

SOUL

41

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010
€3.00

2010 CHECK POINT

Τα starlights της νέας χρονιάς

GREEKIPEDIA

Ποια είναι τα πρόσωπα που φέτος θα συζητηθούν;

ATHENSOUL

Οδηγός για τα καλύτερα μπαρ της Αθήνας

RIHANNA

fenafresh.gr

fenafresh

Παύλου Μελά 8 Ηλύσια Θεσσαλονίκη / 8 P. Mela str. Ilisia Thessaloniki T: +30 2310 257 447
Mediterranean Cosmos Θεσσαλονίκη / Mediterranean Cosmos Thessaloniki T: +30 2310 474 032

designerstudio.gr/hellovan.com

EDITORIAL 41

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Το βάθος του ουρανού

Φωτογραφία: Nadav Kander, «Γη-Ιχνη», έως 28/02/10, Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης.

Could we take a walk, could we have a talk alone? Πρέπει να βρέχει. Οι σταγόνες να κυλούν στο μπαρμπίζ σαν να το περιλούζει ορμητικός καταρράκτης. Πρέπει στο πακέτο σου να έχουν απομείνει μόνο 4 τσιγάρα, άγρια μεσάνυχτα, περίπτερα κλειστά, ώστε να τα ρουφάς ηδονικά αργά. Να τα καπνίζεις απολαυστικά μακρόσυρτα, ο καπνός να βγαίνει από τα ρουθούνια και, εκτός από τα πνευμόνια, να ποτίζει και την ταπεσαρία, την οροφή, τα ρούχα σου, λες και δεν οδηγείς αμάξι, αλλά χύτρα.

Could we heave a seat, why, yes, be my guest. Λίγο πιο πριν, πρέπει να έχετε μαλώσει. Όχι άγρια, τέρμα, έως εδώ. Καβγαδάκι μόνο, από αυτά που εκείνη πεισμώνει, σφίγγει τα χείλη, σε παρατάει σύξυλο και, μέχρι να καταλάβεις τι έγινε, έχει στρίψει στη γωνία κι έχει χαθεί. Οδηγείς. Το ραδιόφωνο πρέπει να παίζει «σαπάκια», να το γειώσεις και να φορτώσεις την Cat Power στο cd. Ταχύτητα πλοήγησης 60 χιλιόμετρα, ισοσταθμισμένη με την κίνηση των δακτύλων της στην ταστιέρα.

Should we get up, let's wake up. Με το ένα μάτι κοιτάς τις λεωφόρους, με το άλλο τις πολυκατοικίες τυλιγμένες από λαμπρόνια-κισσούς, φωτάκια περικοκλάδες, τα καντράν στα βενζινάδικα ή τα λουλουδάδικα που γράφουν θερμοκρασία -2. Σου αρέσει η πόλη τη νύχτα, έτσι όπως μοιάζει με σκηνικό ταινίας. Τη μέρα σε μπουχτίζει, μοιάζει με βουερό βουστάσιο,

μουγκαντά 380 λεπτών δωρεάν ομιλίας, προσφορές δύο σε ένα, βλέμματα λιγωμένα για εκπτώσεις, βλέμματα αρπακτικά, αγενή, τη νύχτα είναι αλλιώς. Οδηγείς λες και οι άδειοι δρόμοι είναι το βασίλειό σου. Και υπήκοοί σου φανάρια, αδέσποτα σκυλιά, νυσταγμένοι ταρίφες, παιδιά πίσω από την ταμειακή 24ωρων μπουγατσάδικων. Σε προσπερνούν μπασιικά ή ασθενοφόρα, μια μηχανή, όπου η συνεπιβάτης έχει γραπωθεί σαν σαύρα από την πλάτη του αναβάτη -και οι δύο φορούν κράνος, ένα άγνωστο ζευγάρι Daft Punkers-, μαρσάρει κι εκτοξεύεται ιλιγγιώδως μπροστά σου με ταχύτητα ακτίνας λείζερ.

Πώς πάει, φίλος; Θα μιλήσουμε επιτέλους οι δυο μας, γιατί αρκετά με την ποίηση και τις γωνίες λήψης. Θα συζητήσουμε σοβαρά; Θα πάμε στα ρεβεγιόν που μας κάλεσαν ή μήπως όχι, για να μην τους χαλάσουμε το πάρτι; Γιατί σε θλίβουν οι γιορτές και, όταν οι άλλοι στα σουπερμάρκετ φορτώνονται με κουραμπιέδες και κρασιά, εσύ μηχανικά σχεδόν πιάνεις την τσέπη του μπουφάν σου για να βεβαιωθείς ότι το διαβατήριό σου είναι εκεί; Γιατί θέλεις να εξαφανιστείς; Μήπως κατά βάθος αυτό ήθελες από μικρός, αλλά μια ζωή το ανέβαλες; Γιατί οι Δευτέρες σου προξενούν πανικό; Γιατί τα τελευταία χρόνια πιάνεις τον εαυτό σου να νοιάζεται και να ενδιαφέρεται περισσότερο για την ευτυχία των άλλων, των φίλων, της αγέλης, της συμμορίας

σου κι όχι για τη δική σου; Μήπως τελικά το να νοιαζόμαστε για τους άλλους είναι το μόνο που μπορεί να προσδώσει σκοπό στη ζωή μας; Γιατί λες συνέχεια «εμείς», ενώ όλοι γύρω σου επικοινωνούν με «εγώ», «πιστεύω», «θέλω», «επιδιώκω», «πρέπει»; Γιατί δεν κάνεις πιλάτες (το όπιο του λαού), αρνείσαι να συζητήσεις σοβαρά για τη σχέση σου (το όπιο των κακογαμημένων), τα σαββατοκύριακα δεν αποχωρίζεσαι τις πυτζάμες σου (το σμόκιν των πραγματικών τζέντλεμεν), δεν έχεις σήμα, σήμα καμπάνα, ούτε το παριζάκι σου είναι Υφαντής (το έθνος μετατρέπεται ολοένα και περισσότερο σε Teletubies Nation), βλέπεις μόνο ταξιδιωτικά στο Travel Channel (το Mega των απάτριδων ψυχών), και λέξεις όπως social network σε κάνουν να πλήττεις αφόρτα (προσδιορισμοί για ανθρώπους χωρίς πραγματικές ιδιότητες). Κόκκινο, μαλάκα μου, κόκκινο, στο τσακ τη γλίτωση, κόψε τις σκέψεις και τις φιλοσοφίες και πάρε την τηλεόραση.

What a dream in the grass, we kissed, fell in love too fast, too soon, full bloom. Την καλείς. «Τι, τι;» Τίποτα. Απλώς να φύγουμε τώρα. Για πού; Για οπουδήποτε. Όταν μπλοκάρεις από παντού, η αγάπη και το βάθος του ουρανού είναι τα μόνα που μπορούν να σε επαναφέρουν στην παιδική σου ηλικία. Κατά βάθος αυτήν νοσταλγείς. Thank you, it was great, let's make another take, real slow, always in the night.

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE

2310 MAGAZINE

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελάς
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσίρμας

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Σύμβουλος Τυπογραφίας: Βασίλης Μπτσιόπουλος
Graphic Designer: Αλέξανδρος Τσιρίδης
Contributing Artist: Πέτρος Νικόλατος
Ειδικοί συνεργάτες: Cayetano, Άρνης Προδρομίδης, Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Σοφία Αγγελίδου
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα: Μαρία-Άννα Τανάγια, Λένα Χουρμούζη, Θανάσης Μήνας, Γιώργος Μπατσαράς, Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασημακόπουλος, Γιάννης Δρίξης, Κώστας Κούτσαρης, Miki Zoltan, Τζίνα Σωτηροπούλου, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακίριδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Πιτσιώρας, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη

Συνεργάτες: Τατιάνα Λιάνη, Διογένης Δασκάλου, Γρηγόρης Αποστολόπουλος, Μιχάλης Φωτιάδης, Χρήστος Παρίδης, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Χρήστος Δούρας, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Αθηνά Κουτρουμάνη, Γιώργος Ζωγραφίδης, Theo Prodromidis, Έλενα Αγγελίδου, Άννα Παπαρίζου, Ελισάβετ Αρκολάκη, Αλέξανδρος Πλωμαρίτης, Βαγγέλης Ρίτσος

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Μινώα Βορεάδου

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλύρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς, Αλέξανδρος Αβραμίδης, Αιμιλία Παναγιώτου, Barbara Morsboel

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής
Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουράς
Κύπρος: Χρύσα Ντζάνη

Εικονογράφηση: Slipdress (slipdressing.blogspot.com), zad iloe (mikritaratsa.blogspot.com), Γιώργος Μπάκας, Ανδρέας Καραουλάνης (www.bestbefore.gr)

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron, PhotoBox, Intime
Φωτογραφία εξωφύλλου: Ellen Von Unwerth

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς: Μαρία Αυγερινού
Υποδοχή Direct Market: Νίκη Παπαδοπούλου

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.Π.Ε., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310 Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.soulmag.gr
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
soulmagarchive.blogspot.com

Το περιοδικό «Soul 2310 Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

PHOTOGRAPH BY COUTAVAR

www.elmec.gr - tel.: 210.91.19.000

HARLEY-DAVIDSON
FASHION WEAR®

PETER RICH 34
ROISIN MURPHY 36
PLAYMOBIL 42
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 19 46
PRIVATE 1970-1979 50
RIHANNA 72
GREEKIPEDIA 76
ΝΙΚΟΣ ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ 96
VIGO MORTENSEN 100
WALLS 102

JENA THEO 28

Ένας Θεσσαλονικιός και μια Λονδρέζα ράβουν στο Λονδίνο, παρουσιάζουν τη δουλειά τους στα fashion catwalks της πόλης και σαρώνουν καλλιτεχνικά.

KHALED ABOL NAGA 40

Ένας Αιγύπτιος σούπερ σταρ του αραβόφωνου κόσμου διαθέτει, εκτός από ένα ακαταμάχητο παρουσιαστικό, και την πυγμή που απαιτείται από τη γενιά του για την πρόοδο της κοινωνίας του.

ATHENSOUL 54

Μια μπαρότσαρκα-χάρτης στην Αθήνα που πίνει και ξενυχτάει, γλεντάει και χαμογελάει. Φωτογραφίζουμε και ανακρίνουμε τους ανθρώπους-κλειδιά.

ARTHOUSE 128

Δέκα χρόνια στη Βογατσικού, το μπαρ που κατάφερε να συνενώσει τις μουσικές και την τέχνη, κάνει ταμείο και σχεδιάζει ειδικά για το SOUL την ιστορία του a la καρτούν.

FORUM
SNOWBOARDING

**MICRO
XTREME**

info@microxtreme.gr

FOREVER

A.L.E.
www.ale.com.gr

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

Taste the original

Le Bonnet

THE ORIGINAL
GORDON'S
LONDON DRY GIN

01

02

03

04

01. BALKAN UNITED

Ξεκίνησε όλη η παρέα με το λεωφορείο να πάει εκδρομή στο γειτονικό Μπάνσκο. Χιόνι δεν είχε, αλλά δε μας ένοιαξε και πολύ: είχαμε πάρει παρέα μας το SOUL.

Θωμάς Ρήτος, mail

02. ΥΠΕΡΟΧΗ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ

Γεια σας! Είμαι η Βάσια από Θεσσαλονίκη και σας στέλνω εικόνες-σχόλιο για τη σελίδα 8. Πραγματικά νιώθω πως αυτό το περιοδικό είναι σαν να γράφτηκε για μένα. Συνεχίστε έτσι, είναι υπέροχο!

Βάσια Κατσέα, mail

03. ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΞΕΝΙΤΙΑ

Δύο «μετανάστες» στη Βουλγαρία στέλνουν εικόνες και λίγες σκέψεις παρέα με το SOUL.

Δημήτρης Στασινός, Δήμος Κοντός, www.terna.gr

04. YOU AND ME

Ο Πάνος-Λεονάρντο-Ανδρέου-Ντι Κάπριο μια νύχτα κάλεσε τη Λίλι Άλεν για ένα speed date.

Τι συνέβη μεταξύ τους μόνο αυτοί ξέρουν.

YOU'RE NOT ALONE

Αληθινά αντιπροσωπευτικό το editorial 40 του Στέφανου Τσιτσόπουλου. Πάλι καλά, διαβάζοντας κάτι τέτοιο νιώθεις λιγότερο τρελός, που αισθάνεσαι το χάος των ημερών να κυριεύει. Κι αυτό, νομίζω, άξιζε να ειπωθεί ή, καλύτερα, να γραφτεί ή, καλύτερα, να σταλεί μέσω mail... Το παράκανα.

Υ.Γ1. Κάθε φορά που διαβάζω το SOUL, φτερνίζομαι, αυτό θα πει. Είναι κάτι παραπάνω από μυρωδιά...

Υ.Γ2. Μετακομίζω και σκέφτομαι τι θα τα κάνω τα SOUL: είναι και πολλά, είναι και βαριά...

www.myspace.com/oneirovasia

ΜΠΑΖΕΙ...

Το SOUL το έμαθα από τον αδελφό μου. Στην αρχή το σνόμπαρα, αλλά όταν το πήρα για πρώτη φορά στα χέρια μου, δεν πίστευα ότι από εκείνη τη στιγμή δε θα έχανα ούτε ένα τεύχος! Το SOUL δεν είναι απλά ένα περιοδικό, είναι ακόμα πιο απλά ένα παράθυρο για έναν καινούργιο κόσμο! Keep up the good work...

Alexandros, mail

SOUL DECORATION

Καλά, και γαμώ τα εξώφυλλα! Τα μαζεύω όλα και τα κάνω καθράκια κυριλέ για το σαλόνι! Έχω και κόλλημα με photography-ιτοgraphy και λιώνω με τις δουλειές του περιοδικού! Πραγματικά μπράβο στους φωτογράφους του SOUL!

Γεωργία Γκανοπούλου, facebook

40 λέξεις, 40 χρόνια Πλαίσιο!

1969-2009

Στουρνάρη, Στέκι, Εξειδίκευση, Πάθος, Τέμπερες, Πολυτεχνείο, Φοιτητές, Ραπιντογράφοι, Σχεδιαστήριο, Όραμα, Τόλμη, Άνοιγμα, Τεχνολογία, Υπολογιστές, MS DOS, Δισκέτες, Turbo-X, Built-to-order, Κορυφή, Κατάλογος, Plaisio.gr, Παντού, Laptops, Συναρμολόγηση, Τηλεοράσεις, Service, Βραβεία, B2B, Φορτηγά, Παράδοση, Κλασέρ, Ανάπτυξη, Μολότοφ, Συναισθήματα, Σανά, Άνθρωποι, Ομάδα, Βαλκάνια, Ελληνική, Μέλλον.

ΓΚΟΥΡΜΕΔΙΑΡΗΣ

Κείμενο, Εικονογράφηση Γιώργος Μπάκας

ΕΥΤΥΧΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΡΕ ΤΟΥ
ΟΤΑΝ ΤΡΕΙ ΔΕΝ ΜΙΛΑΕΙ

ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΣΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ
ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ, ΜΕ ΖΕΣΤΗ
ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ, ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΦΑΓΗΤΟ
ΚΑΙ ΣΕΛΩ ΣΕΦ.

ΟΑΗ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΓΝΩΝΙΚΟ "ΜΙΚΡΗ ΜΠΟΥΚΙΑ ΦΑΕ,
ΜΕΓΑΛΟ ΠΛΑΤΟ ΚΡΑΤΑ"

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ ΠΑΣΑΡΕΙΣ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ
ΠΕΡΙΤΤΩΝΑΤΑ ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΡΟΚΦΟΡ ΡΑΡΙΛΛΙΟΝ, ΦΛΟΙΔΕΣ
ΠΑΡΝΕΖΑΝΑΣ ΚΑΙ ΣΙΡΟΤΙ ΛΕΥΚΟΥ
ΒΑΣΑΜΙΛΟΥ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΕ ΤΡΑΒΟΛΟΪΕΙ ΣΤΑ
ΠΛΙΟ ΑΠΟΝΑΚΡΥΣΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΓΙΑ
ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙΣ ΕΝΑ ΑΗΛΙΑΣΤΙΚΟ
ΧΟΡΤΟ ΠΟΥ ΦΥΤΡΩΜΕΙ ΜΟΝΟ ΣΤΙΣ
ΣΟΥΚΙΑΣ ΤΟΥ ΚΙΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ

ΘΑ ΤΟΝ ΕΚΑΝΕΙ ΠΑΡΕΑ ΜΟΝΟ
ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΙ
ΟΛΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΔΥΣΗΧΗΤΕΣ
ΨΑΓΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΣΤΑ ΜΕΝΟΥ
ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

ΜΠΟΡΕΙ ΕΥΚΟΛΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ
ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ
ΤΥΡΙ RICCOTA ΤΟΣΚΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΕ
ΕΝΑ ΤΥΡΙ RICCOTA ΤΟΣΚΑΝΗΣ

ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΙ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ
ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΒΑΖΕΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

ΔΕΝ ΚΩΝΕΥΕΙ ΤΙΣ ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΑΙ
ΑΕΝ ΚΩΝΕΥΕΙ ΣΤΙΣ ΤΑΒΕΡΝΕΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΤΡΕΓΕ ΤΙΟΤΕ ΣΑΛΑΤΑ ΤΟΥ ΣΕΦ
ΑΠΟ ΤΑ GOODY'S ΑΦΟΥ ΞΕΡΕΙ ΠΕΙ
ΤΑ GOODY'S ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΣΕΦ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΕΝΑΘΕ ΠΙΣΕ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΙΝΕΙ ΤΟ "ΦΟΥΑΓΚΡΑ" ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΙ ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΑ,
ΠΑΡΑΓΓΕΛΝΕΙ ΧΗΝΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ. ΓΙΑ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΑ "ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ"
ΤΑ ΛΕΕΙ "ΜΥΔΙΑ Α ΝΑ ΚΡΕΝ".

ΠΟΛΛΟΙ ΘΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΑΝ ΝΑ ΤΟΝ
ΔΟΥΝ ΝΑ ΞΕΡΝΑΕΙ ΤΑ GOOD
VALUE ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΛΟΓΕ
ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΣΟΥΑΡΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΓΓΕΛΙ ΣΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΕΙ
ΠΟΙΗΤΗ

ΜΠΟΡΕΙ ΕΥΚΟΛΑ ΝΑ ΑΝΤΙΛΑΒΕΙ
ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΠΟΥ ΠΙΝΕΙ
ΑΝΑΜΕΤΑΙ ΜΙΑ ΟΣΜΗ ΒΡΕΓΜΕΝΗ
ΜΑΛΛΙΧ ΚΑΙ ΜΟΡΜΑΣΜΕΝΗ
ΛΑΣΤΑΝΩ

ΣΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΔΕΝ ΤΑ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙ
ΤΑ ΛΕΦΤΑ, ΤΑ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙ ΟΝΟΣ
ΜΕΤΑ

ΣΕΒΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΑΝΤΙΚΑΡΝΙΣΤΙΚΑ
ΜΕΤΡΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΝΕΙ ΠΟΤΕ
ΠΕΣΤΡΟΦΑ ΚΑΡΝΙΣΤΗ

REINVENT YOUR REALITY

camper.com

iso

tel: 210_2528444 fax: 210_2528460 www.iso.gr e-mail: info@iso.gr

Στη χώρα όπου κυβερνά ο λαϊκισμός των οργανωμένων μειοψηφιών, το ερώτημα είναι αδυσώπητο: Πώς θα απαντήσει η «κοινωνία των πολιτών»; Και πότε επιτέλους; Κείμενο Σπύρος Πέγκας Φωτογραφία «Κόκκινο-Πράσινο», 1968, Δημοσθένης Σκουλάκης

Η Ελλάδα είναι σε πόλεμο. Με τον εαυτό της.

Εντυπωσιάζει η οργή που ξεχύνεται στους δρόμους των ελληνικών πόλεων. Αντίθετα, δεν εντυπωσιάζει πια κανέναν ο λόγος των κοινοβουλευτικών κομμάτων της Αριστεράς. Ακόμα κι αν λένε ότι «εξωγήινοι κατέλαβαν την κυβερνητική εξουσία», τα μέσα επικοινωνίας βάσει του συμφώνου πολιτικής (τους) ορθότητας, που έχουν όλα αυτά τα χρόνια στήσει, θα το αναμεταδώσουν. Διασκεδάσει, αντί να την τρομάξει, την ελληνική κοινωνία ο κοινοβουλευτικός λόγος των κομμάτων της Δεξιότερας της Δεξιάς.

Έχουν περάσει τρεις μήνες από την κυβερνητική αλλαγή και οποιαδήποτε, ελάχιστη βέβαια, εκσυγχρονιστική απόπειρα έγινε, πελεκήθηκε ανελέητα από τους πυλώνες της καθυστέρησης αυτής της χώρας. Οι δυναμικές μειοψηφίες και τα οργανωμένα συμφέροντα των λίγων ή αδιάστακτων πολέμου με λύσσα κάθε αλλαγή και κάθε πρωτοβουλία. Το μεγαλύτερό τους όπλο η κυδαιότητα, από την οποία έχει πλημμυρίσει η χώρα. Η διασπορά ενός λανθάνοντος πουριτανισμού, που καυτηριάζει το γυμνό σώμα, για παράδειγμα, αλλά που επιτρέπει τη διαφθορά και τη συναλλαγή προς ίδιον όφελος να χτυπάει κόκκινο. Και να μετατρέπει τελικά την Ελλάδα ολόκληρη σε σπίτι με κόκκινο φωτάκι (για να μην ξεχνάμε και τις «εξυπνάδες» των κοινοβουλευτικών μας ανδρών).

Ο Ψυχρός Πόλεμος του 20ού αιώνα αντικαταστάθηκε από τους ανεξέλεγκτους μικρο-πολέμους του 21ου. Οι διαμάχες αυτές χαρακτηρίζονται συνήθως ως εμφύλιες ή διασυνωριακές. Έχουν να κάνουν με αυθαίρετες ή καινοφανείς τοπικιστικές

αυτονομήσεις ή διασυνωριακές, μικρής κλίμακας, συγκρούσεις, που αφορούν το «άπλωμα» της επιρροής. Ενώ, οι συγκρούσεις αυτές μας γίνονται πιο κατανοητές στον ασιατικό και αφρικανικό χώρο τους, αρνούμαστε να δεχτούμε την ύπαρξή τους στα μητροπολιτικά ή και περιφερειακά, κυρίως μειονοτικά, εδάφη των δυτικών χωρών. Μια ανάλογη σύγκρουση (για να μη χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «πόλεμος», που τρομάζει) ξεσπάει και στα βασικά μητροπολιτικά κέντρα της Ελλάδας.

Μοιάζει να έρχεται η ώρα να εξεγερθεί και η πλειοψηφία αυτής της χώρας. Να βγει και να πολεμήσει τις μειοψηφίες. Να αντισταθεί στον ανορθολογικό λόγο που πνίγει τη χώρα. Να επαναφέρει το αυτονόητο στην ελληνική κοινωνία. Να αρχίσει να χτίζει ένα μέλλον, σε αντίθεση με τις μειοψηφίες που αποδομούν τα επιτεύγματα της ελληνικής δημοκρατίας. Ο φόβος των αστών, που τους επιβάλλει τη μη κυκλοφορία τις μέρες των εκάστοτε «επετείων», η σιωπή μπροστά στη μη νομιμότητα, η αδιαφορία μπροστά στο γκρέμισμα και την υποχώρηση των θεσμών, θα μεταμορφωθεί σε δημιουργικό θυμό. Χρειάζεται να γίνει κατανοητό και φανερό ότι απέναντι στους «αναρχοαυτόνομους» και τους «αντι-εξουσιαστές» υπάρχει και η «κοινωνία των πολιτών». Μια κοινωνία, βέβαια, που ήρθε πια η ώρα να κατανοήσει ότι η άποψη «να βολέψω το παιδί μου» (εις βάρος των παιδιών των άλλων) έχει φέρει την ελληνική κοινωνία στα πρόθυρα της εκπαιδευτικής, κοινωνικής και οικονομικής κατάρρευσης.

Η βία του δρόμου δεν αντιμετωπίζεται μόνο με τη βία του συστήματος. Αντίθετα, μάλλον την επιτείνει και διαιωνίζει το φαινόμενο της ενδοκοινωνικής διαμάχης. Καταπολεμείται σαφώς αποτελεσματικότερα με την κοινωνική χειραφέτηση και τη θεσμική ισχυροποίηση, με τη συναινετική επιβολή της νομιμότητας, που απορρέει από το συμβόλαιο ειρηνικής συνύπαρξης, που οι περισσότεροι από εμάς έχουμε υπογράψει και επιθυμούμε να τηρήσουμε.

Θα έπρεπε η παραίτηση του πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κρίττα να μη γίνει αποδεκτή από την Υπουργό Παιδείας. Γιατί έτσι νικάει η βία και ο φόβος. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη που κατόρθωσε φέτος, κι αυτό εν μέρει, να συμμαζέψει τη βία των δρόμων βγαίνει για τρεις μέρες απολογούμενος από κανάλι σε κανάλι και γελοιοποιούμενος στη συνέχεια στις «σατιρικές» εκπομπές. Γιατί; Σε ποιον ακριβώς απολογείται; Η κυδαία ανακοίνωση-απειλή των συνδικαλιστών της ΔΕΗ ενάντια στην Υπουργό Περιβάλλοντος θα έπρεπε αυτεπάγγελτα να κινητοποιήσει τη δικαιοσύνη. Όταν ο λόγος γίνει βίαιη πράξη, θα είναι αργά.

Τέλος, όπως οι μεγάλοι πόλεμοι, έτσι και οι μικροί εμφύλιοι απαιτούν τολμηρές αποφάσεις από γενναίους αρχηγούς. Ας ελπίσουμε ότι η γενιά των νέων κοινοβουλευτικών μας ηγετών θα αποδειχθεί και γενναία και αποτελεσματική και ότι ο πρωθύστερος πρωθυπουργός θα αποτελέσει τη μοναδική εξαίρεση.

Casual December

everyday live after dinner at 11 p.m.
sundays after 10 p.m.

M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11 ^d panos santzoglou 90s - 00s	12 giannis draziotis modern south groove rhythm of jazz roll n' rock	13 soulbox jazz funk soul unplugged
14 ^d elena aggelidou vintage grooves 30s - 40s	15 ^d little peter sounds of 50s - 70s	16 jazznovation latin soul funk	17 ^d vangelis sikal swing & jazz ouzo funk	18 ^d panos santzoglou 90s - 00s	19 sal.a.t.a music band variety unplugged	20 soulbox jazz funk soul unplugged
21 ^d elena aggelidou vintage grooves 30s - 40s	22 mariona gerasimidou soul funk unplugged	23 giannis draziotis modern south groove rhythm of jazz roll n' rock	24 ^d little peter sounds of 50s - 70s	25 ^d panos santzoglou 90s - 00s	26 giannis draziotis modern south groove rhythm of jazz roll n' rock	27 soulbox jazz funk soul unplugged
28 ^d vangelis skal swing & jazz ouzo funk	29 ^d little peter sounds of 50s - 70s	30 jazznovation latin soul funk	31 ^{live} skelters unplugged			

ENTRANCE FREE
THA.KPATHZEDN. 2310 365 425
www.casual-living.gr

Μίλα μου για Glühwein

Θρησκεία και εμπόριο, πίστη και αλκοόλ, κατανύξη και κέφι. Τα Χριστούγεννα, ειδικά στην Κεντρική Ευρώπη, είναι συνυφασμένα με τα Christmas markets. Η κουλτούρα τους είναι και το αληθινό πνεύμα των γιορτών. **Κείμενο, Φωτογραφία Μαρίνα Κονταρά**

Πόζναν, Πολωνία

Στρασβούργο, Γαλλία

Βερολίνο, Γερμανία

Βρυξέλλες, Βέλγιο

Από πολύ παλιά, η κοινωνική ζωή των ανθρώπων περιλαμβάνει δύο στοιχεία, φαινομενικά άσχετα μεταξύ τους: τη θρησκεία και το εμπόριο. Άσχετα; Ίσως όχι και τόσο. Κάθε θρησκεία που σέβεται τον εαυτό της διαθέτει μια σειρά από μεγάλες γιορτές. Πάντοτε οι θρησκευτικές γιορτές αποτελούσαν μια πολύ καλή ευκαιρία για γλέντια, φαγοπότια και αλκοολοποισίες. Γιατί, καλή η πίστη και ο θεός (ή οι θεοί, αναλόγως), αλλά ο κόσμος χρειάζεται και λίγη χαρά -και η φτώχεια θέλει καλοπέραση. Η φτώχεια; Ως γνωστόν, money makes the world go round. Οι μεγάλες θρησκευτικές γιορτές συνοδεύονταν πάντα από μια αφορμή για παζάρια, αγορές και ψώνια: ψώνια για το εορταστικό τραπέζι, δώρα για τους φίλους και τους συγγενείς και άλλα απαραίτητα αντικείμενα για να είναι η γιορτή ολοκληρωμένη. Στην Ελλάδα, αυτά ονομάστηκαν «πανηγύρια» και τα βλέπουμε συχνά πυκνά γύρω από εκκλησίες, όταν εορτάζεται ο τιμώμενος άγιος.

Στην Κεντρική Ευρώπη του Καθολικισμού (ή του Προτεσταντισμού), η μεγαλύτερη θρησκευτική γιορτή είναι αναμφίβολα τα Χριστούγεννα. Και τα πανηγύρια τους ονομάζονται Christmas markets, marché de Noël ή Weihnachtsmarkt, ανάλογα με τη χώρα και τη γλώσσα. Οι χριστουγεννιάτικες αγορές είναι μια παλιά παράδοση. Κατά πάσα πιθανότητα η καταγωγή της είναι γερμανική, αλλά πλέον το έθιμο έχει επεκταθεί στη Γαλλία, στις περισσότερες σλάβικες περιοχές, τη Βαλτική και τις σκανδιναβικές

χώρες. Προφανώς, κάθε περιοχή, προσθέτει τη δική της πινελιά στην αισθητική, τον στολισμό, τα φαγητά και τα προς πώληση αγαθά, αλλά η λογική είναι κοινή. Πέντε εβδομάδες πριν τα Χριστούγεννα, μικρά ξύλινα σπιτάκια στήνονται στις κεντρικές πλατείες κάθε πόλης και χωριού, συνοδευόμενα από τον απαραίτητο στολισμό.

Οι πιο διάσημες αγορές είναι μάλλον της Κολωνίας και του Άαχεν, αν και οι Γερμανοί θεωρούν ωραιότερη αυτή της -κατά τα άλλα όχι πολύ ελκυστικής- Νυρεμβέργης. Όμως, και εκείνες του Μάαστριχτ στην Ολλανδία, του Πόζναν στην Πολωνία, της Βιέννης, των Βρυξελλών, της Μπρυξεν υπολείπονται καθόλου. Κατά κοινή ομολογία, πλουσιότερες και ομορφότερες θεωρούνται οι αλσατικές, και κυρίως του Στρασβούργου, που είναι και η αρχαιότερη, στην οποία συρρέουν και πάρα πολλοί κάτοικοι της γειτονικής Γερμανίας. Άλλωστε, το Στρασβούργο διεκδικεί και τον τίτλο της «Πόλης των Χριστουγέννων», τίτλο που μάλλον αξίζει.

Οι καιροί αλλάζουν, και κάθε αγορά (ακόμα κι αν είναι χριστουγεννιάτικη) ανταποκρίνεται στα καλέσματα της εποχής. Έτσι, οι δρόμοι του Στρασβούργου βάσει ενός πρόσφατου εθίμου στολίζονται κάθε χρόνο με κρυστάλλινους πολυελαίους Μπακαρά, προσφορά της εταιρίας. Εξάλλου, η πόλη έχει εγκαινιάσει εδώ και μερικά χρόνια τον θεσμό της «προσκεκλημένης περιοχής». Κάθε χρόνο, στη χριστουγεννιάτικη αγορά της φιλοξενείται και μια

ξένη περιοχή ή χώρα: πρόπερσι το Κεμπέκ, πέρυσι η Ρουμανία και Βουλγαρία και φέτος η Ρωσία έστησαν τα ξύλινα σπιτάκια τους στην πλατεία του Γουτεμβέργιου και εξέθεσαν τα προϊόντα και τα έθιμά τους, δίνοντας μια εξωτική και διεθνιστική νότα σε μια καθαρά κεντροευρωπαϊκή συνήθεια.

Ο θεσμός στέφθηκε με επιτυχία, καθώς οι Κεντροευρωπαίοι έχουν μεγάλη περιέργεια για τα έθιμα και τα προϊόντα άλλων (συχνά εξωτικών) περιοχών. Γι' αυτό εξήχθη και στο γειτονικό Βέλγιο: φέτος η χριστουγεννιάτικη αγορά των Βρυξελλών φιλοξενεί τη μακρινή (και όχι ακριβώς χριστιανική) Μογγολία: η πλατεία Σεντ Κατρίν γέμισε με παραδοσιακά μογγολικά σκηνές, όπου πωλούνται μογγολικά εδέσματα, βότκα Τζένκινς Χαν, παραδοσιακά μάλλινα σκουφιά, πλεκτά, κεντήματα, παντόφλες και άλλα εξαρτήματα, φέρνοντας το πνεύμα της στέπας κοντά στα παράλια του Ατλαντικού. Κάθε απόγευμα Μογγόλοι χορευτές και μουσικοί αναπαριστούν τη σαμανιστική τελετή του «χορού του γκρίζου λύκου». Και το φολκλόρ κορυφώνεται στη σκηνή που προσφέρει τη δυνατότητα στους επισκέπτες να φωτογραφηθούν φορώντας την παραδοσιακή μογγολική στολή!

www.noel.strasbourg.eu

www.plaisirdhiver.be

www.tourisme-alsace.com/fr/noel-en-alsace

www.weihnachtsmarkt-deutschland.de

STARS OF STAYGE & SCREANE

DIESEL

Tickle Me*

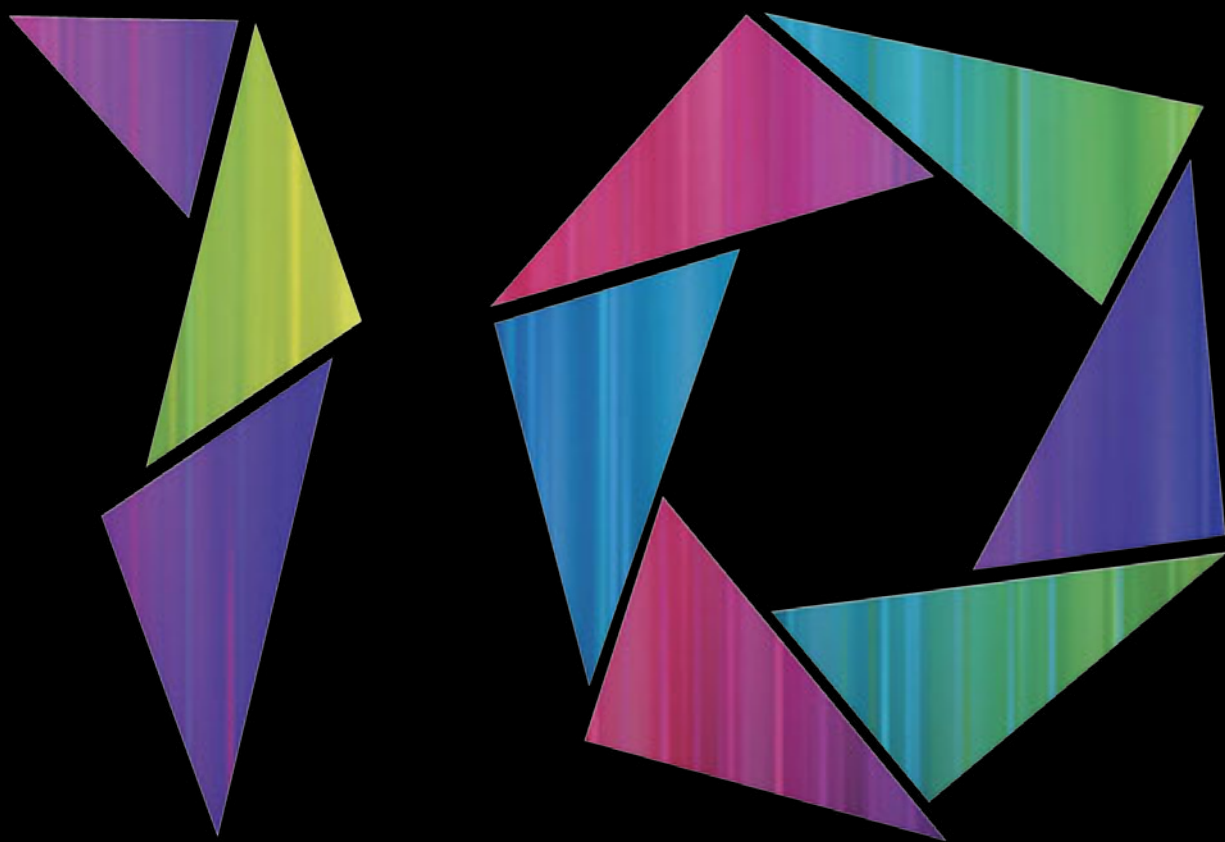
You will be welcomed into a safe, warm and non-hostile environment.

You will benefit from the support of a *truly dedicated* team with its own unique sense of love and humor.

"I don't want to be above anybody I just want to be treated as their equal!"

Check point

Αλτ, σημείο ελέγχου! Άνθρωποι, ιδέες, μουσικές, design τάσεις, μόδα, σινεμά, social media, τέχνη και όλα όσα ετοιμάζονται να ανέβουν στην παγκόσμια σκηνή το 2010 τεστάρονται εδώ. Check!

2010
checkpoint

Harold Torres

Είναι ο επόμενος νέος σταρ του Μεξικού που δεν έχει ανάγκη από σεμινάρια στο Actor's Studio. Από γκανγκστεράκι των συμμοριών της Τολούκα, ο Τορές παίζει πλέον μαζί με τον Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ παραλλαγές της προηγούμενης ζωής του.
Συνέντευξη Χρήστος Παρίδης Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

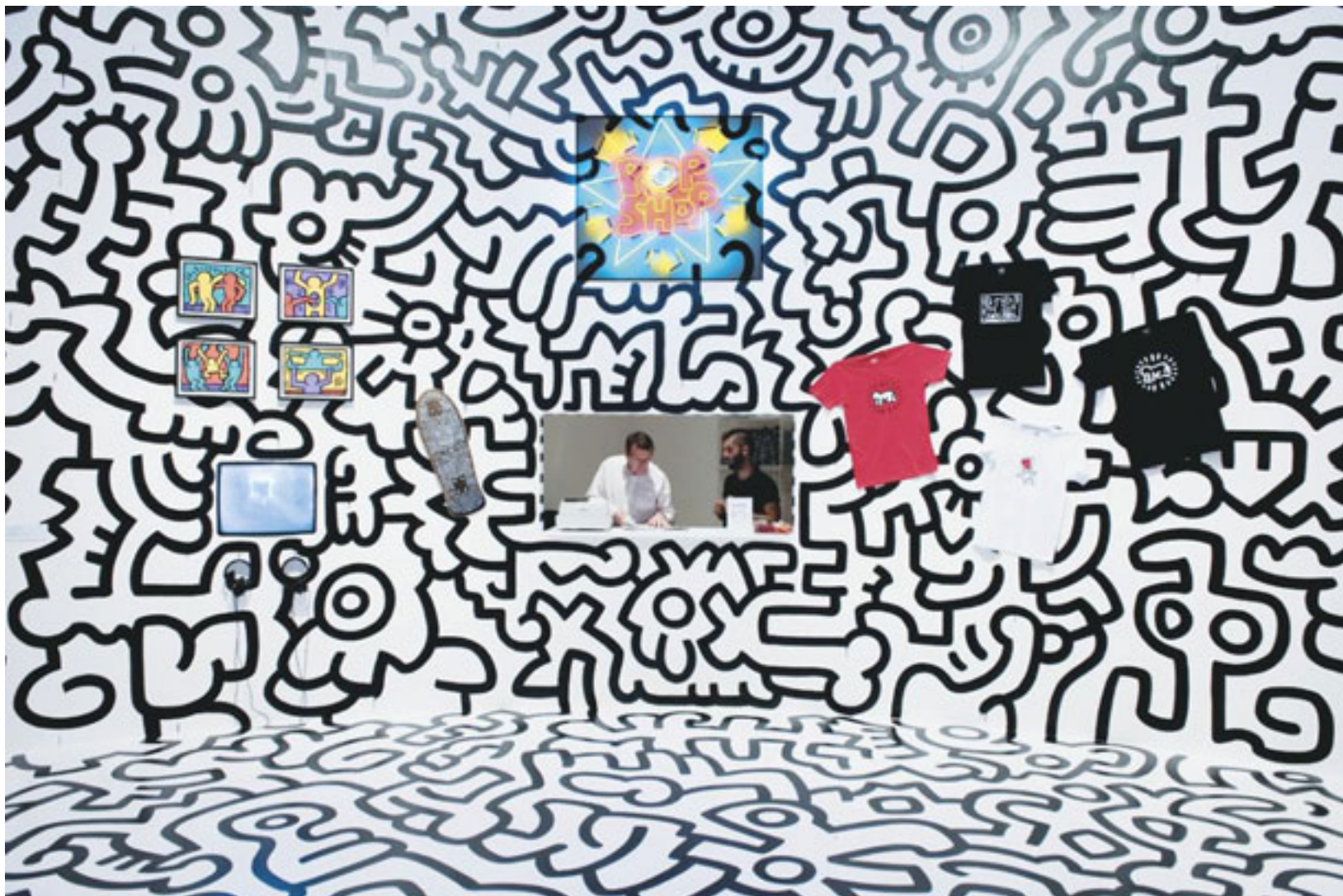

Πήρε τρεις πτήσεις μέσω Μαδρίτης και Ρώμης μέχρι να προσγειωθεί στη Θεσσαλονίκη και να του αποκαλυφθεί μια πόλη που διέφερε τόσο πολύ από τη δικιά του, που τον μάγεψε! Του άρεσαν τα σπίτια, η θάλασσα, το λιμάνι με το Φεστιβάλ, τα ξενύχτια, τα κορίτσια, που στη χώρα του δεν τολμούν να φοράνε τόσο κοντές φούστες, όλα! Και μετά από μία εβδομάδα γλυκιάς κραιπάλης, επέστρεψε στο Μεξικό με τον σκηνοθέτη του, Ριγκομπέρτο Περεσκάνο, βραβευμένο στο Διεθνές Διαγωνιστικό για το «Norteado». Την ταινία στην οποία πρωταγωνιστεί και που αφηγείται με χιούμορ τις αποτυχημένες προσπάθειες ενός «ουακάκα» να περάσει τα σύνορα για τις ΗΠΑ, αλλά που περνάει με επιτυχία τα σύνορα της καρδιάς του στην Τιχουάνα. Αυτός ο εξαιρετικός ηθοποιός των 25 χρόνων ήδη μετράει περισσότερα από 10 πρωτοποριακά φιλμ, καθώς αντιστέκεται σθεναρά προτάσεις για τηλεοπτικές σαπουνόπερες. Η επιλεκτικότητά του τον έφερε δίπλα στους Ντιέγκο Λούνα και Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ στο «Rudo y Cursi» του Κάρλος Κουαρόν, αδελφού του Αλφόνσο. Ο Ριγκομπέρτο μου το έκανε σαφές: «Είναι ο επόμενος νέος σταρ του Μεξικού». Δεν έχω καμία αμφιβολία για το ατίθασο αυτό αγόρι από την Τολούκα, μισή ώρα έξω από το Μέξικο Σίτι, όπου έριχνε και έτρωγε ξύλο με τις συμμορίες, έχοντας αρκετές ουλές για να θυμάται τις φτωχογειτονιές στις οποίες μεγάλωσε. Τις οποίες άφησε πίσω για να σπουδάσει ηθοποιός στο Universidad Nacional Autónoma de México και να γίνει ένα από τα πιο περιζήτητα πρόσωπα του ανεξάρτητου κινηματογράφου. Έτσι κι αλλιώς, του αρέσει να προκαλεί και στη ζωή του, αλλάζοντας συνεχώς «ρόλους», υιοθετώντας συχνά το punk look με αρκετό piercing, μαύρα νύχια, βαμμένα μάτια κι ανάλογο μαλλί. Λατρεύει να τον λατρεύουν, κι έχει ξεπεράσει προ πολλού το τρακ των πρώτων ερωτικών σκηνών στη μεγάλη οθόνη. Ζει με την κοπέλα του και με τα δύο του «παιδιά»: ένα ροντβάιλερ, τον Σαγκάλ, και ένα γκόλντεν ριτρίβερ, τον Μάντοξ. Τιμής ένεκεν στους Ατζελίνα Τζολί και Μηραντ Πιτ...

2010
checkpoint

Pop Life

Πολυκοσμία, ενέργεια και φασαρία στους διαδρόμους της Tate.
Η έκθεση Pop Life εξηγεί το νόημα της ζωής και των πάντων
μέσα από το πρίσμα της ποπ. **Κείμενο** Λένα Χουρμούζη

Ένα σόου γεμάτο χρώμα, μουσική, φώτα νέον, γκλάμουρ και πορνό για τις μάζες. Ραπ στο δωμάτιο του Κιθ Χάρινγκ, ιαπωνική ποπ στην γκαλερί του Τακέσι Μουρακάμι, ζωή «Made in Heaven» από το ζεύγος Κουνς - Τσιτσιολίνα. Η έκθεση με τίτλο Pop Life φιλοξενείται μέχρι τις 17 Ιανουαρίου στο επιβλητικό κτίριο της Tate Modern στο Λονδίνο και περιλαμβάνει και μυστικά δωμάτια, όπου απαγορεύεται αυστηρά η είσοδος σε ανηλίκους.

Στο επίκεντρο της έκθεσης ο νωχελικός, υπερκινητικός νάρκισσος της ποπ αρτ, Άντι Γουόρχολ: «Η ανώτερη μορφή τέχνης είναι να βγάζεις λεφτά», είπε. Οι επιμελητές της έκθεσης υποστηρίζουν ότι ο Γουόρχολ ένωσε αρμονικά την τέχνη με το εμπόριο. Απενοχοποίησε την τέχνη, ώστε οι επόμενες γενιές καλλιτεχνών να μπορούν να στρέψουν το βλέμμα τους στην αγορά, να εκμεταλλευτούν τα μέσα ενημέρωσης για να προωθήσουν τους εαυτούς τους ως εμπορικές фіρμες.

Στην υποδοχή του Pop Life σε περιμένει το γυαλιστερό ασημί φουσκωτό κουνέλι-μπαλόνι του Τζεφ Κουνς. Ο νεοϋορκέζος πρώην χρηματιστής πήρε το δικό του διάσημο ασάλινο γλυπτό του (The Rabbit, 1986), το μετέτρεψε σε πραγματικό μπαλόνι, ύψους 17 μέτρων, και το νοίκιασε για διαφημιστικούς σκοπούς στο πολυκατάστημα «Macy's». Ακολουθεί ένας βομβαρδισμός από τη φάτσα του Άντι Γουόρχολ: φωτογραφίες του ίδιου με όποια διασημότητα περ-

νούσε από μπροστά του, φωτογραφίες του για διαφημίσεις σε περιοδικά και στην τηλεόραση.

Αν θέλεις, ψωνίζεις κιόλας. Όχι στο κατάστημα με τα αναμνηστικά της Tate, αλλά στο ίδιο το «Pop Shop» του Κιθ Χάρινγκ, όπως ξαναστάθηκε στην Tate, πιστή αντιγραφή του πρώτου «Pop Shop» της Νέας Υόρκης. Όλα τα περίφημα χρωματιστά ανθρωπάκια του Νεοϋορκέζου στους τοίχους, και στον πάγκο η κουδουνιστή ταμειακή μηχανή.

Πίσω από μια βαριά λευκή πόρτα βρίσκεται το «Made in Heaven» του Τζεφ Κουνς. Ογκώδη νεο-μπαρόκ ομοιώματα και εικόνες του γλύπτη, με την τότε σύζυγό του και διάσημη πορνοστάρ Τσιτσιολίνα να το κάνουν με όλους τους τρόπους και σε όλους τους τόπους. Δε λείπουν και οι Νέοι Βρετανοί Καλλιτέχνες: κεντήματα και άλλες χειροτεχνίες από το κατάστημα της Τρέισι Έμιν και της Σάρα Λούκας στο Μπέθναλ Γκριν αλλά και η πρόσφατη δημοπρασία του Ντέιμιεν Χερστ.

Η έκθεση, όπως και η ίδια η ποπ, δεν αρέσει σε όλους. Πολλοί κριτικοί λένε ότι αυτά τα έργα δεν έχουν καμία σχέση με την τέχνη, αλλά με το χρήμα και το εμπόριο. Η Κάθριν Γουντ, επιμελήτρια της έκθεσης, διαφωνεί: «Με κούρασε η εμμονή των κριτικών για το πόσο αυτή η έκθεση συνδέεται με το χρήμα. Αυτοί οι καλλιτέχνες δεν είναι προφανώς το ίδιο πλούσιοι με κάποιους άλλους: τους τραπεζίτες, ας πούμε».

Gavin Turk, «Pop», 1993.

Φωτογραφία: Hugo Glendinning. © Gavin Turk

ΜΕ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ

KINGS & QUEENS

RETURN OF THE ROYALS

«ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ; ΕΝΑ ΚΑΠΕΛΟ ΠΟΥ ΔΕ ΣΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΑΙΤΗ ΒΡΟΧΗ...» ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, 1758.

«ΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΕΣ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ; -ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΑ, ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥΣ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΑ, ΝΑ ΠΑΓΗ ΝΑ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΗ ΤΟΝ ΓΑΜΒΡΟ...» ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ, 1884.

«ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΖΗΤΩ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗ ΜΟΥ ΦΕΡΘΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΑΠΟ ΟΤΙ ΘΑ ΦΕΡΟΣΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ...» ΑΝΝΑ Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ, 2008.

ΧΩΡΙΣ PARABENS, ΧΩΡΙΣ MINERAL OILS

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΒΟΤΑΝΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΘΡΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ.

www.forkingsandqueens.com

2010
checkpoint

Jena Theo

Μια Λονδρέζα κι ένας Θεσσαλονικιός δρέπουν δάφνες στο Λονδίνο. Η φίρμα Jena Theo παράγει ρούχα out of glam. Αυτή είναι η ιστορία τους διά στόματος Δημήτρη Θεοχαρίδη. Συνέντευξη **Βαγγέλης Ρίτσος**

Πέρυσι τέτοιο καιρό σκεφτόταν αν πρέπει να φύγει από τη Θεσσαλονίκη και να κάνει το μεγάλο βήμα στο Λονδίνο. Μέσα σε μία μέρα αποφάσισε να μετακομίσει, βρήκε την παλιά του συμφοιτήτρια, Τζένη, και την ίδια μέρα βαφτίστηκαν «Jena Theo». Χρειάστηκαν μόλις μερικοί μήνες για να μεταφέρουν τις ιδέες τους σε σχέδια, χάρη στα οποία ξεχώρισαν (αυτοί και άλλοι τρεις) ανάμεσα στα 1200 άτομα που πήραν φέτος μέρος στο Fashion Fringe του Fashion Week του Λονδίνου. Από εκεί ξεκίνησαν οι Basso and Brooke, ο Erdem και ο William Tempest, από εκεί ξεκινάει και ο Δημήτρης Θεοχαρίδης...

Πότε έφυγες από τη Θεσσαλονίκη; Πρώτη φορά έφυγα το 2002, όταν με δέχτηκαν στο London College Of Fashion. Έμεινα στο Λονδίνο τέσσερα χρόνια για τις σπουδές. Παράλληλα, δούλευα ως σερβιτόρος για τα χρήματα και ως συνεργάτης free lance σε μια εταιρία για την εμπειρία. Γύρισα στη Θεσσαλονίκη, όντας λίγο κουρασμένος από το Λονδίνο, αλλά, περισσότερο, θέλοντας να εξαντλήσω κάθε ευκαιρία που θα μπορούσα να έχω στην πόλη. Δίδαξα σχέδιο σε μια σχολή, συνεργάστηκα με κάποιες εταιρίες, μέχρι που κατάλαβα πως, αν ήθελα να ασχοληθώ σοβαρά με τη δημιουργία, έπρεπε να γυρίσω στο Λονδίνο. Μου πήρε δύο χρόνια να το καταλάβω.
Πώς προέκυψε η συνεργασία με την Τζένη;

Γνωριστήκαμε στα λεγόμενα cigarette breaks της σχολής, καθώς ήμασταν από τους λίγους που κάπνιζαν μανιακά στα διαλείμματα. Επίσης, ήταν η μόνη που δούλευε full time παράλληλα με τη σχολή για να τα βγάλει πέρα, όπως κι εγώ, και αυτό μας έφερε λίγο πιο κοντά. Κάναμε παρέα κυρίως γιατί ταιριάσαμε σαν άνθρωποι, αφού το ύφος και η αισθητική μας ήταν αρκετά διαφορετικά. Ωστόσο, το σχέδιό της είχε μια δυναμική και μια σιγουριά, που πάντα με ενθουσίαζε. Συζητήσαμε την ιδέα να δουλέψουμε κάτι μαζί, όμως εγώ έφυγα και εκείνη συνέχισε την πορεία της ως buyer. Δε χάσαμε επαφή όλο αυτόν τον καιρό, και μια μέρα που είδα τις βιτρίνες του «Selfridges» να είναι αφιερωμένες στον προηγούμενο νικητή του Fashion Fringe, ήξερα πως θα γυρίσω στο Λονδίνο, θα πάρω τηλέφωνο την Τζένη και θα συνεχίσουμε από εκεί που είχαμε μείνει. Το Fashion Fringe είναι η πρώτη μας συνεργασία. Αρχίσαμε να δουλεύουμε τον Φεβρουάριο τα σχέδια που παρουσιάσαμε τον Μάιο, οπότε και μάθαμε πως είμαστε στους τέσσερις φιναλίστ.
Ποιο στοιχείο της δουλειάς σας πιστεύεις πως άρρεσε στους τόσο δύσκολους κριτές; Μάλλον το ότι προσπαθήσαμε να μείνουμε πιστοί στις ιδέες μας, χωρίς να επηρεαστούμε από τα γούστα και τις προτιμήσεις των κριτών. Είναι πολύ εύκολο να πέσεις σε αυτήν την παγίδα.

Πώς δουλεύετε ως ομάδα; Το κόνσεπτ βγαίνει από κοινού. Στη συνέχεια ο καθένας δουλεύει το υλικό μόνος του. Μετά ανταλλάσσουμε τα σχέδιά μας και επεμβαίνουμε ο ένας στη δουλειά του άλλου, αρχικά από απόσταση. Οι επόμενες φάσεις μας βρίσκουν στον κοινό μας χώρο να εργαζόμαστε μαζί. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα διαδικασία, γιατί, αν κάποια στιγμή νιώσεις πως δεν μπορείς να βρεις πώς θα συνεχίσεις, έρχεται η ιδέα του άλλου και σε ολοκληρώνει. Σαν έναν φίλο, που έρχεται και σε παίρνει με το ποδήλατο για βόλτα, όταν έχεις κολλήσει, θέλοντας να σε ξεμπλοκάρει.
Τι σε εμπνέει; Η ιστορία, οι παραδόσεις, η Ελλάδα (όσο ρομαντικό κι αν ακούγεται), το Λονδίνο ως κατοικία (όλο αυτό το πολιτισμικό παζλ που το χαρακτηρίζει), η λεπτομέρεια των πραγμάτων και η διαφορετικότητα σε όλους τους τομείς.
Μετά από τη διάκριση στο Fashion Fringe, θα μπορούσες να συνεχίσεις τη ζωή σου στην Ελλάδα, κάνοντας ωστόσο καριέρα στο εξωτερικό; Είναι πολύ νωρίς για να μιλάμε για καριέρα στην Ελλάδα. Για να αναγνωριστείς στην Ελλάδα, πρέπει πρώτα να αναγνωριστείς στο εξωτερικό. Προς το παρόν, αυτό που έχει σημασία για μένα συμβαίνει στο Λονδίνο. Δυστυχώς ή ευτυχώς, εκεί μου προσφέρεται αυτό που μου αρέσει.

cafe • bar • events

CHARRO NEGRO

17/12 opening party
18/12 Nasa Funk live

Συγγρού 15 με Εγνατία
www.charronegro.gr
facebook.com/charronegrobar
myspace.com/charronegrobar

Jvoulg

Ο Γιάννης Βούλγαρης φτιάχνει κόμικς υπενθυμίζοντάς μας πως οι σούπερ ήρωες κυκλοφορούν έξω από τα σακλαμαρατζήδικα μαγαζαζίνι της τηλεόρασης. Κείμενο **Ελισάβετ Αρκολάκη**

Το κόμικ με το οποίο ο Jvoulg διακρίθηκε στον 9ο διαγωνισμό κόμικς του περιοδικού «9», στην κατηγορία των Νέων Ταλέντων.

Ο Γιάννης Βούλγαρης ή, αλλιώς, Jvoulg, είναι ένας ταλαντούχος 24χρονος νεαρός κομικσάρας από την Αθήνα. Σκιτσάρει από τα πέντε του. Πιο συστηματικά ασχολείται με τα κόμικς από την εφηβεία του, όταν στα δεκατρία του γράφτηκε στη σχολή του Ορνερράκη. Στη συνέχεια, «δάσκαλός» του έγινε το διαδίκτυο και καμβάς του η οθόνη του υπολογιστή.

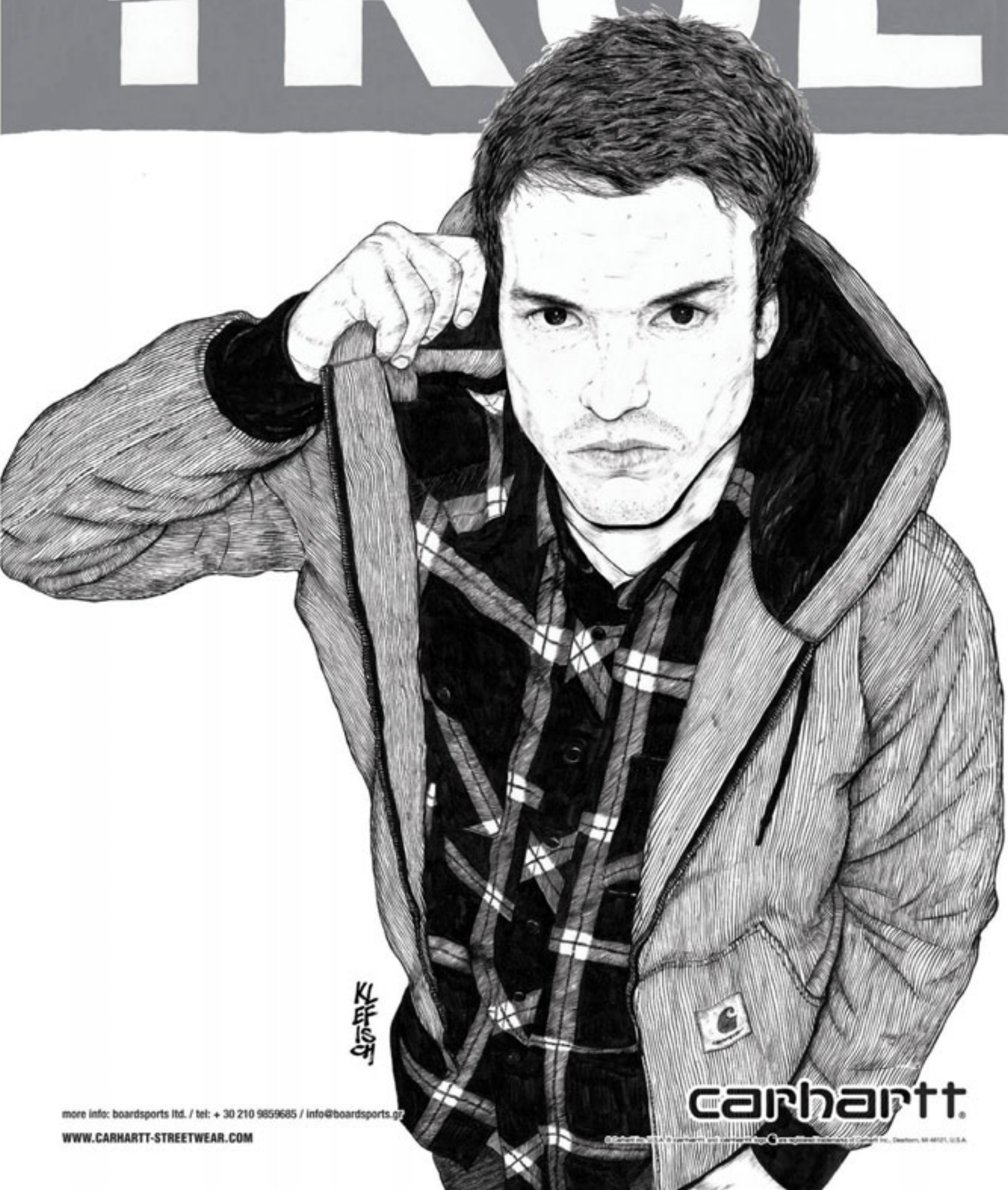
Θαυμάζει απεριόριστα και εμπνέεται από τον Mark Bagley, αγαπάει τον Frank Miller και τον Ιάπωνα Hiroaki Samura, που με το «Blade of the Immortal» τον έβαλε στον κόσμο των manga και των anime. Γιατί από αναγνώστης έγινε τελικά δημιουργός; Ο Γιάννης εξηγεί: «Ήθελα να δώσω στους χαρακτήρες μου τη δυνατότητα να ξεφύγουν από τη στασιμότητα του χαρτιού, να αποκτήσουν μια συνέχεια, ένα ταξίδι, ζωή και λόγο επάνω στις δύο διαστάσεις. Να μεταφέρω σε άλλους κόσμους τον

αναγνώστη με εικόνες και λεζάντες, με χαρακτήρες που μπορούν να ψυχαγωγήσουν ή και να προβληματίσουν. Με λίγα λόγια, αυτό που πάντα ήθελα να κάνω ήταν να γίνω ένας σύγχρονος παραμυθάς».

Τα τελευταία χρόνια πήρε μέρος σε διάφορους διαγωνισμούς στην Ελλάδα, ενώ το καλοκαίρι που μας πέρασε κέρδισε την πρώτη του διάκριση στον 9ο διαγωνισμό κόμικς του περιοδικού «9» στην κατηγορία των Νέων Ταλέντων. Βασικός χαρακτήρας του Γιάννη είναι ο τυπάς Fox, ενώ μόλις πρόσφατα δημιούργησε τη σειρά «Σκουπιδιάρα» με δύο νέους χαρακτήρες, τον Λευτέρη και τον Βασίλη, αιώνιους φοιτητές του Τμήματος Μαθηματικών και Φυσικής αντίστοιχα, που αναμένεται να μας μεταφέρουν σε ασύλληπτες φοιτητοκαταστάσεις.

www.myspace.com/darkevil_ii

TRUIE

KISS

more info: boardsports ltd. / tel: + 30 210 9859685 / info@boardsports.gr

WWW.CARHARTT-STREETWEAR.COM

carhartt.

© 2002 Carhartt, Inc., Detroit, MI 48121, U.S.A.

2010
checkpoint

Dignitas

Η αίσθηση ότι μπορείς να αποφασίσεις πότε ακριβώς θα εγκαταλείψεις τα εγκόσμια είναι ένα όμορφο ψέμα. Σου το προσφέρει ο ελβετικός μη κερδοσκοπικός οργανισμός Dignitas. Είσαι φίλος; Γίνε μέλος! Κείμενο **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Final Resting Place, Guy Kloppenburg**

Η ζωή είναι γλυκιά. Αυτό το έχουμε πει μάλλον όλοι και το πιστεύουμε οι περισσότεροι. Υπάρχουν όμως και κάποιοι που δεν ενστερνίζονται τη λαϊκή ρήση. Η εταιρία Dignitas και οι πελάτες της ανήκουν στους τελευταίους. Σε έναν ιατρικό κόσμο που μάχεται λυσσαλέα κόντρα στο μοιραίο, η Dignitas κερνάει θάνατο (πίνοντας στην υγεία μας). Είναι δημιούργημα του Λούντβιχ Μινέλι, δικηγόρου που έχει ένα μότο, «αξιοπρέπεια στη ζωή, αξιοπρέπεια στο θάνατο», ίσως κι ένα κρυφό εκκεντρικό όνειρο, να ξαποστέλνει κόσμο στον... άλλο κόσμο με τρόπο ανώδυνο και χωρίς νομικές συνέπειες.

Η Dignitas (όπως και η επίσης ελβετική Exit) αποκτά όλο και περισσότερη πελατεία. Ιδρύθηκε το 1998 και αντικείμενό της είναι η υποβοηθούμενη αυτοκτονία. Σε αυτήν συνήθως καταφεύγουν απελπισμένοι άνθρωποι που πάσχουν από ανίατες ψυχικές ή σωματικές ασθένειες (συνήθως κινητικά προβλήματα), δεν μπορούν τα αίματα, δεν έχουν τα κότσια να αυτοκτονήσουν, έχουν όμως από 4 μέχρι 7 χιλιάδες ευρώ για να αναθέσουν την αποστολή-εκτόξευση σε κάποιον άλλο. Η διαδικασία είναι απλή. Αν επιθυμείς να ταξιδέψεις στον Άδη σε προγραμματισμένη μέρα και ώρα, αιτείσαι να γίνεις

μέλος της Dignitas. Αν περάσεις τα τεστ και γίνεις δεκτός, μένει να ορίσεις την ημερομηνία θανάτου και να κλείσεις αεροπορικό (μόνο αλέ) για Ζυρίχη. Την ύστατη ώρα ξαπλώνεις σε κάποιο νοικιασμένο διαμέρισμα, μαζί με τους συγγενείς σου, αν το επιθυμούν. Ο υπάλληλος-«δήμιος» (που δε φοράει κουκούλα, όπως παλιά), στήνει τις κάμερες για να καταγράψει τη στιγμή, ώστε να είναι καλυμμένος ότι όλα έγιναν νομότυπα, σου πιάνει την κουβέντα για να σε χαλαρώσει, σου ανακατεύει το φαρμάκι (υπερβολική δόση υπνωτικού) με χυμό για να μην πικραθείς και σου το προσφέρει με υπέρμετρη τρυφερότητα. Σε πέντε λεπτά έχεις πάρει έναν υπνάκο, σε μισή ώρα είσαι αλλού (γι' αλλού).

Στο προσωπικό της Dignitas συγκαταλέγονται γιατροί και νοσοκόμοι, αποδεικνύοντας πως καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή (αλλά και καμιά ντροπή δεν είναι δουλειά...), ενώ το αριθμητικό «βιογραφικό» της παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον: μέχρι σήμερα έχει ξαποστείλει καμιά χιλιάδα άτομα, στην πλειοψηφία τους (60%) Γερμανούς· από όσους έχουν λάβει έγκριση για το ταξίδι με προορισμό τα θυμαράκια, το 70% τελικά λακίζει και δεν πραγματοποιεί τη μακάβρια επιθυμία του ποτέ· το 21%

όσων εγκατέλειψαν οριστικά τον μάταιο τούτο κόσμο με τη μεσολάβηση της Dignitas δεν έπασχαν από κάποια δυσβάσταχτη ή εξελισσόμενη αρρώστια, αλλά δήλωναν «κούραση από τη ζωή».

Κι ενώ η Ελλάδα πρωτοπόρησε και στο ζήτημα «σε βοηθάω να μας αφήσεις χρόνους» (υπόθεση Μονσελά, 1995), οι καταγγελίες κατά του ελβετικού μη κερδοσκοπικού οργανισμού με τα «αδημοσίεута» οικονομικά στοιχεία και τα ηθικά διλήμματα είναι πολλά. «Υποβοηθούμενη αυτοκτονία» ή ευφημισμός της «στυγεράς δολοφονίας»; Η Dignitas και τα μελλοθάνατα μέλη της αμύνονται δηλώνοντας πως φιλοσοφία τους είναι να σου προσφέρουν την (ψευδ)αίσθηση ότι έχεις τον απόλυτο έλεγχο της ζωής σου και της ποιότητάς της· ότι όταν η κατάστασή σου γίνει αβάσταχτη, μπορείς να τερματίσεις την επιθανάτια αγωνία· ότι έχεις τελικά τη δυνατότητα να διαχειριστείς και να εξουσιάσεις εν μέρει τον θάνατο. Πατί, αν δεν μπορείς να τον αποτρέψεις, τουλάχιστον μπορείς να τον επισπεύσεις. Είναι κι αυτό μια κάποια εξουσία...

www.dignitas.ch

NOODLE BAR

MODERN ASIAN RESTAURANTS

designed by Mag Films

www.noodle-bar.net

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 210 3318585 - ΧΑΛΑΝΔΡΙ 210 6800064 - Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ 210 2815500 - Ν. ΣΜΥΡΝΗ 210 9326033
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 210 4115031 - ΑΛΙΜΟΣ 210 9850250 - ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 210 6537177 - ΚΗΦΙΣΙΑ 210 6233216
ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ 210 2109029 - ΜΑΡΟΥΣΙ 210 8069100 - ΖΩΓΡΑΦΟΥ 210 7777067 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2310 260092
ΠΑΤΡΑ 2610 362360 - ΡΕΘΥΜΝΟ 28310 51198 - ΒΟΛΟΣ 24210 23040 - ΧΑΛΚΙΔΑ 2210 83833 - ΠΑΛΛΗΝΗ 210 6669824

2010
checkpoint

World
Architecture
Festival
Barcelona
4-6 Novem
2009

World
Architecture
Festival
World Building of the Year
2009

And the winner
is Peter Rich

Ούτε πλαστικά όνειρα ούτε δαπανηρές φλυαρίες. Τέλος στην υπέρμετρη μεταμοντέρνα ακρότητα και τη λαϊφστυλιστική μετριότητα έδωσε το φετινό βραβείο του 2ου Διεθνούς Αρχιτεκτονικού Φεστιβάλ της Βαρκελώνης για το κτήριο της χρονιάς. Το Ερμηνευτικό Κέντρο του Μαπουγγκούμπου, ένα πολιτιστικό κτήριο στη Νότια Αφρική, ενσαρκώνει ένα νέο πολιτικοκοινωνικό πρότυπο σχεδιασμού συνδυασμένο με μια φρέσκια διεισδυτική ματιά και μια αληθινή οικολογική συνείδηση. Με την υπογραφή του Πέτερ Ριτς. Κείμενο Τζίνα Σωτηροπούλου

Τα φημισμένα τεχνητά νησιά, τα υπερπολυτελή ξενοδοχεία, οι κλειστές πίστες σκι, οι υπέρλαμπροι ουρανοξύστες και οι εκτυφλωτικοί architects που μεσουρανούν τα τελευταία χρόνια στο Ντουμπάι και στο Άμπου Ντάμπι προώθησαν ένα συγκεκριμένο πρότυπο «ανάπτυξης»: ανεύθυνο, δαπανηρό και σε απόλυτη ρήξη με το φυσικό περιβάλλον. Η πρόσφατη κρίση του σύγχρονου τουριστικού παραδείσου των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, που σήμερα βρίσκεται χρεωμένος με πάνω από 60 δισεκατομμύρια δολάρια, δίνει το έναυσμα ώστε να ξαναοίξει μια διεθνή συζήτηση πάνω στην αρχιτεκτονική, στον «λειτουργικό» εξαφανισμένο χαρακτήρα της και στην αληθινή περιβαλλοντική «συμπεριφορά» της.

Το Ερμηνευτικό Κέντρο του Μαπουγγκούμπου, έργο του αρχιτέκτονα Πέτερ Ριτς που εδρεύει στο Γιοχάνεσμπουργκ, μοιάζει να αναδύεται κυριολεκτικά από τη γη. Ο αρχιτέκτονας, που ως επί το πλείστον σχεδιάζει χαμηλού κόστους κατοικίες, κοινοτικά κέντρα και παιδικές εγκαταστάσεις, έχει συμβάλει αρκετά στην προώθηση μιας εναλλακτικής αρχιτεκτονικής, η οποία βασίζεται στην κοινωνική προσφορά και την ισορροπία με το φυσικό περιβάλλον. Ένας από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους αφρικανούς αρχιτέκτονες, ο Πέτερ Ριτς, εδώ και 35 χρόνια, άλλοτε με την ταυτότητα του ερευνητή, άλλοτε του ακτιβιστή, και κυρίως με αυτή του σχεδιαστή, συνθέτει ένα αρχιτεκτονικό μανιφέστο που πατά γερά πάνω σε αφρικανικές παραδόσεις και τοπικούς ιδιωτισμούς

αξιοποιώντας σύγχρονα εργαλεία και νέες ιδέες. Το έργο επιλέχθηκε ανάμεσα από 15 φιναλίστ και 270 συνολικά πρότζεκτ με κριτές, μεταξύ άλλων, τον Ραφαέλ Βινόλι, τον Κένγκο Κούμα, τη Φαρσίν Μουσαβί των Φορέιν Όφισ, τον Τούρκο Σουχά Οζκάν και τον Γερμανό Ματίας Ζάουερμπρουχ. Το κτήριο που βρίσκεται στη συμβολή των ποταμών Λιμπόπο και Σάσε εντάσσεται απόλυτα στο πολύπλοκο φυσικό τοπίο, αντλεί την έμπνευσή του από αυτό χρησιμοποιώντας τοπικά υλικά με παραδοσιακές κατασκευαστικές μεθόδους και συγχρόνως αξιοποιεί τις δεξιότητες και την εργασία των ντόπιων, βάζοντας την παράμετρο του συμμετοχικού σχεδιασμού στο παιχνίδι. Σε μια εποχή πλαστικής κουλτούρας, η απλότητα θριαμβεύει στέλνοντας ένα πολιτικοκοινωνικό μήνυμα που εμπνέεται από την τοπική ανθρωπογεωγραφία και την οικολογία.

Το δομικό λεξιλόγιο του κτηρίου, που φιλοξενεί χειροποίητα αντικείμενα προϊστορικών πολιτισμών σε έναν τόπο όπου το εμπόριο χρυσού και ελεφαντόδοντου βασίλευε, συντίθεται από παραβολικές καμπύλες, θολωτές αψίδες και κοίλους τύμβους αντικατοπτρίζοντας το φυσικό τοπίο τόσο σε μορφή όσο και σε υλική υπόσταση. Οι οργανικοί θόλοι γίνονται ένα με το περιβάλλον, λες και το έδαφος αναδιπλώθηκε για να αγγίξει τον αέρα. Τα γήινα κεραμικά πλακίδια που φτιάχτηκαν επί τόπου είναι εμφανή στον εσωτερικό εκθεσιακό χώρο και καλυμμένα με τοπική γη στον εξωτερικό, στα χρώμα-

τα του τοπίου, ενώ η λιθοδομή που ολοκληρώνει την πολιτιστική αυτή διαδρομή παραπέμπει στα πέτρινα ερείπια που συναντά κανείς διάσπαρτα στη Μεγάλη Ζιμπάμπουε, την πρωτεύουσα του μεσαιωνικού Βασιλείου της Ζιμπάμπουε, που στη γλώσσα των Σόνα σημαίνει «μεγάλα σπίτια από πέτρες».

Το δυνατό νότιο φως αλλού μετριάζεται από οξειδωμένα χαλύβδινα πανέλα που καθρεφτίζουν το δίκτυο των κλαδιών των δέντρων και αλλού από παραδοσιακές κατασκευές σκίασης ντόπιας φυσικής ξυλείας, συνθέτοντας μια σύγχρονη αρχιτεκτονική με εμφανείς τις αφρικανικές καταβολές. Ο κεντρικός χώρος αντιπροσωπεύει τη δύση και φιλοξενεί τον χρυσό ρινόκερο, ένα νοτιοαφρικανικό σύμβολο, ενώ το σημείο άφιξης στον πολιτιστικό χώρο σηματοδοτείται από τον πρώτο κοίλο τύμβο, που φωτίζεται από μια οπή στην οροφή του αιχμαλωτίζοντας την πορεία του ήλιου. Ολόκληρο το κτήριο είναι στην ουσία μια διαδρομή άλλοτε υπαίθρια και άλλοτε εσωτερική, η οποία επιτρέπει τη θέαση του υπάρχοντος περιβάλλοντος, φιλτραρισμένο μέσα από την ένταση των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων των αμέτρητων πολιτισμών που έχουν αφήσει τα ίχνη τους στην περιοχή. Το αποτέλεσμα είναι ένα αδρό αμάλγαμα οπτικής αρμονίας αλλά και κοινωνικού προβληματισμού, ένα έργο που επαναπροσδιορίζει τη μικροκλίμακα της κατασκευής και επαναφέρει την προσπάθεια αναζήτησης μιας αρχιτεκτονικής στην υπηρεσία των λιγότερο προνομιούχων.

2010
checkpoint

Roisin Murphy

Ήταν για τη δεκαετία που αναχωρεί τόσο συγκλονιστική όσο και η Bjork για τα 90s. Ο συγκερασμός μουσικής, μόδας και μοντέρνας τέχνης συνεχίζει να είναι το προνομιακό της πεδίο στο κατώφλι της νέας δεκαετίας που ξεκινάει. Κείμενο Ρουβίμ Γρηγοριάδης

Για τη φρέσκια μανούλα Roisín, το κλείσιμο της δεκαετίας εγκυμονεί έναν επιπλέον λόγο εορτασμού. Πατί, αν στα 90s η ιρλανδή μπροστάρισσα των Moloکو ξεχώριζε σαν τη μύγα μέσα στο ομογενοποιημένο γάλα που η μάνα raver συνήθιζε να προμηθεύει το λαρύγγι του κανακάρη, η συνέχεια της επεφύλαξε δικαιωματικά μια θέση με λαμέ μαξιλάρι πάνω στον τρίποδο της ιέρειας του pop αβανγκαρντισμού, με την ίδια να αναφωνεί χρησμούς για ντισκομπάλες και ντεφιλέ μασώντας εκστασιασμένα δάφνες εικαστικής εκκεντρικότητας. Τυλιγμένη σε συγκλονιστικά artworks διά χειρός Σκοτ Κινγκ και Σάιμον Χένγουντ, μεταξύ άλλων, έβγαλε νοκ άουτ τα αντιβιοτικά της καλλιτεχνικής νομενκλατούρας με τη σκηνική παρουσίαση ενός ηχητικού και αισθητικού δρώμενου στα όρια της performance. Άπαντες οι προφήτες της βελόνας πλέον πέφτουν στα πόδια της, από τη Βίβιαν Γουέστγουντ, τον Γκάρεθ Που και τους Viktor & Rolf, την πασαρέλα των οποίων άλωσε μόλις πρόσφατα, μέχρι τον δυσθεώρητο οίκο Gucci που έσπευσε να κατοχυρώσει τη διασκευή του «Slave To Love» για διαφημιστική καμπάνια.

Γυρίζοντας βίντεο λες και προορισμένα για προβολή στους τοίχους κάποιου μουσείου σύγχρονης τέχνης, υποβάλλεται οικειοθελώς σε καταγιστικά στιλιστικά γυμνάσια με τη στόφα παλιμοδιτικής ντίβας αποφασισμένη να θυσιαστεί σε ένα χάρισμα που σαν σμίγνος τερμιτών κατατρώγει τη μονοτονία του προβλέψιμου, να ανάψει φλόγες υπέρμετρων δραμάτων και όχι βεγγαλικά επιδερμικού εντυπωσιασμού. Έτσι, όσο και αν κάποιες μέδουσες του σιναφιού -Gaga, Κάιλι, Μαντόνα, εγέρθητι- εμμένουν σε δολιοφθορές, η περσόνα της Roisín διαθέτει πάντα το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού, δηλαδή τη μουσική. Είτε πρόκειται για τη διανοημένη με nu jazz επιρροές, οργανική electronica του ντεμπούτου «Ruby Blue», είτε για την ευφορική disco house του «Overpowered», που απέδειξε πως το εναλλακτικό μπορεί να ισούται με το pop (ή μήπως το αντίθετο;), μόνο ένα συμπέρασμα προκύπτει: Όταν κάτω από την εικόνα βράζει ουσία, τότε η γεώτρηση έχει χτυπήσει φλέβα χρυσού. Επόμενη φουρνιά ράβδων αναμένεται μέσα στο 2010, αμέσως μόλις η Roisín μάθει να αλλάζει τις πάνες του μεμπετό το ίδιο εύκολα με τα θρυλικά πια καπέλα της.

1952's LEE RIDER 101Z

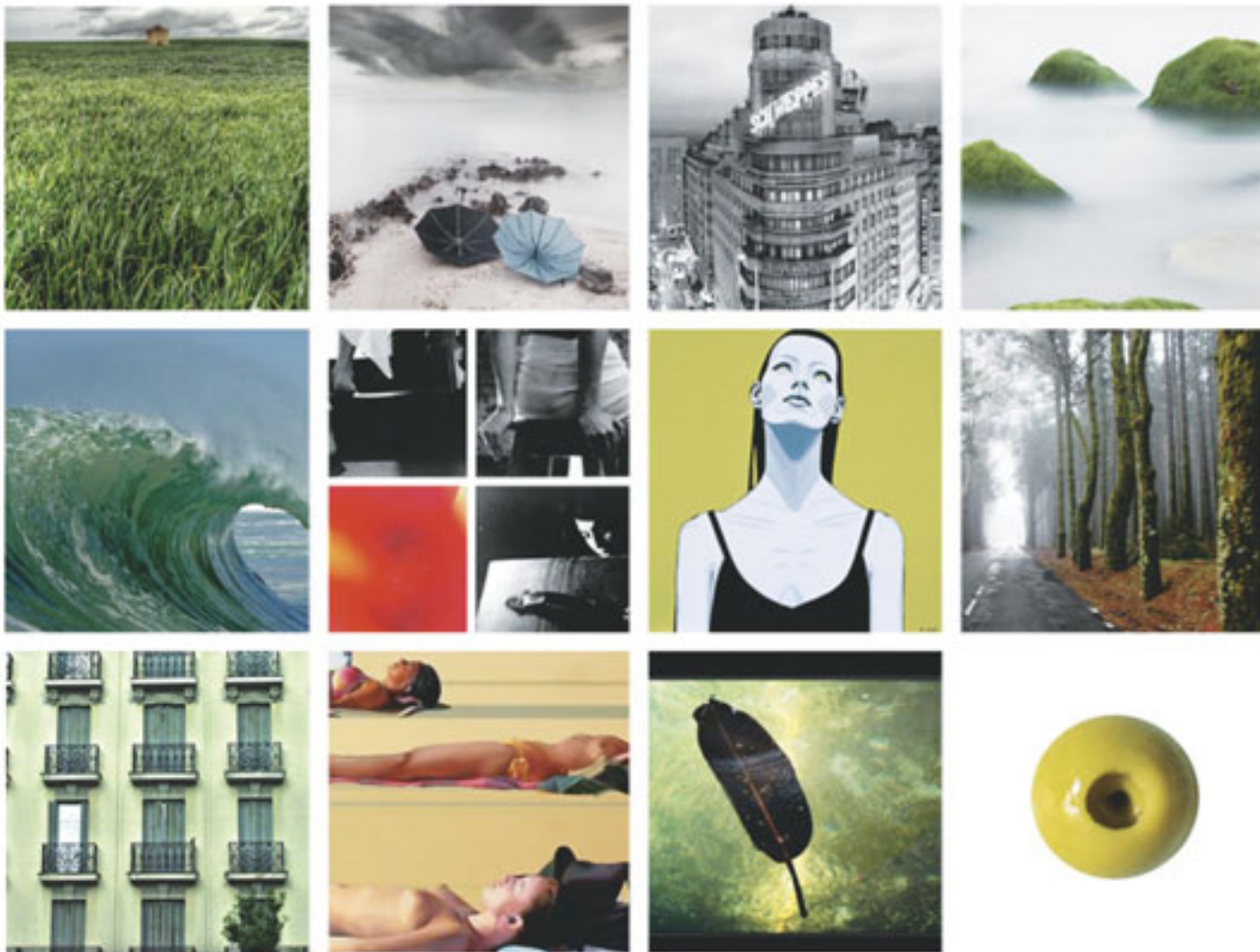
Used (L78230OF)

It was the first *Slim fit* on the market.
This fit marks the shift from workers to fashion.
The model became popular in the 50s through iconic Hollywood movie stars as *James Dean* in *The Giant*.

Lee[®]
lee.com

Δεν έχεις ανάγκη από διακοσμητές που θα σε ζαλίσουν. Το ποιος είσαι το ξέρεις μόνο εσύ και το τι σου πάει θα σου το φτιάξει αυτή η μαδριλένικη εταιρία. Κείμενο Άννα Παπαρίζου

novaPop, nuzart, art4paper, DecoraPHOTOS: Η ισπανική εταιρία Alendis, που εδρεύει στη Μαδρίτη, προσφέρει μέσα από τέσσερα ιδιαίτερα sites εξατομικευμένες λύσεις διακόσμησης, ενώ την ίδια στιγμή δίνει βήμα έκφρασης σε φωτογράφους και εικαστικούς. Όλα ξεκίνησαν τον Δεκέμβριο του 2001. Μια ομάδα δημιουργικών ανθρώπων από τον κόσμο της φωτογραφίας, της διακόσμησης και του ηλεκτρονικού εμπορίου είχε μια ιδέα που θα απογείωνε τα χριστουγεννιάτικα δώρα. Το site novaPop.com προσέφερε «a la carte» υπηρεσίες, δημιουργώντας κάρτες και αντικείμενα για τα Χριστούγεννα. Στη συνέχεια ο ιστότοπος εξελίχθηκε και πλέον επικεντρώνεται στη δημιουργία έργων τέχνης με φωτογραφίες που στέλνουν οι πελάτες. Κοινώς, κάποιος στέλνει μια φωτογραφία από τις διακοπές του και τη βλέπει να γίνεται πίνακας ζωγραφικής, που μπορεί να κοσμήσει τον τοίχο του σαλονιού του. Το novaPop μέχρι σήμερα έχει αναλάβει πάνω από 40.000 παραγγελίες, ενώ, μεταξύ των πελατών του, συγκαταλέγονται ο Ρονάλντο, η Εύα Λονγκόρια και η Πάρις Χίλτον.

Η εταιρία δεν άργησε να ανοίξει και άλλα site που προσφέρουν ανάλογες υπηρεσίες. Το nuzart.com είναι το πιο πρόσφατο. Στην ουσία είναι μια «γκαλερί», όπου ερασιτέχνες και επαγγελματίες φωτογράφοι και εικαστικοί μπορούν να εκθέσουν και να πουλήσουν τη δουλειά τους, μέσα από μια απλή διαδικασία. Ο καλλιτέχνης γίνεται μέλος του

site, ανεβάζει τις φωτογραφίες ή τις ζωγραφιές του, τις τιτλάει, τις κατηγοριοποιεί, και τέλος, ορίζει την τιμή τους. Ο πελάτης μέσω του εύχρηστου site έχει τη δυνατότητα να ψάξει και να βρει, ό,τι του ταιριάζει, να αποφασίσει το υλικό εκτύπωσης (καμβάς, χαρτί, κορνίζα) και το μέγεθος του έργου και στη συνέχεια να το παραγγείλει. Το nuzart λειτουργεί και ως τόπος κοινωνικής δικτύωσης, όπου καλλιτέχνες και «κοινοί θνητοί» μπορούν να έρθουν σε επαφή και να ανταλλάξουν απόψεις κι εμπειρίες.

Το decoraPHOTOS.com μπαίνει σε χωράφια διακόσμησης. Ο πελάτης στέλνει μια φωτογραφία του, από προσωπογραφία μέχρι τα δακτυλικά του αποτυπώματα, και με τα «μαγικά» του decoraPHOTOS τη βλέπει να μετατρέπεται σε παραβάν, φωτιστικό, ταπετσαρία για έπιπλο. Αν δεν ενδιαφέρεται να τυπώσει τη φάτσα του, μπορεί να διαλέξει σχέδια που δημιουργεί η ομάδα του novaPop ή έργα τέχνης από τους καλλιτέχνες του nuzart.

Το art4paper.com (nosolorapel.com), τέλος, στο οποίο δραστηριοποιείται η καλλιτεχνική ομάδα του NovaPop, αναλαμβάνει τα «χαρτικά», φιλοτεχνώντας κάρτες, προσκλητήρια, τετράδια, κουτιά, μολύβια.

Εκτός από τις ψηφιακές διευθύνσεις, η εταιρία διαθέτει πλέον και φυσικούς χώρους πώλησης των έργων. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περίπου 400 καταστήματα, τα περισσότερα στην Ισπανία.

**RISTO
MATTILA**

2010
checkpoint

Khaled Abol Naga

Είναι ο νέος σtar του αραβόφωνου κινηματογράφου, εκπρόσωπος μιας γενιάς που, κόντρα σε όλα τα ταμπού, παλεύει για να αλλάξει το πρόσωπο της Αιγύπτου.
Συνέντευξη Χρήστος Παρίδης

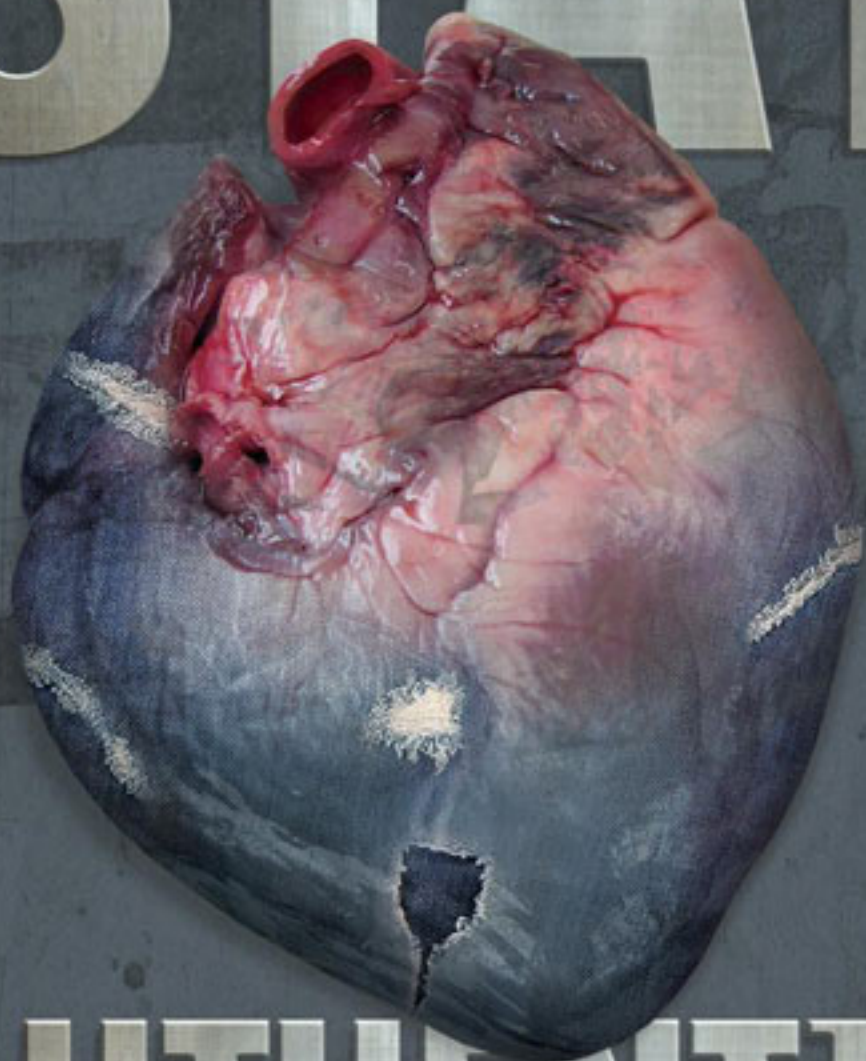
Στη Θεσσαλονίκη ήρθε ως κεντρικός πρωταγωνιστής και συμπαραγωγός της ταινίας «Heliopolis», στο πλευρό του μόλις 30 χρόνων σκηνοθέτη Άχμαντ Αμπντάλα. Μιας εξαιρετικής εμβάθυνσης ταινία, η οποία επικεντρώνεται στα αδιέξοδα νέων ανθρώπων που μετεωρίζονται σε μια καθημερινότητα που δεν τους οδηγεί πουθενά. Περιφερόμενοι στους δρόμους της πάλαι ποτέ ακμάζουσας, μα φθίνουσας πια, γειτονιάς των ξένων, που δεκαετίες πριν εκδιώχθηκαν αφήνοντας πίσω τους έντονο το στίγμα της απουσίας τους στη διάσημη συνοικία του Καΐρου.

Ο Χάλεντ Άμπολ Νάγκα, από τους διασημότερους ηθοποιούς της Αιγύπτου, πολυτάλαντος, πολυπράγμονος και πολυμήχανος, είναι η προσωποποίηση μιας νέας τάξης που προσπαθεί να «επιανεφεύρει» μια νέα Αίγυπτο. Μου λέει: «Εχω αληθινό πάθος στο να παρατηρώ τις αντιδράσεις των ανθρώπων απέναντι στις αλλαγές και στη στασιμότητα, δυο παράλληλες καταστάσεις που βιώνουμε έντονα τα τελευταία χρόνια». Πρωτοκλασάτος τηλεοπτικός σtar, βραβευμένος ως ο καλύτερος τηλεπαρουσιαστής το 2000, έχει σαρώσει με κάθε είδους εκπομπών, prime time και night time εξίσου, πέρασε επιτυχώς στην ηθοποιία - κρυφό του όνειρο από παιδί- (είχε κάνει ντεμπούτο στα 12 του δίπλα σε σπουδαία ονόματα του εμπορικού σινεμά του '70), κι ως διατείνεται ο ίδιος ότι ο πιο άφθαστος του στόχος ήταν να ανακηρυχτεί ο καλύτερος γκολκίπερ πόλο στον κόσμο. Υπήρξε πράγματι για μια τριετία μέλος της εθνικής ομάδας πόλο της Αιγύπτου, πετυχαίνοντας μεγάλες νίκες. Παράλληλα, με σπουδές μηχανικού τηλεπικοινωνιών, μαθήματα υποκριτικής στο American University of Cairo, μεταπτυχιακά στο spacecraft design στο Surrey της Αγγλίας κι ένα πέρασμα από το μόντελινγκ.

Σήμερα, με πλειάδα ταινιών στο βιογραφικό του, οκτώ διεθνή βραβεία Καλύτερου Ηθοποιού, μια αμερικανοκαναδέζικη παραγωγή, το «Civic Duty», προτιμά να συμμετέχει όλο και πιο συχνά σε τολμηρά και θαρραλέα φιλμ νέων κινηματογραφιστών, ελπίζοντας σύντομα να υπογράψει και ο ίδιος την πρώτη του σκηνοθετική δουλειά: «Με ενδιαφέρουν οι καταστάσεις που βιώνουν οι άνθρωποι, η κοινωνική διάσταση των πραγμάτων, θέματα ταμπού, όπως σεξ και σεξουαλικότητα, θρησκεία και θρησκευοληψία, πολιτική και πολιτικάντηδες».

Συχνά στόχος κι ο ίδιος του σκανδαλοθηρικού Τύπου της χώρας του, πολεμάει ενάντια παμπάλαιων αξιών και δοξασιών. Όπως και πολλοί άλλοι συνομήλικοί του, με γερές σπουδές στο εξωτερικό, οραματίζεται την αναβάθμιση μιας χώρας όπου διαφθορά, μισαλλοδοξία και κατεστημένο αμύνονται σθεναρά. Ο Χάλεντ Άμπολ Νάγκα όμως επίσης. Βάζοντας υψηλούς στόχους, που συχνά πιάνει, όπως κάποτε στο πόλο. Ως σούπερ σtar του αραβόφωνου κινηματογράφου, ως πρεσβευτής καλής θέλησης της Unicef, ως σκηνοθέτης ή διεθνής πρωταγωνιστής αúριο...

STAY

AUTHENTIC

John Enzzo
LOS ANGELES

1007 South Stanley Av. #104 / Los Angeles CA / 90019 / USA / www.johnenzzo.com
Greece: Thessaloniki / tel.: +302310 951616 Athens / tel.: +30210 5690600

LIFE IN
CANCER OUT

ΣΗΜΕΡΑ = ΜΕΤΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ = ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ

susan G.
komen
cure

Με κάθε αγορά ενός προϊόντος JOHN ENZZO, η εταιρία ενισχύει τον ΜΚΟ ΟΡΜΥΛΙΑ, ΙΔΡΥΜΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΜΩΦΗΣ για την χρηματοδότηση του προγράμματος προστασίας κατά του καρκίνου του μαστού και του τραχήλου της μήτρας.

Playmobil

Happy birthday to them! Τα Playmobil έγιναν 35 χρονών, και ορίστε μια αναδρομή στην ιστορία τους όπως παρουσιάζεται στο βρυξελλιώτικο Μουσείο Παιχνιδιού του Μέχελεν. Κείμενο, Φωτογραφία **Μαρίνα Κονταρά**

Όπως συχνά συμβαίνει, μια μεγάλη επιτυχία γεννήθηκε εντελώς τυχαία. Στα 1973, ο Xavs Μπεκ βάλθηκε να κατασκευάσει μια αρθρωτή μινιατούρα σοφέρ για μια συλλογή αυτοκινήτων: ήταν το πρώτο Playmobil! Η ιστορία ξεκινά περίπου έναν αιώνα νωρίτερα, όταν ο Αντρέας Μπραντστέτερ δημιούργησε μια μεταλλευτική εταιρία που κατασκεύαζε κλειδαριές, μεταλλικά σπρίγματα και σιδερένιες μπιζουτιέρες. Μερικές δεκαετίες αργότερα, ο γιος του, Γκέοργκ, ξαναβαφτίζει την εταιρία Γκέομπρα (από τα αρχικά του ονόματός του), μεταφέρει την έδρα της στο Τσίρνχοφ και αποφασίζει να επεκταθεί στον τομέα του παιχνιδιού: κουμπάρδες, ψεύτικα τηλέφωνα και κούνιες ήταν μερικές από τις καινοτόμες δημιουργίες του. Στα τέλη της δεκαετίας του '50, ο έτερος εγκέφαλος της επιχείρησης, όντας πολύ διορατικός, αποφασίζει να αξιοποιήσει τη νέα μόδα: τη συνθετική ύλη και το πλαστικό. Η πρώτη του επιτυχία έρχεται το 1958 και βασίζεται σε μια πολύ απλή ιδέα: λέγεται κούλα-χουπ.

Δεκαπέντε χρόνια αργότερα, η αγορά έχει αλλάξει αισθητά εξαιτίας της πετρελαϊκής κρίσης και η ανάγκη για μείωση του κόστους παραγωγής

είναι επιτακτική. Ο Xavs Μπεκ, που εργάζεται για το δημιουργικό τμήμα της Γκέομπρα ήδη επί μια δεκαετία, συλλαμβάνει την ιδέα των αρθρωτών παιχνιδιών μικρού μεγέθους. Τα πλεονεκτήματα είναι πολλά: το κόστος μειώνεται και το ύψος των 7,5 εκατοστών είναι ιδανικό, γιατί χωράνε σε μια παιδική χούφτα, ενώ η ευκαμψία τους και το γεγονός ότι είναι συναρμολογούμενα διευρύνει τις δυνατότητες για δημιουργικό παιχνίδι.

Η αποδοχή είναι τεράστια και οδηγεί την εταιρία στην πρώτη θέση μεταξύ των κατασκευαστών παιχνιδιού στη Γερμανία, και μάλιστα εν μέσω κρίσης. Τα ανθρωπάκια της Γκέομπρα αποτελούν μια εντελώς καινούργια σύλληψη: μπορούν να κάθονται, να κινούν τα άκρα τους και να πιάνουν άλλα αντικείμενα με τα χέρια τους. Οι αναστολές των εμπόρων παιχνιδιών κάμπτονται μπροστά στην απήκυσή τους. Έτσι, τα πλαστικά ανθρωπάκια, που αρχικά προορίζονταν ως συνοδευτικά για αυτοκινήτáκια ή άλλα παιχνίδια, κατακτούν πρωταγωνιστικό ρόλο και επεκτείνονται σε πολλούς τομείς δραστηριοτήτων: γίνονται πυροσβέστες, αγρότες, αστυνομικοί, νοσοκόμοι. Συνοδεύονται

από τα αντίστοιχα κτήρια, ζώα, εξαρτήματα και οχήματα. Προσφέρονται και σε λευκή εκδοχή, που τα παιδιά μπορούν να χρωματίσουν με μαρκαδόρους ανάλογα με τη διάθεση και τη φαντασία τους.

Οι δημιουργοί των Playmobil όμως έχουν τα αφτιά τους ανοικτά και αφουγκράζονται το κοινό τους. Μολονότι κάθε παρτίδα διαθέτει το σκηνικό της, αυτό δεν είναι δεσμευτικό. Εμπνεόμενα από την καθημερινή ζωή, τα Playmobil μπορούν εύκολα να πρωταγωνιστήσουν σε διάφορες ιστορίες και περιβάλλοντα, όπως το σχολείο, τα ψώνια, το ιατρείο ή την πυροσβεστική. Κι ακόμα, μπορούν να ταξιδέψουν σε ποικίλες ιστορικές εποχές ή γεωγραφικά πλάτη, αφού προσφέρονται σε διάφορες μορφές: Αρχαία Αίγυπτος, μεσαιωνικοί ιππότες, Ινδιάνοι της Αμερικής, πολεμιστές Μασάι ή αστροναύτες. Κατ' αυτήν την έννοια, τα Playmobil είναι διασκεδαστικά αλλά κατέχουν κι έναν εκπαιδευτικό ρόλο. Είναι πιο ευχάριστο να μάθεις την ιστορία της Αρχαίας Ρώμης παρέα με τα πλαστικά ανθρωπάκια από ό,τι μέσα από τις σελίδες ενός σχολικού βιβλίου. Ακόμα, τα δημιουργήματα του Μπεκ έχουν αξιοποιηθεί στον τομέα της ψυχολογίας, καθώς προσφέρουν τη δυνα-

τότητα αναπαράστασης συγκεκριμένων κοινωνικών καταστάσεων, σαν εργαλείο για παιχνίδια ρόλων, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων των παιδιών και στη διερεύνηση της ψυχοσύνθεσής τους. Το βασικότερο όλων είναι σίγουρα πως τα Playmobil, ακολουθώντας το -κοινωνικό και οικονομικό- πνεύμα της εποχής που τα γέννησε, είναι από τα πρώτα παιχνίδια που απευθύνονται εξίσου στα αγόρια και τα κορίτσια.

Φέτος τα Playmobil γιορτάζουν τα 35α τους γενέθλια. Έχουν ενηλικιωθεί εδώ και καιρό, κι αυτό διαφαίνεται από την εξέλιξή τους μέσα στο χρόνο: διατηρούν πάντα το λιτό προσωπάκι με το ζωγραφισμένο χαμόγελο, αν και άλλαξαν πολλά χρώματα μαλλιών και αξεσουάρ. Υπήρξαν ακόμα και πρώτη ύλη ή πηγή έμπνευσης για σύγχρονους καλλιτέχνες: οι περισσότεροι από αυτούς έπαιζαν με Playmobil κατά την παιδική τους ηλικία. Με την ευκαιρία αυτών των γενεθλίων, το Μουσείο Παιχνιδιού του Μέχελεν διοργάνωσε μια έκθεση αφιερωμένη στα πλαστικά ανθρωπάκια της Γκέομπα. Η έκθεση φιλοξενείται στον τρίτο όροφο του μουσείου και παρουσιάζει την ιστορία τους μέσα από τις δεκάδες εκδοχές τους: πυροσβεστική, αστροναύτες, καταστηματαρχες, ναυαγοί σε έρημο νησί, ρωμαϊκή αρένα, κιβωτός του

Νώε, αγρόκτημα, τρένα, αεροπλάνα, Άγρια Δύση, εξωγήινοι, ιππότες και πειρατές είναι μόνο λίγες από τις σκηνές που εκτίθενται στις προθήκες του μουσείου. Φιλοξενεί ακόμα μια προσομοίωση μηχανής παραγωγής Playmobil (τα «προϊόντα» της χαρίζονται στους επισκέπτες!) και διακόπτεται από μικρούς παιδότοπους με αληθινά Playmobil, προσφερόμενα για παιχνίδι στα παιδιά αλλά και στους γονείς.

Η έκθεση λειτουργεί ως τις 10 Ιανουαρίου, αλλά μπορεί να αποτελέσει και μια απλή αφορμή για να επισκεφτεί κανείς το μουσείο, καθώς μια βόλτα στους διαδρόμους του μας ξαναγεί στα παιχνίδια όλων των εποχών και των περιοχών του κόσμου. Παιχνίδια εμπνευσμένα από τη φύση ή την κοινωνική ζωή, παιχνίδια από την Αφρική και την Άπω Ανατολή, παιχνίδια της αρχαιότητας, του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης, μυθικά κουκλόπιτα του 19ου αιώνα, ένα μαγικό ταξίδι στην παιδική ηλικία. Άλλωστε, όπως σημειώνεται σε μια επιγραφή στην είσοδο του μουσείου: «Δε σταματήσαμε να παίζουμε, επειδή αλλάξαμε: αλλάξαμε, επειδή σταματήσαμε να παίζουμε».

www.speelgoedmuseum.be

2010
checkpoint

AUDREY KITCHING

Δημοσιογράφος, style icon, ηθοποιός, μοντέλο, επί Γης θεά. Η βασίλισσα των social media έχει 2,5 εκατομμύρια υπηκόους που την κλικάρουν καθημερινά. Εσύ; Κείμενο **Μαρίνος Σακελλαρίου** Φωτογραφία **Ama Lea Hair Cassie Wanda, Izzy Hilton Makeup Tori Unicorn Clothing Chic Little Devil**

Teen style icon, fashion blogger, σχεδιάστρια, make up artist, ηθοποιός, μοντέλο, εμπνευσμένη από όλα όσα λάμπουν και εθισμένη στο ξεφύλλισμα περιοδικών μέχρι τελικής πτώσης. Πρόκειται για την αυθεντική scene βασίλισσα, που κέρδισε τη φήμη της αρχικά μέσω του MySpace, με εκατοντάδες χιλιάδες φίλων και εκατομμύρια views. Το πιστό online κοινό της δεν περιλαμβάνει μόνο κοινούς θνητούς, που θαυμάζουν το πρωτότυπο στιλάκι της και τις υπερπαραγωγές που προκύπτουν και από την πιο απλή της φωτογραφία, αλλά και πρωτοκλασάτα ονόματα αστέρων (κυρίως της Αμερικής).

Η Όντρεϊ είναι ένα 24χρονο κορίτσι από τη Φιλαδέλφεια της Πενσυλβάνια που προκαλεί έως και 2,5 εκατομμύρια κλικ το μήνα και φιγουράρει στον παγκόσμιο Τύπο, διαδικτυακό ή μη, διχάζοντας με το στιλ που προωθεί. Καταζητείται από τους top φωτογράφους και, παρόλο που ισχυρίζεται πως

κανείς δεν μπορεί να αγοράσει την αγάπη της, δε διστάζει να δώσει αρκετή από αυτή στα πολυάριθμα προϊόντα που διαφημίζει, σε οργανώσεις στις οποίες συμμετέχει ενεργά και σε ανθρώπους που θαυμάζει. Η Coca-Cola τη χρησιμοποίησε σε ένα από τα πιο πρόσφατα πρότζεκτ της, η οργάνωση των σχεδιαστών κατά του AIDS την επέλεξε να σχεδιάσει ένα μπλουζάκι και η Κέιτι Πέρι φορούσε στην περιοδεία της μερικά κομμάτια σχεδιασμένα από αυτό το πλάσμα αστείρευτης δημιουργικότητας.

Η Όντρεϊ και τα ροζ μαλλιά της ζουν στην Πόλη των Αγγέλων. Ένα κανονικό 24ωρο μπορεί να την οδηγήσει σε κόκκινα χαλιά για να πάρει συνεντεύξεις από τρανταχτά ονόματα (Lady Gaga, Robert Downey Jr. και Kim Kardashian, τα τελευταία της κατορθώματα), σε μια guest εμφάνιση σε κάποια συναυλία, σε fashion show ή, έστω, σε ένα κλαμπ. Κι όλες αυτές οι δραστηριότητες, ανάμεσα στα blogs,

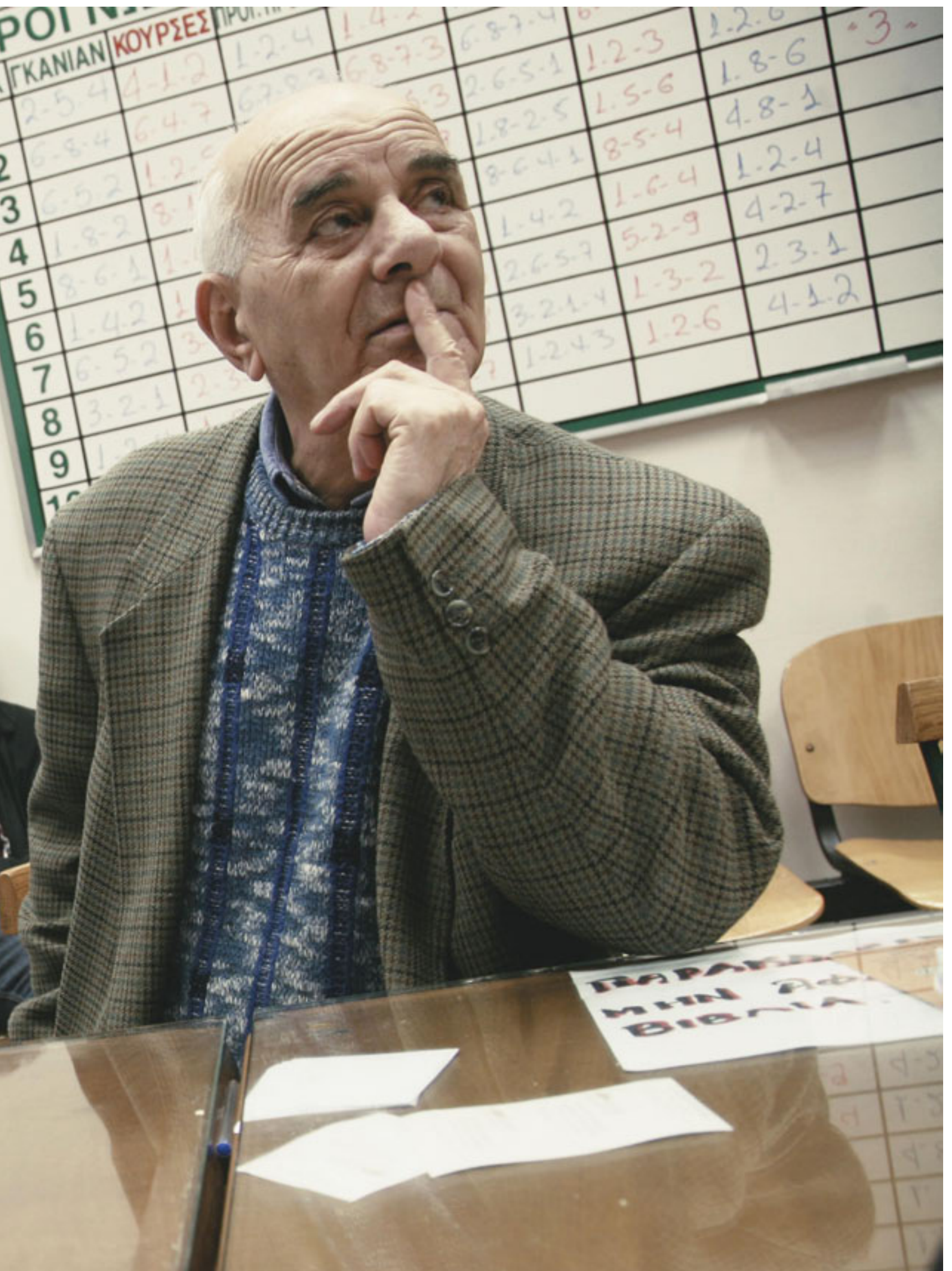
τα video και τα tweets της, που της έδωσαν και μία από τις 10 πρώτες θέσεις των πιο όμορφων διάσημων του Twitter. Τέλος, η σελίδα της στο Buzznet (που την είχε προσλάβει το 2007 για να καλύψει το Warped Tour) είναι ένας από τους κορυφαίους προορισμούς όσον αφορά τα social-media δίκτυα.

Είναι Λέοντας και αυτό, λέει, την κάνει αρχηγό. Δε θα της πει κάποιος τι να κάνει (πόσο μάλλον τι θα φορέσει). Τα νέα παιδιά δε χάνουν ούτε κόμμα από το ηλεκτρονικό της ημερολόγιο, ενώ διασημότητες του μουσικού στερεώματος και του Χόλιγουντ οφείλουν συχνά το στιλ τους στη δεσποινίδα Kitching. Κάθε τόσο της γίνεται η ερώτηση από τους νεολαίους «φίλους» της για το πώς έγινε τόσο διάσημη και της ζητούνται οδηγίες, μιας και το να βιάφεις το μαλλί σου ροζ προφανώς δεν είναι η λύση. Το μόνο που απαντά είναι πως «αν χρειάζεται να ρωτάς, δεν είσαι φτιαγμένος για αυτό το χώρο».

Χαλκοκονδύλη 19 Γκανιάν and the city

Ένα τσικ από την Ομόνοια, άλογα κλιμιντρίζουν, φίλιπποι ποντάρουν, χρήμα αλλάζει χέρια κι οθόνες μεταδίδουν πυρετό από σέλες που καλπάζουν. Κατά τα άλλα, είναι ένα συνηθισμένο απόγευμα Τετάρτης στην οδό Χαλκοκονδύλη 19. Κείμενο Λένα Χουρμούζη Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

«Πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια στον Σγρηον». Ο υπάλληλος κοιτά αποσβολωμένος με το στόμα ανοικτό. Δεν έχει ξαναπιάσει τόσα πολλά χρήματα στα χέρια του. «Περίμενε. Πρέπει να μιλήσω στον διευθυντή», απαντά ταραγμένος. «Ποιο είναι το πρόβλημα;» ρωτά ο διευθυντής. «Θέλει να ποντάρει μισό εκατομμύριο στον Σγρηον», εξηγεί ο υπάλληλος. Ο διευθυντής κοιτά πρώτα τη βαλίτσα με τα χρήματα και μετά τον τύπο. Πιστεύει ότι τα έχει χαμένα. «Δεν μπορώ να καλύψω ένα τέτοιο στοίχημα. Εάν το χάσουμε, θα βουλιάξουμε όλοι», διευκρινίζει. «Αν όμως το κερδίσουμε, θα σε φτιάξει!», απαντά ο τύπος. Το ξανασκέφτεται και ρωτά: «Τι πιθανότητες έχει ο Σγρηον; Πώς τον παίζουν;». «Οκτώ προς ένα», λέει ο τύπος. Ο διευθυντής τσίμπησε. Το «Κεντρί» των Χούκερ και Γκόντορφ (Ρέντφορντ και Νιούμαν) τσίμπησε τον στόχο του στο 112ο λεπτό της ταινίας. Γκανγκστερική ατμόσφαιρα, μαλλί με μπριγιαντίνη και χωρίστρα στη μέση, ψιλόριγα σακάκια, σύννεφα καπνού, μπέρμπον στο ποτήρι και στο ραδιόφωνο η περιγραφή της κούρσας. Αυτά γίνονται στο Χόλιγουντ. Η κατάσταση είναι μάλλον διαφορετική στη Χαλκοκονδύλη 19. Εδώ βρίσκεται το υποκατάστημα του Οργανισμού Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος.

Πράσσειν άλογα

Μεγάλος, άνετος χώρος. Δύο οθόνες τηλεόρασης που ανά μισή ώρα συνδέονται με το Ιππικό Κέντρο

Μαρκόπουλου. Ένα μόνιτορ στο οποίο προβάλλονται από υπολογιστή οι αποδόσεις των αλόγων. Ένας παλιός μαυροπίνακας, απομεινάρει της ιπποδρομικής δραστηριότητας πριν από την εμφάνιση της τηλεόρασης. Πολλά τραπέζια και καθίσματα. Έξω καπνίζουν και συζητούν. Μέσα απαγορεύεται. Η ατμόσφαιρα είναι καθαρή, αλλά βαριά. Η κούρσα που μόλις τελείωσε δεν ικανοποίησε τους παίκτες. Η επόμενη θα ξεκινήσει σε μισή ώρα. «Παίζω 30 χρόνια», μου λέει ο παίκτης, και συμπληρώνει: «Αυτά που λένε περί στρατηγικής και μαθηματικού παιχνιδιού δεν ισχύουν. Ένα κανονικότατο στοίχημα είναι, όπως όλα τα άλλα. Τύχη και τζόγος. Δεν έχει σχέση με τις ιπποδρομίες τύπου Άσκοτ στο εξωτερικό, που πηγαίνουν με τα καπέλα και τα φράκα σαν να είναι κοινωνικό γεγονός».

Το υποκατάστημα του ΟΔΙΕ ανδροκρατείται. Οι μόνες γυναίκες είναι οι υπάλληλοι του οργανισμού. Η προϊσταμένη μου εξηγεί τι κάνουν. «Εμείς είμαστε εδώ για να εξυπηρετούμε τους φιλίππους. Έτσι λέγονται οι παίκτες, διότι αγαπούν τα άλογα. Εμείς δεχόμαστε τα στοίχημα και αποπληρώνουμε κάποια κερδισμένα δελτία. Το μικρότερο στοίχημα είναι 30 λεπτά και δεν υπάρχει άλλο όριο. Μπορείς να ποντάρεις όσα ευρώ θέλεις. Όχι ότι θα έρθει κανείς με τεράστιο ποσό να παίξει εδώ, αλλά τυπικά θα μπορούσε». Την ώρα που μου μιλάει, μια άλλη κυρία περνάει από μπροστά μου. Είναι τουλάχιστον 60 ετών. Διαβάζει προσεκτικά τους πίνακες και λέει

στους θαμώνες: «Όταν δεν ξέρεις το μάθημα, δεν πας στο σχολείο». Οι περισσότεροι κουνούν το κεφάλι. Η κυρία «ξέρει» και τη σέβονται.

Οι Έλληνες παίζουν στον ιππόδρομο από το 1925. Σήμερα μπορούν να ποντάρουν σε πάνω από 25 ιπποδρομίες την εβδομάδα. «Οι ιπποδρομιακές μέρες είναι συνήθως τρεις: Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή. Σε κάθε συγκέντρωση γίνονται εννέα ιπποδρομίες. Υπάρχουν και εξαιρέσεις που σημαίνει ότι έχουμε εμβόλιμες ιπποδρομίες, κάποιες Κυριακές. Επιπλέον έχει πάντα ιππόδρομο την Πρωτοχρονιά και των Φώτων», μας λέει η προϊσταμένη.

Ψοφάλογο, Αστραχάν!

Μέσα στην αίθουσα δεν υπάρχουν πολλοί νέοι. Οι περισσότεροι θαμώνες είναι μεσήλικες και πάνω. Διαβάζουν με προσοχή τα προγνωστικά και το πρόγραμμα του ΟΔΙΕ. Φαίνονται απορροφημένοι και αισθάνονται τελείως άρατη. «Τους ξέρω τους περισσότερους με τα μικρά τους ονόματα», λέει η προϊσταμένη. «Είναι σχεδόν πάντα οι ίδιοι σε κάθε ιπποδρομιακή συγκέντρωση. Είναι θορυβώδεις, αλλά αυτά έχει το παιχνίδι. Έχουν αγωνία. Την ώρα της κούρσας και θα φωνάξουν και θα βρίσουν».

Κανείς δε θέλει να φωτογραφηθεί. Δεν είναι λίγοι αυτοί που παίζουν κρυφά. «Φεύγω από τη Γλυφάδα και έρχομαι εδώ για να μη με δει κανείς», λέει ένας παίκτης. Ένας άλλος προτείνει: «Τραβήξτε φωτογραφίες όταν αρχίσει η κούρσα. Κανείς δεν καταλαβαίνει

τίποτα». Στην οθόνη έχει ξεκινήσει η παρουσίαση των αλόγων της επόμενης κούρσας. Κάποιοι τρέχουν στο γκισέ για να στοιχηματίσουν. Άλλοι διστάζουν. «Είναι φορές που τα φαβορί δεν κερδίζουν. Υπάρχουν αστάθμητοι παράγοντες, όπως ο άνθρωπος, για παράδειγμα. Δηλαδή να μην καθοδηγήσει καλά το άλογο ο αναβάτης. Να τιμωρηθεί ο αναβάτης για σκόπιμη επιλήψιμη ίππευση. Μια άλλη ατυχία είναι να μείνει ακίνητο στο stand το άλογο. Να τρομάξει, δηλαδή, στην εκκίνηση και να "μουλαρώσει". Άλλες φορές φταίει η λάθος εκτίμηση των ειδικών για τη φόρμα του αλόγου», μου εξηγεί κύριος που παίζει 30 χρόνια.

Τον ρωτώ γιατί ο ιππόδρομος έχει κακή φήμη. «Έχουμε κακό όνομα, γιατί είναι τζόγος. Στον τζόγο πάντα χάνεις. Ποτέ δε ρεφάρεις τη χασούρα. Είναι αρρώστια». Η προϊσταμένη διαφωνεί. «Δε θα έπρεπε να έχει κακή φήμη. Είναι κάτι πολύ ωραίο, βλέπεις τα άλογα να αγωνίζονται. Εγώ θα το έλεγα ευγενές άθλημα. Δεν μπορώ να δικαιολογήσω την κακή του φήμη».

Η παρουσίαση των αλόγων τελειώνει και μπαίνουν τα στοιχήματα. «Τα πιο απλά παιχνίδια είναι το Δίδυμο, το Φορκάστ και το Γκανιάν. Στο Γκανιάν απλώς προβλέπεις το άλογο που θα τερματίσει πρώτο. Το Δίδυμο είναι πιο απλό. Πρέπει να προβλέψεις τα δύο πρώτα άλογα, ασχέτως σειράς. Στο Φορκάστ πρέπει να βρεις τα δύο πρώτα άλογα με τη σειρά που θα τερματίσουν», διευκρινίζει η προϊσταμένη.

Τα άλογα είναι στο σημείο της εκκίνησης και ο αφέτης έδωσε το σύνθημα. Στο υποκατάστημα γίνεται κανονικός χαμός. Οι μισοί και παραπάνω παρακολουθούν όρθιοι. Ασωπός και Ρέιζ Δε Μπετ προηγούνται. «Θα μείνει, θα μείνει, έλα, έλα! Πάει, βγήκε δεύτερο. Τα χάσαμε όλα. Βγήκε το φαβορί», φωνάζει τσατισμένα ο διπλανός μου. Κάποιοι, πάλι, κέρδισαν. Τα μικρά ποσά πληρώνονται από το πρακτορείο του ΟΔΙΕ ή τα ιδιωτικά πρακτορεία. Όσοι θέλουν να εξαργυρώσουν μεγαλύτερα ποσά πηγαίνουν στο Μαρκόπουλο. «Τα έπαθλα-κέρδη δεν είναι μεγάλα. Χάνουμε συνήθως. Τώρα, βέβαια, όσο πιο πολύπλοκο είναι το ζητούμενο, το στοιχημα στο οποίο ποντάρεις, τόσο καλύτερες θα είναι οι χρηματικές αποδόσεις».

Η όλη αγωνία για την κούρσα ζήτημα να κράτησε 20 δευτερόλεπτα. Ωστόσο, κανείς δε σπκώνεται από τη θέση του. Σε μισή ώρα έχει κι άλλη κούρσα και έξω έχει ήδη νυχτώσει για τα καλά.

music: jazz
cuisine: international
drinks: wines & cocktails

www.paparouna.com

Thessaloniki
restaurant - bar
Sygrou 7 & Vilara 2
tel. 2310510852

2010
checkpoint

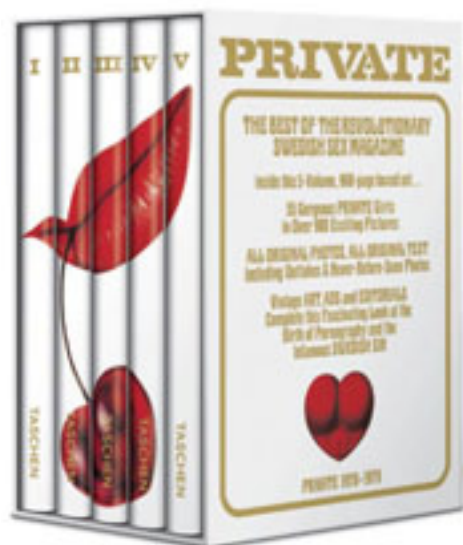

Private 1970-1979

Η ιστορία του ματιού

Η «Private» άλλαξε το ρου της πορνογραφίας και συνέβαλε τα μάλα στη σουηδική σεξουαλική απελευθέρωση, που μετέπειτα κυριέυσε όλον τον κόσμο. Ένα κουτί με τα καλούδια της κυκλοφορεί από την Taschen, φόρος τιμής στην ιστορία της. Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης**

«Το “Private” με έδρα τη Στοκχόλμη “την είπε” στους τρυφερούς αυνάνες, στα ζευγάρια με στυτικές δυσλειτουργίες, στα ερυθρά αιμοσφαίρια που κοχλάζουν στο πρωτόγονο καζάνι της λίμπιντο. Οι σελίδες του παιάνιζαν τους παλμούς ενός ανδρικού φαλλού σε μια γυναικεία σάλπιγγα. Οι φωτογραφίες του χλιμίντριζαν την ευχαρίστηση ενός επιβήτορα, τα τρίγλωσσα κείμενά του σε αγγλικά, γερμανικά και γαλλικά μετέφεραν την καλπάζουσα φαντασία των κειμενογράφων του»

Ο Μπερθ Μίλτον άφησε την τελευταία του πνοή την τελευταία μέρα του χρόνου, παραμονές του 2006, απομονωμένος από φίλους και συγγενείς. Λίγους μήνες πριν, είχε χάσει και νομικά κάθε δικαίωμα εκμετάλλευσης του μεγαλύτερου ομίλου πορνογραφίας στον κόσμο, που ο ίδιος δημιούργησε, έπειτα από χρόνια δικαστική διαμάχη με τον γιο του, Μπερθ Μίλτον Τζούνιερ. Η «Private» υπήρξε μέχρι τα 79 χρόνια του η μεγαλύτερη συντροφιά για εκείνον και εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Το 1965 διεισδύει στα τυπογραφικά πιεστήρια και κυκλοφορεί ως ένα τετράχρωμο ενήλικο περιοδικό. Ήταν το πρώτο. Πείτε το τσόντα, πείτε το σκληρή πορνογραφία, πείτε το αισθησιακό μαγκαζίνο. Το «Private» με έδρα τη Στοκχόλμη «την είπε» στους τρυφερούς αυνάνες, στα ζευγάρια με στυτικές δυσλειτουργίες, στα ερυθρά αιμοσφαίρια που κοχλάζουν στο πρωτόγονο καζάνι της λίμπιντο. Οι σελίδες του παιάνιζαν τους παλμούς ενός ανδρικού φαλλού σε μια γυναικεία σάλπιγγα. Οι φωτογραφίες του χλιμίντριζαν την ευχαρίστηση ενός επιβήτορα, τα τρίγλωσσα κείμενά του σε αγγλικά, γερμανικά και γαλλικά μετέφεραν την καλπάζουσα φαντασία των κειμενογράφων του. Το «Private» έφτασε μέχρι το σουηδικό κοινοβούλιο, για να δικαιωθεί από τις κατηγορίες προσβολής δημοσίας αιδούς περνώντας τον δικό του Γολγοθά της λογοκρισίας.

Το καλάθι του πορνοοικοκύρη σήμερα έχει ατελείωτες επιλογές: «Η Χιονάτη και οι επτά μπανάνοι», «Στήθη-κα στα κανάλια της Βενετίας», «Διεστραμμένοι μπετατζήδες», «Το καλό το παλουκάρι ξέρει κι άλλο μουνοπάτι». Σεξ σε χαρτί και σκληρούς δίσκους, hometape και outdoor σκηνικά, κτηνώδη snuff και ρομαντικά soft themes. Πέντε μαύροι εναντίον μιας ανυπεράσπιστης φοιτήτριας, ένας σκύλος που είδε φως και μπήκε, bye bi, την πόρτα χτυπά και η γκόσπελ γιαγιά Ντόροθι μαζί με τις υιοθετημένες δίδυμες ξανθές εγγόνες της, που πάσχει από ακράτεια. Αν όλα αυτά φαίνονται λίγο πολύ συνηθισμένα στον μέσο user σήμερα, χρειάστηκε να περάσουν σαράντα χρόνια και σαράντα κύματα. Το «Private» μετεξελίχθηκε από έντυπο σε μεγαθήριο της βιομηχανίας του πορνό, μετακόμισε το 1990 στη Βαρκελώνη και έστησε τα διοικητικά του στρατηγεία στη Νεβάδα.

Το 1999 έσπασε μια ακόμα παρθενιά εισάγοντας τον τίτλο του στο δείκτη Nasdaq, με τους οικονομικούς αναλυτές να διαπιστώνουν πως το σεξ ανάβει και τα blue chips. Σήμερα ο όμιλος «Private Media Group» αριθμεί 123 υπαλλήλους, κυκλοφορεί 100 βίντεο τίτλους κάθε χρόνο και δέχεται καθημερινά 2,5 εκατομμύρια επισκέψεις στη σελίδα του. Ο Μπερθ Μίλτον Τζούνιερ κατάφερε να εκτοξεύσει την επιχείρηση μακριά από τα χρέη που την κυνηγούσαν στα τέλη της δεκαετίας του '80 και δεν ξαναμίλησε ποτέ στον πατέρα του, όταν ανακρούστηκε νόμιμος δικαιούχος. Δεν κατάφερε όμως να συναγωνιστεί τα εικονοκλαστικά επίπεδα που γνώρισε το «Private» τη δεκαετία του '70.

Αυτή την περίοδο φέρνει η Taschen κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, σε ένα πεντάτομο box set 960 σελίδων. Το «Private: The Best of the Revolutionary Swedish Sex Magazine» περιέχει τα καλύτερα φωτογραφικά σετ από τον πρεσβύτερο Μίλτον, πλούσιο αδημοσίευτο υλικό, διαφημιστικές καταχωρήσεις της εποχής, εκδοτικά συνοδευτικά κείμενα και εξώφυλλα του τίτλου σε πλήρη χρονολογική σειρά. Με την ψυχία σας.

ER0XXX DVD SHOP

MEGA DVD SEX SHOP MARKET

ΑΘΗΝΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 61 - 1ος ΟΡΟΦΟΣ - ΟΜΟΝΟΙΑ
ΠΑΝ/ΜΙΟΥ 65 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΥΣΣΕΩΣ 13 - ΙΣΟΓΕΙΟ - ΠΛ. ΒΑΡΔΑΡΗ

RinTinTin
 πολύτιμες χάντρες & κόσμημα

• Τσιμισκή 113 & Δ. Γούναρη, Τ: 2310 273.117, Θεσσαλονίκη
 • Κορίνθ 16, Τ: 2310 244.412 • E-mail: info@rintintin.gr www.rintintin.gr

Κωνσταντίνος Λώρας, «Λώρας»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Χωρίς να είναι μόνο συγγραφέας, αποτελεί συμπάθειά μου: ο Νόαμ Τσόμσκι.

Και τι ποτό θα τον κερνούσες; Θα έπινα παρέα του ένα malt.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Ο Έντι Βέντερ.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; Υπακούοντας στο προσωπικό μου κριτήριο, το «Keep On Rocking In The Free World» του Νιλ Γιανγκ.

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Μόνικα Μπελούτσι. Χωρίς δεύτερη κουβέντα.

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Έναν πίνακα της γυναίκας μου. Δεν έχω πάψει να της το ζητάω, αλλά αυτή επιμένει να αρνείται.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Στον Τζορτζ Μπους.

Σε ποια πόλη και σε ποιον χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Επειδή είναι αυτό που είναι, πάλι στην Αθήνα θα το ήθελα. Και να το ξεκινούσα πάλι το 1967, βλέποντάς το με τα δικά μου μάτια.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Λόγω ιστορίας και ηλικίας, ένα σημείο αναφοράς για την Αθήνα. Και ελπίζω, σημείο συνάντησης.

Ο «Λώρας» είναι ένα από τα πιο παλιά καφέ-μπαρ της Αθήνας, από το 1967, στην πλατεία Μαβίλη, διατηρώντας την παράδοση του κλασικού μπαρ με ιδιαίτερα προσεγμένη ατμόσφαιρα και ποιοτική εξυπηρέτηση. Σφηνάκι φραντζέλικο με σαντιγί και κανέλλα, grande margarita, ο «Λώρας» είναι ένα από τα διαχρονικά καθαρόαιμα ποτάδικα της πλατείας που έδειξε πως μια σωστή ενημερωμένη μπάρα αρκεί για να συγκινήσει τους νυχτερινούς επισκέπτες. Ιστορικό σημείο συνάθροισης της αθηναϊκής διανόησης, ο «Λώρας» γεννήθηκε σε μια εποχή που δεν υπήρχε «trendy» και «wow» κατάσταση και μεγαλώνει γενιές ολόκληρες με το ξεχωριστό ταμπεραμέντο του.

Δημητρίου Σούτσου 7, Πλατεία Μαβίλη,
Τ: 210 6428473

ATHENSOU!

Οι ψυχάρες της Αθήνας διαβάζουν και γλεντάνε, πίνουν και βλέπουν σινεμά, κάνουν bar fly ακούγοντας τη μουσική δυνατά, στήνουν καταστάσεις και νύχτες-φωτιά. Παιδιά, στην υγεία σας!
Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Κωνσταντίνος Ταμπάκης, «μαγκαζέ»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Τον Έρνεστ Χέμινγουεϊ.

Και τι ποτό θα τον κερνούσες; Μοχίτο.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Ο Μπομπ Μάρλεϊ.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; Το «Redemption Song»

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα;
Η Κάθριν Ζίτα Τζόουνς

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου;
Οποιοδήποτε έργο του Άντι Γουόρχολ.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Δεν έχω πρόβλημα με κανέναν. Θέλω να πιστεύω ότι είμαστε ένα πολύ ανοιχτό και φιλικό κατάστημα.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ισχύει ότι για τα παραπάνω.

Από τις 7.30 το πρωί έως και τις 3.00 το βράδυ, το «μαγκαζέ» είναι ένα από τα λίγα σημεία «πρασίνου» στο κέντρο που απολαμβάνεις ροφήματα, κρασί και αλκοόλ μαζί με ιδιαίτερα σάντουιτς και δροσερές σαλάτες. Με τον χάρτη του κέντρου να διακοσμεί τον χώρο του ως τοιχογραφία, το «μαγκαζέ» είναι όλο εκπλήξεις: κάθε μέρα διαφορετικός dj, δημιουργικά installation, εκδηλώσεις και events για έναν κόσμο που ψάχνει και ψάχνεται. Στο «μαγκαζέ» συνδέεσαι στο ίντερνετ σε μια χαλαρή ατμόσφαιρα, διαλέγεις το σνακ που θέλεις να τραγανίσεις και μεταφέρεσαι για όση ώρα βρεθείς στην όμορφη μπάρα του σε μια εικαστική περιήγηση που ξεκινά από τις όμορφες κόμπες του και εύχεται να μην τελειώσει ποτέ.

Αιόλου 33, T: 210 3243740, www.magaze.gr

Οι πρωινό τύποι για ακνιστό καφέ, οι επαγγελματίες για lunch break, οι στιλάτες παρέες για ποτό. Το «Circus», ακροβατώντας στην περιοχή μεταξύ Εξαρχείων και Κολωνακίου, έχει το fun και τη διάθεση που θέλεις για να μην αισθάνεσαι το αστικό déjà vu που σε πνίγει στους δρόμους. Ο πάνω όροφος παραπέμπει σε νεϋορκέζικο λοφτ, με τη βιβλιοθήκη και το τραπέζι να συνθέτουν ένα home made σκηνικό. Με pop-ρετρό περιβάλλον, με έναν συρμάτινο ελέφαντα και ένα από τα πιο πλούσια μενού, το «Circus» δίνει παράσταση κάθε μέρα κερδίζοντας το χειροκρότημα. Happy hour 19.00-21.00, ποικιλίες τυριών και μηχανή pop-κόντ, οι ακαταμάχητες «πένες αβοκάντο» και ο χαμηλός φωτισμός στρώνουν κατάσταση για να δοκιμάσεις ένα μοχίτο βατόμουρο. Οι swing και latin ρυθμοί δίνουν το σύνθημα, το θέαμα στο «Circus» θα ξεπεράσει κάθε προσδοκία σου.

Ναυαρίνου 11, Τ: 210 3615255

Άρης Γρατσίας, «Circus»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Τον Φίλιπ Ροθ.

Και τι ποτό θα τον κερνούσες; Ο Φίλιπ Ροθ δεν πίνει οινόπνευμα!

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Οι James.

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Σμαράγδα Καρύδη.

Ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Είμαι ήδη πολύ ικανοποιημένος με τον συρμάτινο ελέφαντα που έχει φιλοτεχνήσει ο Ηλίας Κόρα. Δε θα ήθελα κάτι άλλο.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιον.

Σε ποια πόλη και σε ποιον χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Σε κάποιο νησί με έντονη ζωή, ανεξαρτήτως περιόδου.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ένα μέρος που μπορεί να καλύψει πολλά γούστα και προσφέρει διαφορετική ατμόσφαιρα όλες τις ώρες της ημέρας.

«45 μοίρες» στο Γκάζι μετρά ένα από τα πιο ιστορικά rock bar της περιοχής. Ο βιομηχανικός σχεδιασμός, το μέταλλο στη διακόσμηση, οι hip παρέες της πόλης που ακούνε σκληρές κιθάρες μαζί με τα αγαπημένα τους ποτά. Οι «45 μοίρες» έχουν οθόνη που προβάλλει ασταμάτητα clips, έχουν indie crowd, metalheadz και stonerάδες, έχουν πικάπ που ξέρει τι και πότε να διαλέξει από τη δισκοθήκη για να δυναμιτίσει τη βραδιά. Τις «45 μοίρες» θα τις «εντοπίσεις» από τις παρκαρισμένες μηχανές που θα δεις έξω. Το καλοκαίρι η ταράτσα τους κοιτάζει την Ακρόπολη, όλο το χρόνο οι Αθηναίοι συνέρχονται και σπκώνουν τα χέρια ψηλά ψηφίζοντας ενισχυτές και παραμόρφωση, εξοστρακίζοντας τις κόμπλες και τις δηθενιές.

Βουτάδων & Ιάκκου 18, Γκάζι Τ: 210 3472729

Τάσος Σταθακόπουλος, «45 μοίρες»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιον.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Τζιμ Μόρισον.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; «Light My Fire».

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα;

Σάλμα Χάγιεκ. Το χορευτικό της στο «From Dusk Till Dawn» το έχουμε προβάλει κατ' επανάληψη στις «45 Μοίρες».

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Έναν πίνακα του Νταλί.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Σε όλους, ανεξαιρέτως, τους πολιτικούς!

Σε ποια πόλη και χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Γούντστοκ, δεκαετία '70.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ροκ, από κλασικό μέχρι μοντέρνο.

Μπάμπης Ντίντας, «Marabou»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Τη συγγραφέα Μάρω Βαμβουνάκη.

Και τι ποτό θα την κερνούσες; Θα την κερνούσα ένα πολύ ωραίο ρούμι που δουλεύουμε τον τελευταίο καιρό, το οποίο το έχει κάνει εισαγωγή η κάβα μας.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Ο Πάκο ντε Λουσία.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; Κάποιο της Omara Portuondo ή οτιδήποτε από «Buena Vista Social Club».

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Πενέλοπε Κρουζ.

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Μου αρέσει πάρα πολύ το «Marabou» όπως είναι.

Σε ποιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Ακόμα και τον χειρότερο τύπο ανθρώπου, ένα σφηνάκι θα του το κερνούσα. Για να δω πώς σκέφτεται.

Σε ποια πόλη και χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Θα ήθελα να είναι το «Rick's Cafe» του Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ στην «Καζαμπλάνκα»!

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ήχοι από όλο τον κόσμο, με έμφαση στην παλιά και νέα μαύρη μουσική, σε έναν χώρο με καθαρά ποτά, συνεχή ανανέωση της κάβας και προσεγμένα κοκτέιλ, που απευθύνεται στους 20 something και όσους αισθάνονται τόσο.

Αγαπάει τις «μαύρες» μουσικές, του έχουν αδυναμία οι νέοι, είναι σαν ζωγραφιά. Το «Marabou» βλέπει από την ταράτσα του τη γειτονιά, δοκιμάζει νοστιμιές και γεύσεις με σνακ και μεζεδάκια, πίνει κοκτέιλ και χορεύει με funk, soul και latin ήχους. Οι μπίρες πολλές για να μη ξέρεις ποια να πρωτοδιαλέξεις, η sangria του κατακόκκινη, οι θαμώνες του προετοιμασμένοι για να λικνιστούν ατμοσφαιρικά και μποέμικα. Το κεφάλτο μπαρ στον πρώτο όροφο φιλοξενεί τις κουβέντες, τα πρόσωπα, τους αληθινούς πρωταγωνιστές ενός αγαπημένου spot.

Πανόρμου 113, Αμπελόκηποι, Τ: 210 6910797

BAZAAR 2009

Black Rose
Tattoo & Body Piercing

Tattoo
Piercing
Ρούχα
Αξεσουάρ

BLACK ROSE TATTOO & BODY PIERCING
PALADOS 18 PSIRI ATHENS HELLAS
www.blackroseta2.gr
210 3238 610

Το «Caru» βρίσκεται στην περιοχή του Συντάγματος, στη στοά Λέκκα, και είναι μια ζωντανή απόδειξη πως μπορεί να έχει ένα μπαρ μια cool ρετρό αισθητική. Από τη μεγάλη μπάρα του έως τα μωσαϊκά στο δάπεδο, είναι οι όμορφες παρέες που «πίνουν» τα εμπριμέ σκαμπό και με τον «άγρυπνο» φωτισμό να παρακολουθεί διακριτικά διασταυρώνουν τις συζητήσεις τους με πολύχρωμα κοκτέιλ. Χαμόγελα, κουβέντες, επικοινωνία. Το «Caru» αγαπά τις μαύρες μουσικές και ξενυχτάει με girlie band και mod διάθεση. Ένα all day bar που σε κερδίζει από την πρώτη στιγμή που θα το επισκεφτείς.

Λέκκα 14 (εντός στοάς), Τ: 210 3226844

Άκης Δημητρόπουλος, «Caru»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Την Τζίλιαν Φλιαν.

Και τι ποτό θα την κερνούσες; Μοχίτο.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Ο Τομ Γουέιτς.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; «The Piano Has Been Drinking, Not Me».

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Αντζελίνα Τζολί, φυσικά!

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Την Γκερνίκα του Πικάσο.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Στον Μήτρογλου!

Σε ποια πόλη και σε ποιον χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Στο Σικάγο, κατά την ποτοαπαγόρευση.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ένα μικρό γαλατικό χωριό με κατοίκους που δεν ξέχασαν να χορεύουν και να διασκεδάζουν.

Η «Inoteka» στο Μοναστηράκι, στην πλατεία Αβησσυνίας, παραπέμπει σε μια άλλη εποχή. Ενημερωμένη κάβα με μια κοσμόλα που σε κερνάει ηλεκτρονικά beats και διακόσμηση άκρως κινηματογραφική, διανθισμένη με δερμάτινους καναπέδες και ρετρό πολυθρόνες. Χωρίς ταμπέλες, η «Inoteka» έχει μουσικές που έχεις αγαπήσει, κοκτέιλ που προκαλούν τον ουρανίσκο σου και μια φιλοσοφημένη αντίληψη για σικάτες χορευτικές νύχτες. Σε μια περιοχή που το πρωί ξεχειλίζει από παράδοση, η «Inoteka» ταξιδεύει στις γωνιές του κόσμου με νότες και ανθρώπους που δε γνωρίζουν από συμπλέγματα και περιορισμούς και κάνει τη νύχτα να λάμπει σαν πυροτέχνημα. Είναι τυχαίο ότι εδώ διασκεδάσε η Björk την τελευταία φορά που βρέθηκε Ελλάδα;

Πλατεία Αβησσυνίας 3 και Ερμού 105, Μοναστηράκι, Τ: 210 3246446, www.inoteka.com

Νίκος Ντανταλής, «Inoteka»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Τον Χέμινγκουεϊ.

Και τι ποτό θα τον κερνούσες; Ντάκιρι λεμόνι.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Η Björk

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; Röyksopp, «What Else Is There».

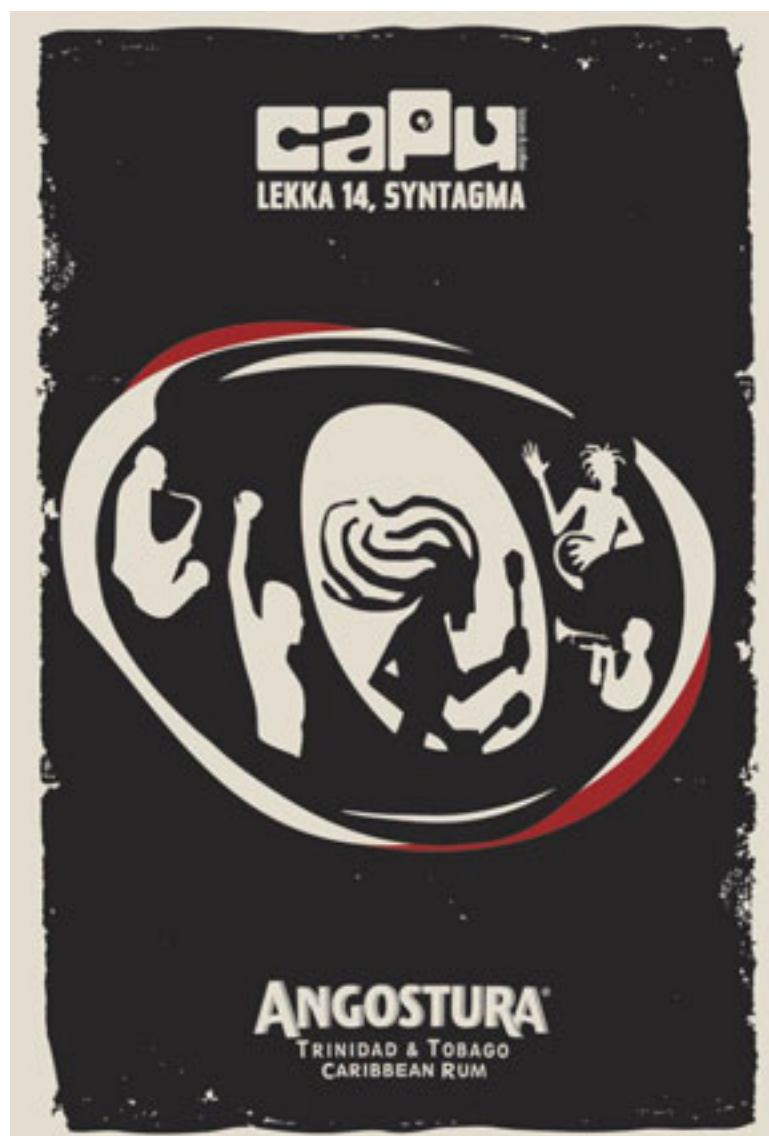
Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Θεοδώρα Τζίμου μπαργούμαν. Όλα στον αέρα!

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Ένα μόνιμο video installation του Μάθιου Μπάρνεϊ. Του το έχω ζητήσει κιόλας, όταν μας είχε επισκεφτεί στη διάρκεια των Ολυμπιακών.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Υπάρχει ένας, αλλά τον έχω διώξει ήδη!

Σε ποια πόλη και σε ποιον χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Στο Βερολίνο, το '30.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ένα μαγαζί που δε φαίνεται πολύ, ένα μαγαζί που πρέπει να το ψάξεις. Και αυτό είναι ένα γενικότερο attitude για το πώς στεκόμαστε.

Το «Black Rose» είναι ένα tattoo & piercing studio που βασίζεται σε νέες τεχνικές και διασφαλίζει στο ακέραιο την υγιεινή και την εμπιστοσύνη, που είναι βασικό ζητούμενο, όταν θελήσεις να «χτυπήσεις» κάποιο tattoo. Στην περιοχή Ψυρρή σε περιμένει ένας χώρος που, αν είσαι «ψείρας», θα εκτιμήσεις δεόντως. Στο «Black Rose» η τελετουργία της δερματοστιξίας δεν έχει καμιά σχέση με μια τυπική διαδικασία, από την αρχή μέχρι το τέλος. Εδώ θα αποκτήσεις το επόμενο σου piercing, θα μπορέσεις να διαλέξεις urban ρούχα σε άπειρα σχέδια και αξεσουάρ που μαζί με το tattoo σου δημιουργούν το προσωπικό σου στιλ: αγκράφες, τσάντες, σκουλαρίκια, κοκαλάκια, ζώνες και πορτοφόλια με επιρροές από κινήματα και αναφορές σε όλες τις φυλές.

Παλλάδος 16, Ψυρρή, Τ: 210 3238610

Μανώλης Παναγιώτου, «Black Rose»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να «φιλοτεχνήσεις»; Τον Τσαρλς Μπουκόφσκι.

«Black Rose»; Το «Chocolate Jesus».

Και τι τατουάζ θα του πρότεινες; Μια κλειψύδρα.

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Ζανγκ Ζιγί.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μια βραδιά στον χώρο σου; Ο Τομ Γουέιτς.

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Τους «Πειρασμούς του Αγίου Αντωνίου» του Σαλβατόρ Νταλί.

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο

Ποιο δημόσιο πρόσωπο θα αρνιόσουν να «χτυπήσεις»; Τον Τζορτζ Μπους Τζούνιορ.

Σε ποια πόλη και σε ποιο χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το τατουαζαδικό σου; Στο Ρότερνταμ των δεκαετιών '60-'70.

Πώς θα χαρακτήριζες το «Black Rose»; Vintage.

Στην οδό Λέκκα, στο στενάκι δίπλα στο Σύνταγμα, βρίσκεται ένα νέο στέκι για τους ξενύχτηδες του αθηναϊκού nightlife. Το «Αμπάριζα» με την ξύλινη μπάρα του και τη μεγάλη του τζαμαρία είναι το μέρος που θα δεις τα φώτα της πόλης απολαμβάνοντας ένα από τα 100 κοκτέιλ του. Αν είσαι πρωινότυπος, τα αφεισήματά του θα σε εντυπωσιάσουν, ένας διαλεχτός εσπρέσο από πέντε χώρες την ώρα που τσεκάρεις τα mail σου στο wi-fi περιβάλλον του σε βάζει στο νόημα. Η μουσική το πρωί σε τζαζ κέφια, το βράδυ σε εναλλακτικές διαθέσεις, το κέντρο σε νέες 24ωρες περιπέτειες.

Λέκκα 14 (εντός στοάς), Σύνταγμα, Τ: 210 3257644

Αντώνης Φεράρας, «Abariza»

Ποιον συγγραφέα θα ήθελες να κεράσεις στο μπαρ σου; Τη Σώπη Τριανταφύλλου.

Ποια ηθοποιός θα ήθελες να δουλέψει για σένα; Η Γουιόνα Ράιντερ.

Και τι ποτό θα την κερνούσες; Ένα μπέρμπον.

Αν είχες όλα τα λεφτά που απαιτούνταν, ποιο έργο τέχνης θα ήθελες να έχεις στο μαγαζί σου; Θα έφτιαχνα μια εκλεκτή κάβα κρασιών. Και αυτή το έργο τέχνης είναι.

Ποιος μουσικός θα ήθελες να παίξει για μία βραδιά στο μαγαζί σου; Ο Ντέιβιντ Μπόουι.

Σε ποιο δημόσιο πρόσωπο δε θα κερνούσες ούτε σφηνάκι; Στον νομάρχη. Δε λέω ποιον!

Και ποιο τραγούδι θα ήθελες να αφιερώσει στο μαγαζί; Το «Ziggy Stardust».

Σε ποια πόλη και σε ποιον χωροχρόνο θα ήθελες να βρίσκεται το μπαρ σου; Το «Abariza» φτιάχτηκε για αυτή την πόλη, αλλά με τον νου σε μια άλλη εποχή. Στον μεσοπόλεμο, ίσως.

Πώς θα χαρακτήριζες το μπαρ σου; Ένα πολύ απλό μαγαζί, χωρίς ντιζαϊνιές και άλλα περιττά πράγματα για να τραβούν το μάτι, αλλά με κύριο στοιχείο την κάβα και τη μουσική του -μαύρη, κυρίως, χωρίς να λείπουν και οι κιθάρες.

αμπάριζα

Λέκκα 14, Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3257644

45° μοίρες

ROCK BAR

18, Iakhou & Veutadon St. Gazi • 118 54 • Athens • Tel.: 210 3472 729 • Fax: 210 3479 625

Θυροθήκη

Πλατεία Αθηνών 3 και Ερμού 105, Μοναστηράκι, Αθήνα.
τηλ. 2103246446 www.inoteka.com. Ανοικτά και το πρωί!

αιάλου 33 | 105 51 | athina | 210 324 3740 | www.magaze.gr

μαγκαζέ
lounge · dining · all day bar

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια Παραγωγής Μινώ Βορεάδου
Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης
Εικονογράφηση Slipdress

04

06

05

07

- 01 T-shirt VonZipper, SportService
- 02 Τζιν, Levi's
- 03 Ανδρικό μπουφάν χιονοβίβης Billabong, SportService
- 04 T-shirt Rip Curl, Shop & Trade
- 05 Τζιν Diesel, fenafresh
- 06 Μπλούζα, BSB
- 07 Φόρεμα Ale, attr@ttivo

01

03

02

04

05

Get it free

Το SOUL με αφορμή τα 4 χρόνια του, εξασφάλισε ένα ζευγάρι Camper Pelotas για έναν τυχερό αναγνώστη! Στείλε mail στο info@soulmag.gr για να είσαι εσύ ο τυχερός.

06

08

09

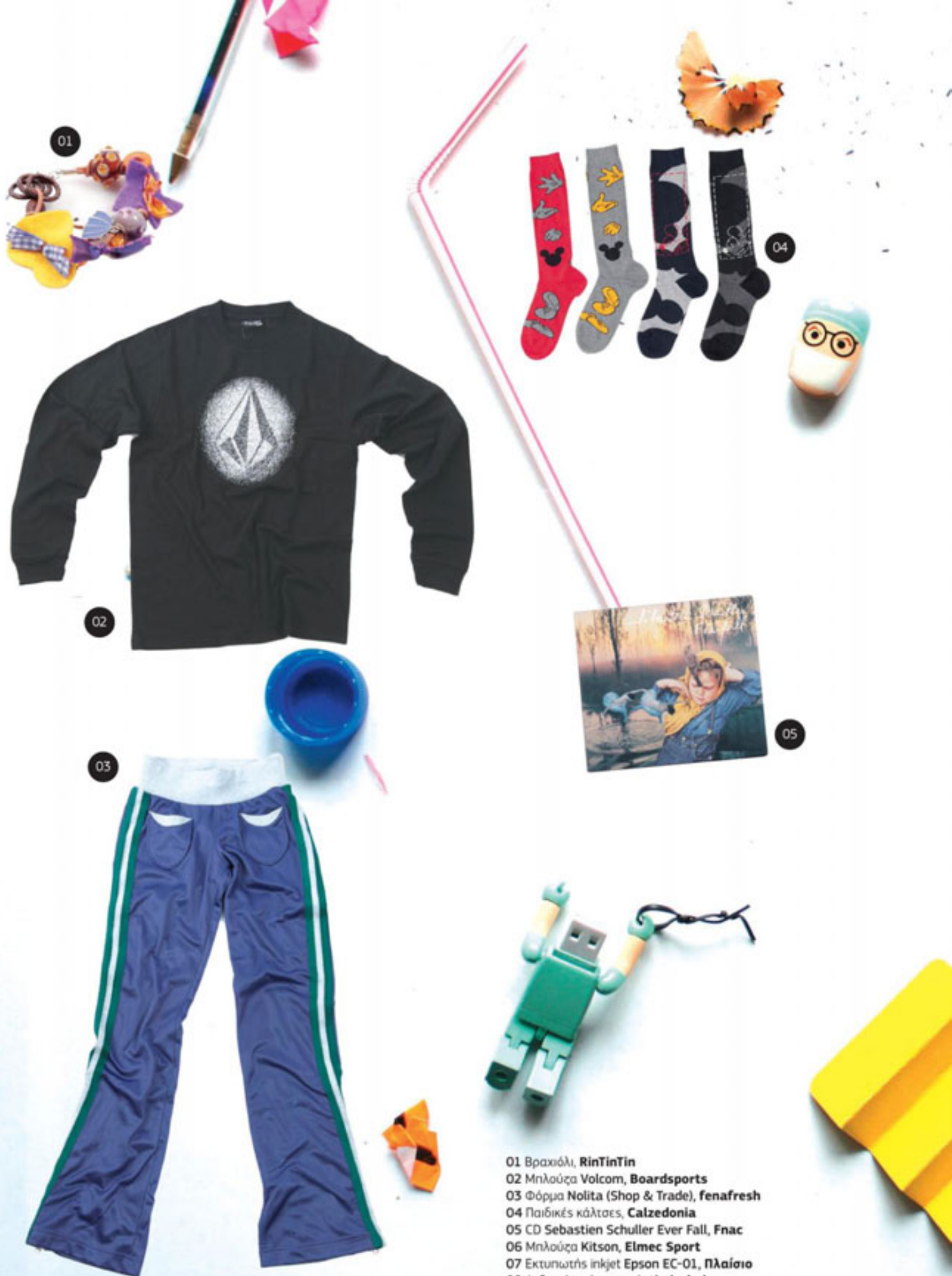

07

10

- 01 Παιδικές κάλτσες, **Calzedonia**
02 Μπουφάν χιονισιού **Burton**, **Boardsports**
03 Χριστουγεννιάτικη κούπα, **Starbucks**
04 Πουκάμισο **RVCA**, **Boardsports**
05 Τζιν, **Edward**
06 Γυναικεία μπλούζα **Lee**, **VF Hellas**
07 Ανδρικό παντελόνι, **Diesel**
08 Ρολόι από τη σειρά **Cuddle Crafts**, **Swatch**
09 Ανδρική μπλούζα **Harley Davidson**, **Elmec Sport**
10 Παπούτσι **Blitzen**, **Crocs**

01

04

02

05

03

- 01 Βραχιόλι, **RinTinTin**
- 02 Μπλούζα **Volcom**, **Boardsports**
- 03 Φόρμα **Nolita** (Shop & Trade), **fenafresh**
- 04 Παιδικές κάλτσες, **Calzedonia**
- 05 CD **Sebastien Schuller Ever Fall**, **Fnac**
- 06 Μπλούζα **Kitson**, **Elmec Sport**
- 07 Εκτυπωτής inkjet **Epson EC-01**, **Πλαίσιο**
- 08 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**
- 09 Μπλούζα **Humor**, **Monoï**

06

08

07

Get it
free

Ένα αγόρι, ένα κορίτσι, 4 χρόνια SOUL. Ένα ανδρικό τζιν Levi's, ένα γυναικείο τζιν Levi's κι ένα mail που πρέπει να στείλεις στο info@soulmag.gr, για να γίνουν δικά σου.

09

Get it
free

4 χρόνια SOUL κι, αν θέλεις όλα τα τεύχη, από το πρώτο έως το τεσσαρακοστό, στείλε mail στο info@soulmag.gr για να τα αποκτήσεις. Ο πιο γρήγορος θα φορτώσει τη βιβλιοθήκη του με ψυχή.

Χείλια θα γλυκάνουν και θα μαλακώσουν από τη βαρυχειμωνιά με Chapsticks! Γόρτασε μαζί μας τα 4 χρόνια μας, στέλνοντας mail στο info@soulmag.gr και κέρδισε την ωραιότερη προστασία κόντρα στο κρύο.

4 κορίτσια θα κερδίσουν 4 sets του γυναικείου αρώματος Clinique Happy, γιατί 4 χρόνια τώρα διαβάζουν το SOUL. Στείλε το happy birthday mail σου στο info@soulmag.gr για να σε κάνουμε βασίλισσα.

4 χρόνια SOUL και 4 sets του ανδρικού αρώματος Clinique Happy for Men για 4 τυχερούς αναγνώστες. Στείλε mail στο info@soulmag.gr για να είσαι ένας από τους 4 τυχερούς που θα το φορέσουν.

Touch yourself, protect yourself, Bepanthal yourself. 4 χρόνια SOUL σημαίνουν vous υγιής εν σώματι Bepanthal. Και 3 από εσάς που θα στείλουν mail στο info@soulmag.gr θα κερδίσουν ολοκληρωμένα σετ περιποίησης εαυτού.

ChapStick®

Το Chapstick προστατεύει τα χείλη από το κρύο, τον αέρα και τον ήλιο και ανακουφίζει τα σκασμένα χείλη. Τα Chapstick Classic σε μορφή stick διατηρούν τα χείλη ενυδατωμένα, έχουν δείκτη ηλιακής προστασίας SPF 4 και κυκλοφορούν σε τρεις υπέροχες γεύσεις: Φράουλα (Strawberry), Κεράσι (Cherry), Ουδέτερη (Original). Η σειρά επίσης περιλαμβάνει το Chapstick Moisturizer σε μορφή Stick και Tube που είναι εμπλουτισμένο με Βιταμίνη Ε και Αλόε Vera Oil και έχει δείκτη προστασίας SPF 15. Για την προστασία και την περιποίηση των χειλιών, Chapstick.

advertorial

Beauty & the Beat: You handsome devil!

01

02

03

04

05

01 Lip Butter σε μορφή stick και 4 επιλογές για προστασία κι έντονο χρώμα. Με δείκτη SPF 15, έχουν κύριο συστατικό τους το μανταρίνι, για ενυδατική, καταπραίντική και θρεπτική δράση των «σκασμένων» χειλιών, **Korres**.

02 Ελαστικό spray για φρεσκάρισμα της μπούκλας, που δίνει δυναμική σε άτονα μαλλιά και ιδιαίτερα αντανακλαστική λάμψη, **mod's hair**.

03 Chapstick Classic σε μορφή stick με γεύση κεράσι και δείκτη ηλιακής προστασίας SPF 4, που προστατεύει τα χείλη από το κρύο, τον αέρα και τον ήλιο, τα ενυδατώνει και ανακουφίζει τα σκασμένα χείλη, **Wyeth**.

04 Νέα σειρά αποσμητικών για 24ωρη βασιλική προστασία. Maasai Ruler Ebony, Tsar Peter Tobacco, George III Lime και Caspar Myrrh είναι 4 νέα αποσμητικά που δεν περιέχουν mineral oils, parabens και αλκοόλ, **Kings & Queens**.

05 Γυνακίκο άρωμα Republic of Women, με αρωματική αρμονία γλυκού ασμάνθου, ζουμερού λίτσι, πικάντικου περγαμότου, παιωνίας, ροζ γιασεμιού και ρόδου Μαρόκου. Για βάση του έχει απαλό μύσχο και πολύτιμα ξύλα. Συμπληρωματικό του ανδρικού αρώματος Republic of Men, **Banana Republic**.

ATHENS VOICE 6 χρόνια PARTY years of adventure

Η ATHENS VOICE ΠΟΡΤΑΣΕ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ

Σ' ΕΝΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΑΡΤΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ

Η ΕΝΤΑΣΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΔΩΣΕ ΤΟ ΡΥΘΜΟ

ΚΑΙ ΤΟ JOHNNIE WALKER RED LABEL TO ADVENTURE IN A GLASS.

Το πάρτι έγινε στο Venue στην Πειραιώς. Ο Γιάννης Νάστας με τους ΧΑΧΑΚΕΣ live, ο Cayetano και οι The Voicettes (Τσιτσάπουλος, Δημητρακάπουλος, Μένεγος) στα δεξιά μας έκαναν να χορεύουμε με τις ώρες, ενώ στα χείλη μας είχαμε την ένταση της γεύσης της φρούλας συνδυασμένη με πιπέρι. Ακριβώς όπως και η δυναμική γεύση του Johnnie Walker Red Label, μία πολυεπιπέδη γεύση με δυναμικό χαρακτήρα. Και του χρόνου!

Με την
υποστήριξη:

JOHNNIE WALKER.
RED LABEL
ADVENTURE IN A GLASS.

Jesus loves you, but Jesus De La Mascara doesn't!

MOTEL

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ **ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΟΥΛΥΡΑ**

No Rihanna? No Party!

Το cover girl αυτού του τεύχους έχει φωνή αγγέλου, κορμί διαβόλου και μάτια αιλουροειδούς. Και μια ιστορία όμοια με παραμύθι, από τα ψηλά στα χαμηλά και από της Καραϊβικής τα αλώνια σε όλου του κόσμου τα σαλόνια. Κείμενο **Μαρία-Άννα Τανάγια** Φωτογραφία **Ellen Von Unwerth**

Παίρνουμε την περίπτωση ότι δεν την έχεις ξαναδεί, ούτε ματακούσει ποτέ στη ζωή σου. Πρώτη σου κίνηση ενδεχομένως να γκουγκλάρεις το εύχο όνομά της (απροπό, είναι το μεσαίο προσωνύμιο της Robyn Rihanna Fenty). Σε μια πρώτη φάση θα την αδικήσεις, καθότι τα αποτελέσματα «naked photos of Rihanna» είναι σαφώς περισσότερα και από εκείνα που θα έβγαιναν, αν πατούσες, που χου, Τζούλια Αλεξανδράτου. Επ' ουδενί μη θεωρήσεις ότι εντάσσονται στην ίδια κατηγορία. Π' αυτό τον λόγο θα σε παραπέμψω στο προσφιλέστερο και σαφώς κατατοπιστικότερο YouTube. Επιτέλους! Όρα να αναφωνήσεις: «Α, να. Εγώ αυτή την ξέρω. Δεν την έχει δείρει ο γκόμενός της»; Και πάλι με απογοητεύεις, αλλά για να τελειώνουμε: Όντως έχει τραβήξει δύσκολα «παιδικά» χρόνια.

Μια που το αναφέραμε, οφείλεις να γνωρίζεις ότι γεννήθηκε πριν μόλις 21 έτη σε ένα από τα νησάκια Μπαρμπέντος που βρίσκονται στην Καραϊβική (στον Άγιο Μιχάλη συγκεκριμένα). Μπαμπάς εθισμένος στο κρακ, μαμά σε απόγνωση, αδέρφια στον κόσμο τους. Λίγο έφεση να έχεις, το ρίχνεις από τα 7 στο τραγούδι. Έτσι, όταν στα 14 σου ο γάμος των δικών σου γράφει end, εσύ παραμένεις happy δημιουργώντας με τις συμμαθήτριάς σου ένα γκρουπάκι, παίρνεις μέρος σε διαγωνισμό ομορφιάς (και τον κερδίζεις, καθότι ομορφούλα), ενώ στο τσακίρ κέφι μπαίνεις και στη σχολή αξιωματικών του στρατού.

Ευτυχώς για όλους μας, δυστυχώς για τους υπόλοιπους αξιωματικούς, ο Ίβαν Ρότζερς αποφάσισε να παραθερίσει στον Άγιο Μιχάλη -μεγάλη η χάρη

του- και έτσι, όταν η νεαρά της ιστορίας μας βρέθηκε μαζί με το γκρουπ της μπροστά του για οντισιόν, οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν ήταν συνοπτικές. Απλώς οι υπόλοιπες δύο εξαφανίστηκαν από το οπτικό του πεδίο (τις περιμένουμε με αγωνία στο X-Factor Live).

Ela eh, eh, ela

Αρκούσε ένα demo τεσσάρων τραγουδιών και το έμπειρο αφτί του Jay-Z (φήμες τον εμφανίζουν να είναι θείος της) για να κυκλοφορήσει το πρώτο της άλμπουμ. Είναι μόλις 17 ετών. Επιστρέφουμε στο YouTube και πληκτρολογούμε «Ron de Replay». Είναι το πρώτο τραγουδάκι με το οποίο μας συστήνεται. Έχοντας τον Jay-Z και μια νεανίδα στις προδιαγραφές της Beyonce τι περιμένουμε; Μια ρεπλίκα της αϊδού, γεγονός που δεν ενθουσίασε ιδιαίτερα τους κριτικούς. Σε αντίθεση φυσικά με το κοινό, το οποίο είναι να μη δει τσουπωτή μινιφορούσα αϊδό να λικνίζει γλουτούς: Την αποθεώνει!

Βραβείο εργατικότητας: Μόλις 30 ημέρες μετά την κυκλοφορία του πρώτου άλμπουμ, ρίχνεται με τα μούτρα στο δεύτερο. «A Girl Like Me» ο τίτλος του και η πρόσδός της είναι τεράστια. Όρα να πατήσουμε στο YouTube «SOS». Η μικρή σαν να μεγάλωσε και να θέλει να γίνει Τζένιφερ Λόπες; Κάτι τέτοιο. Και δώσ' του κούνημα. Γοφοί και κρίκοι; Να πάνε πέρα δώθε. Ναι, μεγάλωσε και φαίνεται και στο «Faithful». Το καλό, βέβαια, είναι ότι άρχισε να ακούγεται κιόλας.

«Αν το σκεφτείς καλύτερα, το έτος που μόλις αποχαιρετούμε δεν ήταν η χρονιά της. Η υπόθεση του ξυλοδαρμού της από τον Κρις Μπράουν και οι γυμνές φωτογραφίες της, που την ανάγκασαν να στείλει τους κήπους της Βαβυλώνας στη μητέρα της μήπως και εξευμενιστεί, ήταν δύο περιστατικά που της στοίχισαν, την πλήγωσαν, ωστόσο ευτυχώς δεν την πτόησαν ανεπανόρθωτα»

Αισίως φτάσαμε στο σωτήριο για εκείνη έτος 2007 και το τρίτο άλμπουμ «Good Girl Gone Bad», το οποίο, ούτε λίγο ούτε πολύ, χτύπησε εννέα Νο1 χιτ. Κοινώς μία ομπρέλα άνοιξε η κοπέλα, κι έγινε πάταγος. Ανάνεωση τώρα: Κόβει πόντους από μαλλιά και σορτς, αναγκάζει τους πάντες να σιγοτραγουδούν, έστω κι ασυναίσθητα, «ela eh, eh» και το έχει βάλει αμέτι μουχαμέτι να μην ξανακαθίσουμε σε κλαμπ, καθώς εκλιπαρεί «Don't Stop The Music»!

Όλως παραδόξως, τον επόμενο χρόνο δεν κυκλοφορεί καινούργια δουλειά (είναι να μη μας κακομάθει), ωστόσο επαναλανσάρει το προηγούμενο έχοντας συμπεριλάβει το «Take a Bow» και το «Disturbia». Ουάου. Η Rihanna είναι αυτή; Ναι. Στην πρώτη περίπτωση έκοψε αγορά το μαλλί, φόρεσε παντελόνι και ήταν σαν να αφιέρωσε ένα τραγούδι στον άνθρωπο που λίγο αργότερα θα της αλλοιώσει το ομολογουμένως νόστιμο προσωπάκι της. Στο δε «Disturbia», για να μην ξεχνιόμαστε, αν και είναι κάπως σκιαχτική ως ζόμπι, δημιουργεί ακόμη ένα σουξέ. Είδες τελικά που ξέρεις πολύ περισσότερα τραγούδια της από όσα νόμιζες;

Show me the money

Αν το σκεφτείς καλύτερα, το έτος που μόλις αποχαιρετούμε δεν ήταν η χρονιά της. Η υπόθεση του ξυλοδαρμού της από τον Κρις Μπράουν και οι γυμνές φωτογραφίες της, που την ανάγκασαν να στείλει τους κήπους της Βαβυλώνας στη μητέρα της μήπως και εξευμενιστεί, ήταν δύο περιστατικά που της στοίχισαν, την πλήγωσαν, ωστόσο ευτυχώς δεν την πτόησαν ανεπανόρθωτα. Η Rihanna βρήκε τρόπο να επανακάμψει. Άλλαξε για 150η φορά τα μαλλιά της (στην κυριολεξία, υπάρχει άνθρωπος που μέτρησε τις κομμωτικές αλλαγές της!) και ξαναμήπηκε στο στούντιο για το τέταρτο άλμπουμ της, το οποίο κυκλοφόρησε στις 23 Νοεμβρίου με τίτλο «Rated R».

«Russian Roulette» το τραγούδι που ψάχνουμε πλέον στο μουσικό ψαχτήρι και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία: Η Rihanna έγινε γυναίκα και, όχι, δε μοιάζει ούτε με την Beyonce ούτε με την Τζέινιφερ ούτε με τη Γουίνεϊ. Το κοινό της το έχει καταλάβει για τα καλά και τελικά το κοριτσάκι που ξεκίνησε αναμειγνύοντας ποπάκια με ολίγη R&B μας αποδεικνύει ότι ήρθε για να μείνει. Οπότε αφήστε την να ασχοληθεί στον ελεύθερο χρόνο της με φιλανθρωπίες, να φωτογραφηθεί ως ντίβα για τις κολεξιόν μεγάλων οίκων, να κάνει ίσως και ένα 13ο τατουάζ και να περάσει την πρωτοχρονιά της σε ένα από τα μεγαλύτερα ξενοδοχεία του Άμπου Ντάμπι, -στο «Emirates Palace Hotel» για την ακρίβεια-, καθώς, όπως φημολογείται, της προσφέρουν 500.000 δολάρια. Ως γνωστόν άλλωστε, no Rihanna, no party!

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

25
χρόνια
1984-2009
IANOS

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΔΡΑ Αριστοτέλους 7, 546 24
Τ 2310 277 004 Ε info@ianos.gr
ΑΘΗΝΑ Σταδίου 24, 105 64 Τ 210 321 7907 Ε as_info@ianos.gr
IANOS.GR www.ianos.gr

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1960 / 2009

Επιλεγμένο φωτογραφικό υλικό με τίτλο «Συγκρότημα 1960-2008». Αφίσες του Φεστιβάλ. Πλήρες πρόγραμμα ταινιών, παράλληλες προβολές και εκδηλώσεις, κριτικές επιτροπές και βραβεία, διοικήσεις και πολιτικοί προϊστάμενοι, σύντομα κείμενα που φωτίζουν την ατμόσφαιρα της εποχής.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡΒΕΤΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟΛΟΓΙΟ

ΟΝΕΙΡΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΙΑΝΟΣ

(Εξώφυλλο P. Picasso «The Dream» & εξώφυλλο M. Chagall «The Dream»)

ΙΑΝΟΣ ARTSHOP
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΕΧΝΗΣ

Αριστοτέλους 7
και Mediterranean
Cosmos.

Αυθεντικά. Επώνυμα. Υψηλής αισθητικής
και ποιότητας με την εγγύηση της
Αλυσίδας Πολιτισμού ΙΑΝΟΣ

Αντικείμενα Τέχνης θα βρείτε επίσης στο ΙΑΝΟΣ ARTSHOP
(Golden Hall) και στο νέο κατάστημα ARTSHOP Σταδίου 24, Αθήνα.

ΑΘΗΝΑ Σταδίου 24, 105 64 Τ 210 321 7907 Φ 210 321 7886 Ε as_artshop@ianos.gr
ΙΑΝΟΣ ARTSHOP Golden Hall, Κηφισός 37Α & Σπέρου Λοΐη
Τ 210 613 0203 Φ 210 613 0309 Ε artshop@ianos.gr
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΔΡΑ Αριστοτέλους 7, 546 24 Τ 2310 277 004 Φ 2310 284 812 Ε info@ianos.gr
MEDICAL WAREHOUSE COSMOS Γλυφάδα Τ 2310 472 308 Φ 2310 472 309
IANOS.GR www.ianos.gr

Greekipedia

Οι σωστοί άνθρωποι, τη σωστή στιγμή. Στο κατώφλι του 2010 παίζουμε και ποντάρουμε στις ιδέες και το attitude, στις πράξεις και τις εκπλήξεις που μας ετοιμάζουν. Νέοι, ωραίοι Έλληνες, εντυπωσιάστε μας.

It's all geek to him!

Ο Ιορδάνης Λαζαρίδης
κεντάει στο «Skinetic Tattoos»

Όλα ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του '90, όταν η Θεσσαλονίκη «κλωτσούσε» και το Πόρτσμουθ της Αγγλίας άρχισε να του κλείνει πονηρά το μάτι. Εκεί διετέλεσε εικονογράφος για λογαριασμό μεγάλων εταιριών RPG φτιάχνοντας σκίτσα, χάρτες και σχέδια για φιγούρες σε διάφορα πρότζεκτ, όπως «Conan», «Babylon 5», «Legend Of The Five Rings». Αργότερα διακτινίστηκε στην Κάμντεν Τάουν, για να στήσει στο ιστορικό «Stables Market» το πιο underground «μαγαζάκι του δρόμου», με συλλεκτικά παιχνίδια και T-shirts δικής του έμπνευσης και κοπής.

Ο Ιορδάνης Λαζαρίδης δηλώνει καθαρόαιμος geek, αφού στις φλέβες του ρέει το μελάνι από τα πενάκια της Marvel και, αν πάλι τύχει και χαθείς σε κάποιον γαλαξία far far away, είναι ο πλέον κατάλληλος για να σε προσανατολίσει (το μαρτυρούν και οι αυτοσχέδιες βιτρίνες στο σπίτι του, που φιλοξενούν μια τεράστια συλλογή από space φιγούρες, και όχι μόνο). Η απόφαση του επαναπατρισμού

του συνδυάστηκε άψογα με την απόφασή του να ασχοληθεί επαγγελματικά με την τέχνη της δερματοστιξίας. «Δύο διαφορετικοί τρόποι έκφρασης: τα ψηφιακά πινέλα του Photoshop και ο ζωντανός καμβάς του ανθρώπινου σώματος».

Ίσως βέβαια, στον κόσμο του tattoo να επικρατεί μια τάση αντιγραφής, αλλά στο «Skinetic Tattoos» της Χρυσοστόμου Σμύρνης τα custom σχέδια είναι γι' αυτόν «παλιά του τέχνη κόσκινο» και η μεγαλύτερη πρόκληση. Θεωρεί πως η Θεσσαλονίκη έχει άποψη στο tattoo και το body piercing, αξιόλογους καλλιτέχνες και πως μάλλον ήρθε η ώρα αντί του διασκευασμένου «Kitchen Nightmare» να δούμε το «Salonica Ink». Μια πόλη που κάποτε δεν τον χωρούσε, σήμερα βρήκε χώρο γι' αυτόν, για την αγαπημένη του σύντροφο Ράνια και τον μόλις τριών μηνών μπέμπη τους, το καλύτερο copy paste της καριέρας του!

Κείμενο Γιώργος Μπάκας
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Ένα αστείο κορίτσι!

Η Μαρία Μπαγανά βρίσκεται τις Τετάρτες στο «John Doe»

«Όταν ήμουνα μικρή, ήθελα να γίνω αστροναύτης, μετά μπαλαρίνα και λίγο αργότερα η Κομανέτσι! Όταν μεγάλωσα περισσότερο, κατάλαβα ότι στην πραγματικότητα είμαι η Μαφάλντα και ότι το alter ego μου είναι το Voodoo Girl από τα σκίτσα του Τιμ Μπάρτον. Ξέρω όμως ότι θέλω να είμαι ένας χαρακτήρας στα βιβλία του Τέρι Πράτσετ ή στα κόμικς του Γιώργου Τσούκη, και ταυτόχρονα τα βράδια να πίνω ποτά παρέα με τον Μπουκόφσκι. Στον κανονικό κόσμο, θα με δείτε στην καινούργια σειρά του ANTI "Ελεύθερος κι ωραίος", στη νέα ερευνητική δουλειά της Γεωργίας Μαυραγάνη, η οποία ξεκινά τον Μάιο, ενώ κάθε Τετάρτη για stand up comedy βραδιές, στο "John Doe", στην Πανόρμου».

Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

Ένας Cosmic Rough Rider στην Αθήνα. Γιατί το έκανες αυτό, Stephen Fleming;

Έχεις γράψει, ενορχηστρώσει και βγάλει δίσκους, έχεις εμφανιστεί σε chart show, έχεις συνυπάρξει με τους Hives στην Popstones του Άλαν του Μαγκί, έχεις περιοδεύσει σε όλα τα σημεία του πλανήτη, έχεις τσουγκρίσει ποτήρια με τον Τομ Τζόουνς και με την μπάντα σου, τους Cosmic Rough Riders, έχεις φτιάξει μερικές από τις πιο όμορφες ψυχουδελο-αμερικανοπαιουερποπικές μελωδίες που έχουν βγει από τη Μεγάλη Βρετανία. Το επόμενο βήμα σου, λοιπόν, αυτό που θα πάει μακριά από τη βροχερή Γλασκόβη, είναι; Η Αθήνα. Όχι όπως λέμε Άθενς Τζόρτζια, αλλά

όπως λέμε Άθενς Γκris. Γιατί ψάχνεις «τον ήλιο, το φαΐ και μια ευκαιρία να κάνεις κάτι καινούργιο». Γιατί ίσως ψάχνεις μια κάπως πιο «φωτεινή» έμπνευση για να κάνεις έναν σόλο δίσκο.

Όλα τα παραπάνω καθώς και μερικά ταχύρυθμα μαθήματα εκμάθησης ελληνικών έφεραν τον Στίβεν Φλέμινγκ στη χώρα μας, όπου σκοπεύει να εντρυφήσει λίγο παραπάνω στα σιροπιαστά, να γνωρίσει την ελληνική μουσική σκηνή, να παίξει, να μιλήσει, να συναυλιήσει, να παραγωγάρει μουσικούς και, βέβαια, να συνθησίσει τις μεγαλύτερες μεζούρες

αλκοόλ. Για την ώρα μπορείτε να τον πετύχετε στις περισσότερες συναυλίες που γίνονται στην Αθήνα, να παρακολουθεί μπάντες και να πασχίζει να καταλάβει τι λέγεται γύρω του ή να παραγγέλνει «ena paketo Golden Virginina parakalo» στο πλησιέστερο περίπτερο. Προσεχώς και αλλού... Για περαιτέρω μουσικά-επαγγελματικά πληροφορία επικοινωνήστε μαζί του στο crduk@yahoo.co.uk.

Κείμενο Μάκης Παπασημακόπουλος
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

«NHSOS»

Ο Χρήστος Δήμας επιστρέφει «αλτμανικά»

Από το κινηματογραφικό ντεμπούτο του στη Δράμα, βρέθηκε βοηθός σκηνοθέτη στην εταιρία του Τζορτζ Λούκας στο Σαν Φρανσίσκο. «Ένα ταξίδι που μου άλλαξε σελίδα ζωής. Με έκανε πιο επαγγελματία. Έμαθα να πειθαρχώ στο όποιο όνειρό μου και να μην το οριοθετώ». Η επιστροφή στην Ελλάδα συνοδεύεται με την πρώτη ταινία μεγάλου μήκους. «Εάν συνέχιζα να είμαι στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα ήμουν αυτή τη στιγμή σε ένα εστιατόριο, ιδιοκτήτης».

Η νέα ταινία του Χρήστου Δήμα εκπέμπει SOS από τη Σίφνο: «NHSOS». «Ένα λογότυπο που έφτιαξε η εταιρία παραγωγής. Ας κρίνει ο κάθε θεατής τι μπορεί να φωνάξει σε σχέση με αυτό που θα δει στη μεγάλη οθόνη». Ένας ξαφνικός θάνατος. Μια διαθήκη με πολλά χρήματα στις τέσσερις αρχές του νησιού και μια προϋπόθεση: να διαβαστεί επιστολή με τα άπλυτα της κάθε αρχής. «Μια ταινία που έχει την αίσθηση του σύμπαντος του Ρόμπερτ Άλτμαν: πολλές ιστορίες που μπλέκονται μεταξύ τους και που όλοι είναι λίγο-πολύ μέρος του ίδιου σκηνικού της ιστορίας. Πρόθεση όλων μας είναι να θυμηθούμε το παλιό καλό σινεμά της Φίνος Φιλμ. Ακόμα και για τους δεύτερους ρόλους φάναμε πρωταγωνιστές. Δεν είναι μια ταινία που την παίρνει ο ένας ηθοποιός και έφυγε. Η Σίφνος από μόνη της έχει μια ενέργεια

που την ένιωσα. Κάθε χαρακτήρας της ταινίας πρέπει να έχει μια δικιά του γεωγραφία, γραμματική. Στη Σίφνο από γειτονιά σε γειτονιά, από χωριό σε χωριό, βρήκα την ποικιλία που αναζητούσα».

Τα γυρίσματα διήρκεσαν από αρχές Μαΐου μέχρι αρχές Ιουλίου. Ο Χρήστος λέει ότι χρωστά στους Σιφνιώτες το ωραιότερο καλοκαίρι της ζωής του και το πιο εύκολο μοντάζ της καριέρας του. «Τέσσερις μέρες, τη μία φορά επί 56 φορές και την άλλη φορά επί 64 φορές, οι κομπάρσοι έκαναν τα ίδια πράγματα ξανά και ξανά, χωρίς διαμαρτυρία μέσα στον ήλιο. Έβλεπαν πόσο πειθαρχημένοι, πόσο δοσμένοι και πόσο επαγγελματίες είμαστε μέσα σε αυτό το ψέμα που φτιάχνουμε και μας ακολουθούσαν αδιαμαρτύρητα».

Τα ταξίδια στα νησιά έχουν συνέχεια. «Από καιρό προσπαθούσα να στήσω μια ταινία στην Αυστραλία. Λεγόταν "Lonesdale". Είχε πάρει χρηματοδότηση από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Ωστόσο, πήρε μια γεωγραφική μετάθεση από την Αυστραλία στο Αμβούργο. Μια ταινία στην Κύπρο είναι επίσης μέρος της ατζέντας της επόμενης χρονιάς».

Συνέντευξη **Λένα Χουρμούζη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Kourd Gallery, Κολωνάκι.

Ο Χάικ Κουρδογλανιάν διασχίζει τον χωροχρόνο

Στην περίπτωση του Χάικ Κουρδογλανιάν, το μικρόβιο της τέχνης δεν ήταν παρά ένα ανελέητο σφυροκόπημα γονιδίων. Η μικρασιατική αρχοντική αισθητική που πριν από 90 σχεδόν χρόνια μετανάστευσε από την Πόλη και τη Σμύρνη σε ένα παλιό πωλείο στο Μοναστηράκι, η αγάπη για τα επιτεύγματα του Θεόφιλου, του Πανταζή, του Σκλάβου, του Φωτόπουλου και του Γουναρόπουλου, μεταξύ άλλων, φωλιασμένη από τις αρχές των 70s στην πρώην κολωνακιώτικη γκαλερί, καθρεφτίζονται στα πρόσωπα του παππού (Ε. Γαζαροσιάν) και του πατέρα (Ι. Κουρδογλανιάν). Ο ίδιος ομολογεί πως έχει ξυπνήσει μέσα σε ένα σπίτι όμοιο με πινακοθήκη, γεγονός δεσμευτικό για την πορεία του. «Δε θα μπορούσα να ζήσω σε ένα τοπίο διαφορετικό,

μακριά από την τέχνη». Και αυτό ακριβώς κάνει πράξη στο τιμόνι της γκαλερί Kourd, η ρότα της οποίας πλέον οδηγεί στον νέο χώρο της οδού Κασσιανής κάτω από τον Λυκαβηττό.

Το fusion εγχείρημα τάσεων φαινομενικά παράταιρων, η εξέγερση ενάντια στα σύνορα του χρόνου, ίσως ξενίζουν δύσκαμπτους θιασώτες της λωτοφαγίας, όμως εκεί βρίσκεται το ρίσκο, εκεί και η ιδιαιτερότητα του στίγματος. «Προσπαθούμε να παντρέψουμε τη σύγχρονη εποχή με σύμβολα του παρελθόντος, να αποδώσουμε έναν τρόπο ζωής που συνδυάζει το νέο με το παλιό παρουσιάζοντας έργα και αντικείμενα εξίσου υψηλής ποιότητας».

Η αφαιρετική ζωγραφική του πολλά υποσχόμενου Μιχάλη Παρλαμά και τα γεωμετρικά γλυπτά του

Μανώλη Πεταλά επικοινωνούν με μνήμες που βαρύνουν αγγλικά, γαλλικά και βενετσιάνικα έπιπλα του 18ου αιώνα, έργα του Τσαρούχη και του Μόραλη εισπνέουν την καλοκαιρινή αύρα ενός παράλληλου εικαστικού δρώμενου στο λιμάνι του Πόρου, αντίκες συναντούν το installation, τη φωτογραφία και τη video art, ο μαθητής τον δάσκαλο.

«Ο μεγάλος Γαλλοελβετός αρχιτέκτονας Λε Κορμπιζιέ είχε πει το εξής, ότι το σύγχρονο βασίζεται στο βάθος των αιώνων», αναφέρει ο Κουρδογλανιάν με τη σιγουριά πως, όταν το χθες μανουβράρει το τώρα, το ταξίδι καταλήγει σε αναπάντεχους προορισμούς.

Κείμενο Ρουβίμ Γρηγοριάδης
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

The girl can dance!

Η Γεωργία Τέγου βρίσκεται σε ντελίριο

«Ο χορός και η μουσική είναι για μένα μια εσωτερική ανάγκη, ένα είδος προσωπικής εξομολόγησης. Το ιδανικό μέσο για να εκφράσω αυτά που αισθάνομαι, χωρίς λόγια. Είχα την τύχη να διδαχτώ χορό από εκπληκτικούς δασκάλους στη Θεσσαλονίκη, ενώ παράλληλα σπούδαζα στο Τμήμα Διεθνών Ευρωπαϊκών Οικονομικών και Πολιτικών Σπουδών». Ανάμεσα στην τέχνη και την επιστήμη, ανάμεσα στην τζαζ και τους δείκτες του χρηματιστηρίου, ανάμεσα στο όνειρο και την πεπατημένη οδό, η Γεωργία επέλεξε να ακολουθήσει το μεγάλο της πάθος. Η αναχώρηση για την πόλη που επιβεβαιώνει τη «θεωρία του χάους» δεν ήταν καθόλου εύκολη, όμως, για όποιον θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τον χορό, ήταν μονόδρομος. Έτσι, κατηφόρισε στην Αθήνα.

Ακολούθησαν σπουδές στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης, στην Ανώτερη Επαγγελματική

Σχολή Ραλλού Μάνου και δραστηριότητες που μέχρι σήμερα γεμίζουν τον χρόνο της δημιουργικά. Αυτή την περίοδο συμμετέχει στην παράσταση του Κώστα Τσιούκα «A Delirium of Lyricism», ένα ανατρεπτικό μουσικοχορευτικό θέαμα πάνω στον λυρισμό, το οποίο πρόκειται να παρουσιαστεί και στη Θεσσαλονίκη μετά τα Χριστούγεννα. Παράλληλα, δουλεύει ένα experimental project με τίτλο «D Com Positions» μαζί με τον Πάνη Παναγάκη, που συνδυάζει τη μουσική με την πληροφορική και την κινησιολογία (στήστε αφτί στο www.myspace.com/dcompositions), συμμετέχει παίζοντας πιάνο σε ένα μουσικό πρότζεκτ μαζί με τον συνθέτη Νίκο Βίττη και το διασκεδάζει όσο μπορεί!

Συνέντευξη Γιώργος Μπάκας
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

«We choose the moon».

Οι **ινφο** διάλεξαν να μετοικήσουν στο φεγγάρι

Πέτρος Μαγγανάρης, Παναγιώτης Λουκουμάς, Δέσποινα Τερζίδου: infotainment! Μία είναι η πληροφορία: Οι info μόλις κυκλοφόρησαν τη νέα δουλειά τους και το όνομα αυτής: «We choose the moon!» Όπως εξηγούν, ο τίτλος δηλώνει κατά κάποιο τρόπο τη στάση τους για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας: «Θέλουμε να βρούμε ένα μέρος που δε θα υπάρχει τίποτα, μα τίποτα. Όλα θα αρχίσουν από την αρχή, και άλλα τέτοια ρομαντικά πράγματα».

Λίγο πριν την απογείωσή τους με προορισμό το φεγγάρι, φρόντισαν να μας ταξιδέψουν με 15 κομμάτια, τα οποία χαρακτηρίζονται από πιο πολύπλοκες και δυναμικές συνθέσεις, ενώ και στιχουργικά έχουν όλα τα φόντα για να αφήσουν το στίγμα τους. «Σε κάποια κομμάτια περνά ένα μήνυμα της φιλοσοφίας, του τρόπου ζωής αλλά και της σκέψης μας. Είναι τελικά αυτό που μετράει, γιατί, αν είναι να αλλάξει κάτι, θα αλλάξει μόνο μέσω τέτοιων κινήσεων», επισημαίνουν, και δεν υπάρχει άνθρωπος που θα διαφωνήσει.

Το σημαντικό είναι ότι αφέθηκαν σαφώς πιο ελεύθεροι και δεν μπήκαν σε κλισέ τύπου «πρέπει να παίξουμε τριπ-χοπ ή ηλεκτρόνικα» (ούτως ή άλλως ποτέ δεν μπήκαν), δημιουργώντας ένα πολυμορφικό ψηφιδωτό, κάθε κομμάτι του οποίου αποτελεί έναν κόσμο ξεχωριστό. Η συγκεκριμένη περίοδος μόνο βαρετή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί για τους ίδιους, καθώς ετοιμάζουν: τις live εμφανίσεις τους σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, το σίκουελ της συλλογής «Radio Lunatica», που θα κυκλοφορήσει κατά τον Μάρτιο από την εταιρία τους V.I.M., ενώ στο πλαίσιο της εταιρίας δεν παραλείπουν να κυκλοφορούν δύο με τρία σινγκλ μηνιαίως, τα οποία θα τα βρεις μόνο σε ψηφιακή μορφή σε mp3 stores. Χιούστον, έχουμε πρόβλημα, αλλά μόλις βρήκαμε τη λύση!

www.myspace.com/infoproject

Κείμενο Μαρία-Άννα Τανάγια
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Adios, Diora!

Η εικαστικός **Διόρα Ρεσεντίκοβα** αναχωρεί για Βερολίνο

Με εμπειρίες και βιώματα και, κυρίως, με συναισθήματα προερχόμενα από δύο διαφορετικές χώρες, η Διόρα Ρεσεντίκοβα ετοιμάζεται (δυστυχώς) να μας αφήσει. Σίγουρα την έχετε συναντήσει στο «Elvis», στο «Block33», στο «Zenit» ή στον «Μύλο» να «παίζει» με τα βίντεό της, προσκαλώντας σας σε κόσμους διαφορετικούς από αυτούς μέσα στους οποίους συνήθως κινείστε. Η Διόρα είναι ζωγράφος, πρόσφατα αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης/Τμήμα Εφαρμοσμένων Τεχνών, και έχει παρουσιάσει έργα της στην TinT Gallery, στην Biennale Κρήτης, στην έκθεση Vagabond και στο μετρό της Αθήνας.

Ενεργό μέλος, για κάποια περίοδο, του Εργαστη-

ριού Άλφα - Ανοιχτές Πόρτες της εικαστικού Τέτας Μακρή, η Διόρα Ρεσεντίκοβα ασχολείται, εκτός από τη ζωγραφική, με τις εγκαταστάσεις και τη φωτογραφία, ενώ την ελκύει φανατικά οτιδήποτε έχει σχέση με το οπτικό στοιχείο. Βασική πηγή έμπνευσης για τη δουλειά της είναι τα δικά της προσωπικά βιώματα και ιδιαίτερα η μετανάστευσή της από τη Ρωσία στην Ελλάδα. Ήρθε στη Θεσσαλονίκη όταν ήταν 10 ετών και κυριολεκτικά παιδεύτηκε πολύ με το ελληνικό εκ-παιδευτικό σύστημα. Σχέδιο και κόμικς το πρωί στο εργαστήριο Πράξις, σχολείο το απόγευμα, νυχτερινό, και με τα μαθηματικά να είναι ο μεγάλος της βραχνάς, η Διόρα τολμάει το ακατόρθωτο. Αποφασίζει να δώσει εξετάσεις για

την Καλών Τεχνών, όπου και καταφέρνει να μπει (ειδικό επίσημο τμήμα της ΑΣΚΤ υποψηφίων με ιδιαίτερη καλλιτεχνική προδιάθεση, τμήμα ταλέντων!). Φοιτήτρια το πρωί, μαθήτρια λυκείου το βράδυ, η Διόρα κατάφερε και τα δύο. Πρόσφατα επέστρεψε από την Εσθονία, όπου δίδαξε ζωγραφική σε παιδιά στο εργαστήριο «Europe goes green», και τώρα ξαναφεύγει, για το Βερολίνο, δίχως εισιτήριο επιστροφής. Σκοπεύει να εγκατασταθεί εκεί και να εντρυφήσει στο καλλιτεχνικό ύφος και ήθος αυτής της φωτεινής σκοτεινής πόλης. Adios, Diora.

Κείμενο **Αλέξανδρος Πλωμαρίτης**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

You made a believer out of me!

Η Ρενάτα Κωνσταντίνου επιμελείται το Lightroom του «SOUL»

«Αγαπώ τη φωτογραφία ως τρόπο επικοινωνίας και ως τρόπο να διασφαλίζω τη μνήμη μου. Ψάχνω εικόνες, τραβάω η ίδια και παρακολουθώ στο ίντερνετ την εξέλιξη της φωτογραφίας ως τέχνη και ως διάλογο με τον υπόλοιπο κόσμο. Την ιδέα του lightroom, ενός χώρου που θα προβάλλει την εγχώρια φωτογραφική δραστηριότητα με ποικίλη θεματολογία, την είχα εδώ και χρόνια, γιατί πιστεύω ότι λείπει ένας χώρος που μπορείς να εμπνευστείς από τη φωτογραφία ως θεατής και ως καλλιτέχνης. Θέλω να καταφέρω να φτιάξω έναν φωτογραφικό πυρήνα και να μπορώ να δείχνω εικόνες από φωτογράφους που είναι μεν επαγγελματίες, αλλά φωτογραφίζουν από βαθιά εσωτερική ανάγκη, ώστε να δούμε επιτέλους δουλειές, τις

οποίες οι κλασικές γκαλερί αρνούνται να δείξουν.

»Προκειμένου να πραγματοποιηθεί το πρότζεκτ, το μηροστινό μπαρ του «SOUL» διαμορφώθηκε και φωτίστηκε ειδικά για να φιλοξενεί αποκλειστικά εκθέσεις φωτογραφίας, και για αυτό έχω ονομάσει τον χώρο «Lightroom - The Photographers's Space». Έχουν ήδη φιλοξενηθεί τρεις εκθέσεις, με τρέχουσα τη «Who We Are», ενώ θα ακολουθήσουν άλλες τρεις ως τον Μάιο. Τυπικά τα έργα εκτίθενται, ωστόσο άτυπα ορίζουμε τιμές και τα διαθέτουμε σε δυο διαφορετικές διαστάσεις, μεγέθους επιτοίχιου, καθώς και μικρότερα κάδρα σε χαμηλότερες τιμές, μιας και με ενδιαφέρει πολύ να παρέχεται στους επισκέπτες η δυνατότητα αγοράς φτηνών έργων τέχνης.

»Το curating των εκθέσεων γίνεται αποκλειστικά

από μένα. Είναι μια δύσκολη αλλά άκρως ενδιαφέρουσα διαδικασία, την οποία ευχαριστιέμαι πάρα πολύ. Θα παρομοίαζα την ενασχόληση με αυτή του μοντέρ, που παίρνει σκόρπια πλάνα και τα μετατρέπει σε ταινία. Αυτή είναι άλλωστε και η μεγαλύτερη ανταμοιβή μου για το Lightroom του «SOUL», μιας και επέλεξα να μην πληρώνομαι για αυτό!»

Η Lightroom Gallery λειτουργεί από Τρίτη ως Σάββατο, τις ώρες λειτουργίας του «SOUL», 21:00 - 03:00. Ευριπίδου 65, Ψυρρή. www.lightroomgallery.gr, www.soulstereo.gr

Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

Μια Ελληνίδα στο «Dizzy's» club!

Η Εύη Σιαμαντά είναι τζαζ

«Dizzy's» club, Νέα Υόρκη. Τζαζ με θέα: Σέντραλ Παρκ και ουρανοξύστες του Μανχάταν. Το «Dizzy's» είναι αφιερωμένο στον Ντίζι Γκιλέσπι. Για έναν μήνα όμως, κάθε χρόνο, το ιστορικό κλαμπ γεμίζει γυναικείες φωνές. Στη σειρά συναυλιών Γυναίκες στην Τζαζ καλούνται και εμφανίζονται μεγάλα ονόματα. Η Εύη Σιαμαντά είναι η πρώτη Ελληνίδα που έλαβε αυτήν την πρόσκληση. Και, φυσικά, πήγε. «Επικρατούσε σιγή. Ο κόσμος άκουγε, συμμετείχε. Ήταν μέσα στη μουσική. Όχι πάνω στα τραπέζια». Η Εύη είχε καλή παρέα πάνω στη σκηνή. Στο πιάνο ήταν ο Μίμης Πλέσσας και στο βιμπράφωνο ο Χρήστος Ραφαηλίδης, μέλος των Manhattan Vibes. «Ακούστηκαν ελληνικοί ήχοι, αλλά με νινελιές λάτιν και σύγχρονες τζαζ της Νέας Υόρκης. Αν με ξανακαλούσαν στο «Dizzy's», θα ήθελα να συμμετάσχω όχι σαν τραγουδίστρια-ερμηνεύτρια, αλλά σαν ένα σολιστικό όργανο, σαν ένα όργανο μέσα στη σύνθεση των οργάνων».

Είσαι τζαζ συνέχεια; «Είμαι τζαζ από το πρωί μέχρι το βράδυ. Ευτυχώς όμως, οι φίλοι μου δεν είναι όλοι τζαζ. Όταν δεν είμαι τζαζ, είμαι λάτιν. Γιατί είναι τρόπος ζωής. Ψυχή, ελευθερία, κίνηση και αρμονία.

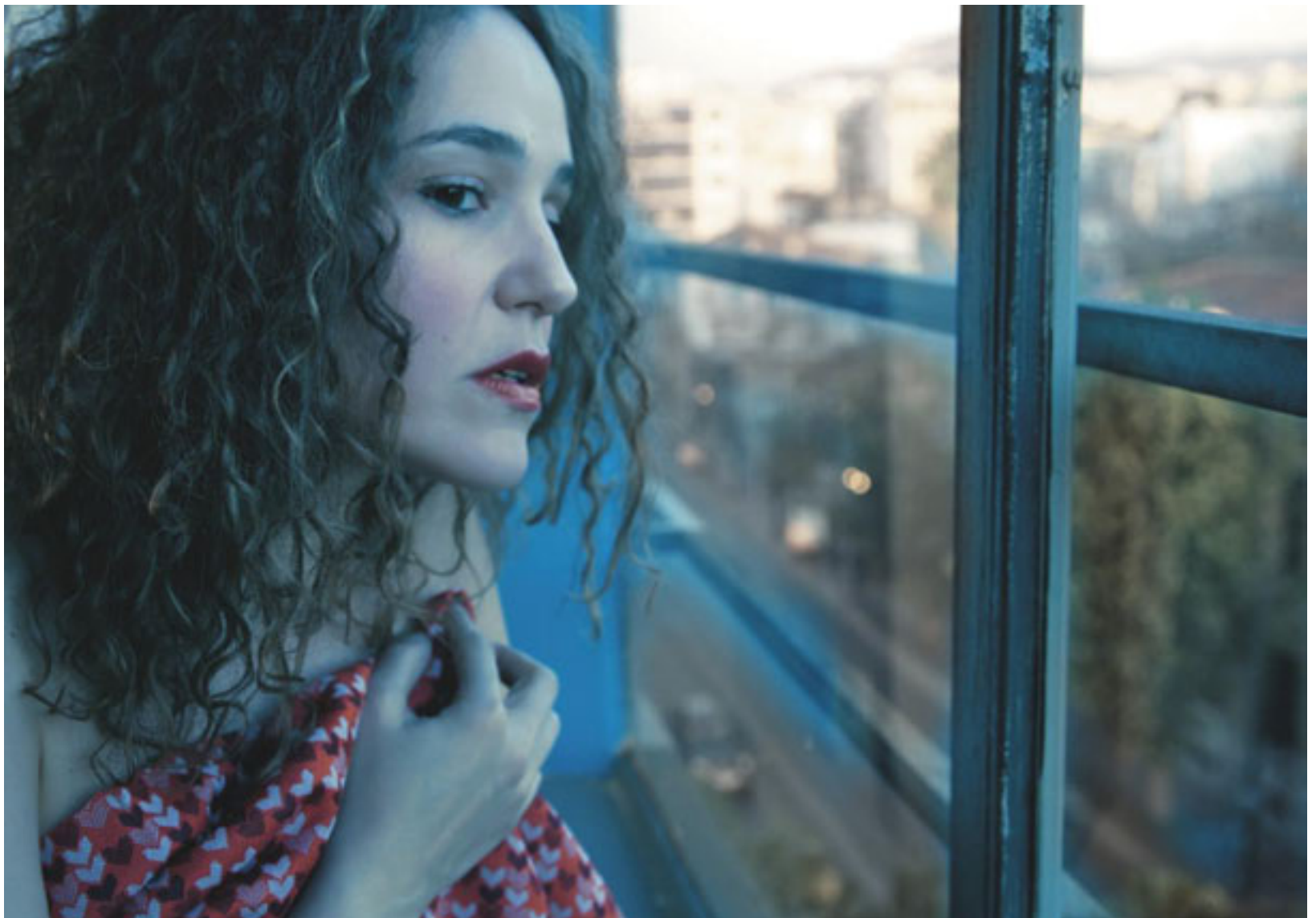
Η λέξη της τζαζ είναι το «ταξιδεύω». Εξ ου και λέμε «αυτός είναι τζαζ», είναι ο άνθρωπος που ταξιδεύει. Μεγάλωσα με μπτέρα μουσικό. Στο σπίτι έπαιζε Χατζιδάκις, Θεοδωράκης, Σαρλ Αζναβούρ, Μπίλι Χάλιντεϊ, Σάρα Βον. Άκουγα χωρίς να ξέρω ονόματα, χωρίς να γνωρίζω τι είναι και τι δεν είναι τζαζ. Δε με ενδιέφερε. Το πρώτο τραγούδι που ερμήνευσα και με κατατρέπει ακόμα είναι το «Summertime» του Γκέρσουιν σε εκτέλεση Σάρα Βον. Δεκαεπτά ετών στο «Cotton Club» στη Θεσσαλονίκη. Λίγο πιο κάτω από το σπίτι μου. Εκεί ξεκίνησα τελείως ερασιτεχνικά, γιατί αγαπούσα το ρεπερτόριο του συγκεκριμένου μέρους. Δεν ήξερα εάν είναι η τζαζ. Με μάγεψε ο ήχος του σαξοφώνου, οι αυτοσχεδιασμοί των τζαζ φωνών, ο ρυθμός του σουίνγκ. Το επαγγελματικό στάδιο ήρθε όταν άρχισα να πληρώνομαι».

Ο τζαζ ακροατής; «Τον φαντάζομαι άνθρωπο με ψυχή. Όχι κλειστό, όχι μίζερο. Τον φαντάζομαι... soulful! Με ακούει σε ένα τζαζ μπαρ, στη θάλασσα, σε ένα μπιτς μπαρ, στη δύση του ήλιου, με ακούει στο αυτοκίνητο μετά από καβγά. Το παίξιμο μιας τζαζ φράσης με αυτοσχεδιασμό, που χάνεσαι, δεν μπορεί να συνοδευτεί από φαγητό. Αυτά είναι εμπορικές

καταστάσεις. Η τζαζ χορεύεται. Δε χορεύεται το σουίνγκ, το τσα τσα, η σάμπα; Το σώμα με την τζαζ είναι αδύνατο να μείνει ακίνητο. Είναι μια κατεξοχόν μαύρη μουσική, όχι πανεπιστημιακή και επιτηδευμένη, όχι εγκεφαλική. Όταν μου λένε «εγώ ακούω τζαζ τα Χριστούγεννα», σκέφτομαι «α, καλά, κι εγώ ακούω δημοτική μουσική το Πάσχα». Τι σημαίνει αυτό;».

Τζαζ δασκάλα; «Μου αρέσει η διδασκαλία γενικότερα. Ξεκίνησα διδάσκοντας ορθοφωνία σε φίλους-συναδέλφους. Μέσα από τους μαθητές, βλέπω και μαθαίνω τον εαυτό μου. Υπάρχουν πράγματα που εγώ δεν μπορούσα να κάνω και μπορούν οι μαθητές μου. Αυτό με εμπνέει. Το πιο συνηθισμένο λάθος είναι ότι τραγουδάμε με το λαιμό. «Αυτός έχει καλό λαρύγγι», λέμε. Μόνο θέμα λαρυγγίου δεν είναι. Τραγουδάμε με το σώμα. Χρειαζόμαστε αφτί, επεξεργαστή στο μυαλό μας, και από εκεί και πέρα όλα είναι σώμα. Η τεχνική απαιτεί μεγάλη πειθαρχία. Πρέπει να είσαι σαν αθλητής». Επόμενο τζαζ βήμα; «Προσωπικός δίσκος. Εύη 100%».

Συνέντευξη **Λένα Χουρμούζη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Reading and shooting!

Ο συγγραφέας των «Πυροβολισμών» είναι ο **Χρήστος Νικολόπουλος**

Περιοδικά, θέατρο και προσφάτως λογοτεχνία. Το βιβλίο του, «Πυροβολισμοί» (εκδόσεις Σοκόλη-Κουλεδάκη), αποτελείται από δέκα διηγήματα. Τι θα διαβάσεις, αν το αγοράσεις; Απαντά με δικά του λόγια: «Το γράψιμο ούτε το αποφάσισα ούτε το επέλεξα. Προέκυψε. Από μια ανάγκη. Ποια; Δεν ξέρω. Και δε νομίζω ότι θέλω να την προσδιορίσω μέσα μου. Μου αρέσει αυτό το λίγο “ερήμην” που υπάρχει στη σχέση μου με τη γραφή. Επιλέγω να μην της βάλω ταμπέλα. Όσο για την έκδοση του βιβλίου, αυτήν την αποφάσισα. Οι πυροβολισμοί είναι ο κοινός παρονομαστής για τα δέκα διηγήματα του βιβλίου. Σε όλα, δηλαδή, υπάρχει ένας πυροβολισμός. Πραγματικός ή συμβολικός. Και στις δύο περιπτώσεις όμως αρκεί μία στιγμή για να φύγει η σφαίρα. Κι αυτό είναι κάτι που με απασχολεί πολύ. Η έννοια της “στιγμής”. Η διάρκεια ζωής που έχει, ως μονάδα μέτρησης του χρόνου, και το πώς αυτή η διάρκεια διαφοροποιείται στην ουσία της, ανάλογα με τις συνθήκες. Με ελκύ-

ουν οι ρωγμές και οι “λεκέδες” των ανθρώπων. Στο βλέμμα ή στα χέρια. Το σκοτάδι στην ψυχή ή στις μνήμες τους. Και η ανάγκη τους για φως.

»Είναι πολύ σχετικός ο “χρόνος” που χρειάζεται για να γραφτεί ένα βιβλίο. Το συγκεντρώνεις. Το κουβαλάς. Χωρίς χρόνο. Και συνεχίζεις. Και μετά από την ολοκλήρωση της γραφής. Δε νομίζω ότι τελειώνει η σχέση μας με τις αποσκευές μας ποτέ. Επαναπροσδιορίζεται μόνο. Πρακτικά όμως, σε επίπεδο γραφής, χρειάστηκαν περίπου τρία χρόνια. Με διαλείμματα, ενίοτε μεγάλα. Και με άλλα γραψίματα παράλληλα. Ξεκίνησε η συγγραφή του το φθινόπωρο του 2006, με τα δύο πρώτα κείμενα, τα οποία παρουσιάστηκαν την άνοιξη του 2007 σαν θεατρικοί μονόλογοι σε φεστιβάλ νέων δημιουργών. Και συνεχίστηκε μέχρι πρότινος με τα υπόλοιπα.

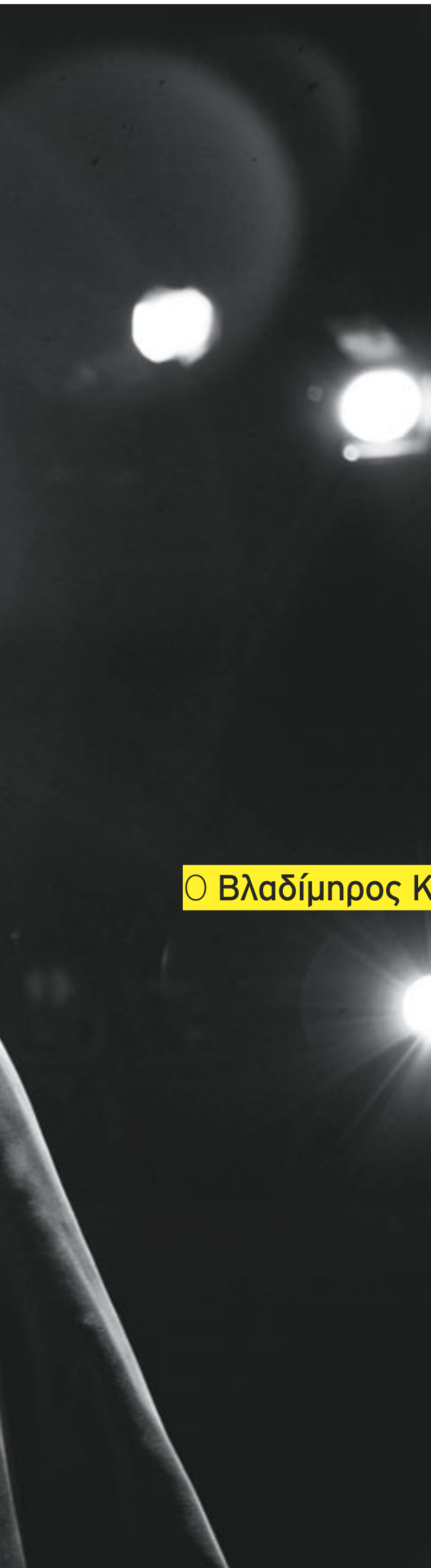
»Διάλεξα τα ονόματα των ηρώων μου εξελικτικά. Με βάση τον χαρακτήρα τους και τη δική μου σχέση μαζί τους, όπως διαμορφώθηκαν και άλλαξαν στα

διάφορα στάδια της συγγραφής. Οι ιστορίες εκτυλίσσονται σε πολλούς τόπους. Γιατί αλλού συναντάμε τους ήρωες και αλλού εκτυλίχθηκαν οι ιστορίες που μας αφηγούνται. Δε νομίζω, πάντως, ότι έχει και τόση σημασία ο τόπος. Είτε είναι η Αθήνα είτε μια επαρχιακή πόλη. Το Λονδίνο ή η Νέα Υόρκη. Ένα κρατητήριο ή ένα πλατό. Μια καμπίνα αεροπλάνου ή η εντατική ενός νοσοκομείου. Σημασία έχουν οι άνθρωποι. Που, ανεξαρτήτως τόπου, από τα ίδια υλικά ψυχής είμαστε όλοι φτιαγμένοι.

»Κάποιους από τους αγαπημένους μου συγγραφείς (γιατί είναι πολλοί) θα τους συναντήσετε στο βιβλίο. Τα Χριστούγεννα θα χάριζα το βιβλίο μου, εννοείται. Ένα ευρώ ανά αντίτυπο από τις πωλήσεις της Α΄ έκδοσης προσφέρεται στον αγώνα για την καταπολέμηση του παιδικού καρκίνου».

Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Σωτήρης Σταθακόπουλος**

Αστυνόμος και Caveman!

Ο Βλαδίμηρος Κυριακίδης φέτος ισορροπεί σε δύο ρόλους

Στο θέατρο βρέθηκε τυχαία, χάρη σε μια συνάντηση, το 1979, με τον εκλιπόντα θεατράνθρωπο της Θεσσαλονίκης, Χρήστο Αρνομάλλη. Ο «δικός μας Αρνός», όπως τον λένε ακόμα οι Θεσσαλονικείς, είχε μόλις ιδρύσει με τον Νικηφόρο Παπανδρέου την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης. Από το 1989 ο Βλαδίμηρος ζει στην Αθήνα. «Οι βόλτες μου σε αυτήν την πόλη περιορίζονται γύρω από το σπίτι μου. Κυκλοφορώ, δε, κυρίως με μηχανή. Δε βγαίνει αλλιώς. Πώς να είσαι το πρωί στο γύρισμα στην Παιανία και το βράδυ στο Παγκράτι για το θέατρο;» Και μετά σπίτι, μουσική. «Τα πάντα εκτός από ελληνικά. Το ελληνικό ρεπερτόριο περιορίζεται ακόμα στον Χατζιδάκι και από πιο σύγχρονους λίγο Κραουνάκη, λίγο Παπαδημητρίου, Χαχάκης, λίγο πιο εναλλακτική, πιο ψαγμένη, πιο φροντισμένη μουσική».

Ο Βλαδίμηρος είναι φέτος αστυνομικός στην ταινία «NHSOS» του Χρήστου Δήμα. «Τα αξιώματα σε ένα νησί ή σε μια μικρή επαρχιακή πόλη αποκτούν μεγαλύτερη σημασία, εξουσία και δύναμη. Αυτόματως, το να είσαι ο αστυνόμος του νησιού ή του χωριού φαντάζει σαν να είσαι ο πρωθυπουργός της χώρας. Το ίδιο είναι ο εφοριακός, ο γιατρός του νησιού. Μοιάζει πιο ισχυρός, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι. Εκεί είναι η μεγάλη παγίδα για τις συγκεκριμένες αρχές. Ακριβώς όπως ο αστυνόμος που υποδύομαι. Έχει στα χέρια του εξουσία και, τι να κάνει, άνθρωπος είναι, θα εκτεθεί».

Πώς αποφασίζει ο Βλαδίμηρος να παίξει σε ταινία; «Πρέπει το σενάριο να με ιντριγκάρει», δηλώνει, και παράλληλα σημειώνει ότι ο ελληνικός κινη-

ματογράφος δεν είναι βιομηχανία, αλλά βιοτεχνία. «Είναι μια αγορά πολύ μικρή: Αθήνα - Θεσσαλονίκη - Τρίκαλα, σαν τις γούνες Χουντάλα. Η ελληνική γλώσσα είναι περιοριστική και άρα δεν μπορούμε να εξάγουμε το προϊόν. Επομένως είναι ένα ακριβό σπορ και ο εκάστοτε παραγωγός δεν μπορεί να επενδύσει τα χρήματα που θα έπρεπε, γιατί η ταινία δε θα κάνει απόσβεση. Συνέπεια; Να μην προχωρά, τουλάχιστον στο εμπορικό του κομμάτι, ο ελληνικός κινηματογράφος». Σε αυτή την κινηματογραφική βιοτεχνία υπάρχει πολύ φασόν. «Και εμείς πολλές φορές αισθανόμαστε ότι είμαστε οι κοπτοράπτριες. Ελάχιστες είναι οι εξαιρέσεις στις οποίες πιστεύουμε ότι δημιουργούμε. Κυρίως οι μεγάλες διανομές κάνουν το ίδιο λάθος με την ιδιωτική τηλεόραση. Σκέφτονται: "Τι πούλησε ο γείτονας; Πρέπει να το πουλήσω κι εγώ". Δεν υπάρχει πρωτοτυπία».

Για τρίτη χρονιά είναι ένας «άνθρωπος των σπηλαίων». Είναι ο «Caveman» του Ρομη Μπέκερ στο θέατρο Coronet, στο Παγκράτι. «Ο δικός μας Caveman πιστεύει στις ανθρώπινες σχέσεις, ασχέτως αν τις καυτηριάζει. Το κάνει με σκωπτική ματιά. Κύριο μέλημά του είναι να δηλώσει απερίφραστα ότι αγαπάει τις γυναίκες. Δε δημιουργεί πόλεμο-διεμάχη μεταξύ των δύο φύλων. Ζητά να καταλάβουμε τις διαφορές μας και να τις αγαπήσουμε. Κάποτε ερωτευτήκαμε αυτές τις διαφορές μας και μετά από χρόνια θέλουμε ο ένας να αλλάξει τον άλλο».

Συνέντευξη **Λένα Χουρμούζη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Έλα να παίξουμε πριν φύγει ο ήλιος

Ο Σίμος Τσακίρης είναι και ζωγράφος

«...και χάρηκα πολύ που έμαθα τα νέα σου και πως έχεις ακόμη πολλή αγάπη να δώσεις και πολλά χαλιά να στρώσεις για φίλους. Τα δικά μου: είναι κάποιες μέρες τώρα που τελειώσαμε την παράσταση "Πουθενά" στο Εθνικό και εξακολουθώ να τρίβω το δεξί μου πόδι και να προσέχω τα ρεύματα. Τέλη Δεκέμβρη θα ξεκινήσω πρόβες για ένα θεατρικό, το οποίο θα ανέβει τον Απρίλη του '10 στο θέατρο "Σημείο", πίσω από την Πάντειο. Ελπίζω να μπορέσεις να κατέβεις να το δεις. Για τον ερχόμενο Γενάρη μεταφέρθηκε τελικά η ατομική που σου έλεγα με τα σχεδιάκια μου για τη "Χώρα" στη Λαμία, οπότε έχω λίγο παραπάνω χρόνο να την περιποιηθώ. Και μάλλον η ομαδική, το "Childhood Project" στο Ίδρυμα Μελίνα Μερκούρη, θα κάνει εγκαίνια 3 Φλεβάρη, στη γιορτή μου. Το μπαουλάκι με τα παιδικά που μου φύλαξες... πέρασα πολλές ώρες μαζί τους, παίξαμε και γεννήθηκαν κάποια κάδρα, as το πω έτσι, αρκούντως μμοχαλωρωτικά. Μεσ το 2010 σκέφτο-

μαι να κάνω πεντικιούρ-μανικιούρ. Έχω βάλει στο πρόγραμμα να καθαρίσω τον καθρέφτη στο μπάνιο, να αγοράσω το ακριβό λίπασμα με τον ενεργοποιητή του για τα λουλούδια στη βεράντα και να χτενίζω πιο συχνά τη Λολίτα και τον Τίσκο. Γάτες!

Κάπου εδώ πρέπει να κλείσω αυτό το γράμμα. Μπαίνω στο αμάξι να ανηφορίσω. "Όλα εδώ γύρω ξεκινήσανε από έρωτα για το παιχνίδι με το φως. Το χρώμα είναι ο καλύτερος μάρτυρας του φωτός. Το παιχνίδι είναι ο καλύτερος μάρτυράς μας. Και ο έρωτας είναι ο καλύτερος". Αυτά έγραψα για την ατομική στο "De Facto", Παύλου Μελά 19 στη Θεσσαλονίκη, θα σου εξηγήσω στο επόμενο γράμμα πώς να πας. Θα διαρκέσει ως τις 10 Γενάρη του 2010. Και ο τίτλος της είναι "Μαμά, έλα να παίξουμε πριν φύγει ο ήλιος". Σ' αγαπώ».

Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Blood on the tracks!

Το αίμα τρέχει ποτάμι στις προβολές
του **Jesus De La Mascara**

«Είμαι ο Jesus De La Mascara, ένας μεξικάνος παλαιστής που συστήνει μια θρησκεία με λιτανείες συνοδεία κινηματογραφικών ταινιών. Ο Ιησούς της Μάσκας, με λίγα λόγια. Εδώ και πάρα πολλά χρόνια ήθελα να γίνω φορέας της αισθητικής του b-movie και των grindhouse κινηματογράφων. Τα οποία υπήρχαν στην Αθήνα, αλλά δυστυχώς στιγματίστηκαν ως τσοντάδικα, με το μοντέλο "μια ταινία σεξ - μια ταινία καράτε". Το δικό μου φάσμα είναι πιο ανοιχτό, βέβαια. Προβάλλω παλιά b-movies διαφόρων θεματικών: μηχανόβιους, σπλάτερ, τέρατα, σε ένα πλαίσιο τριών ταινιών ανά θεματική ενότητα.

»Σκοπός μου είναι η σύσταση μιας κοινότητας ανθρώπων που ενδιαφέρονται για το είδος πέρα από τη λογική του χαβαλέ. Όχι βέβαια ότι το κάνω για τον κόσμο αυτό ή για να προβληθώ προσωπικά. Γι' αυτό, άλλωστε, είμαι και μασκοφόρος. Ωστόσο, βρίσκω το καλί πολύ παρεξηγημένο στην Ελλάδα

και θα ήθελα να τύχει διαφορετικής αντιμετώπισης. Αν κάποιος αντιληφθεί την αξία αυτών των ταινιών, έχει καλώς. Αν θέλει να παραμένει μαλάκας και να στριμώχνεται στις "Νύχτες Πρεμιέρας" για ένα εισιτήριο του "Cannibal Holocaust", που εγώ το είχα προβάλει πέρυσι σε δέκα άτομα, καθόλου δε με απασχολεί. Το ερώτημα είναι: Θέλει ο Έλληνας σινεφίλ να βλέπει ταινίες ή θέλει απλώς να αποκαλείται σινεφίλ; Όπως και να έχει, πάλι χεσμένο τον έχω!»

Ο Jesus De La Mascara οργανώνει τις προβολές του Σάββατο στο «Bios». Ώρα έναρξης, 21:30. Είσοδος 2 ευρώ. Πληροφορίες στο www.bios.gr και στο www.myspace.com/416921156

Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Η Ιαπωνία στο μυαλό της!

Η Λουλούδα Θεοδωρίδου σχεδιάζει και ράβει μινιμαλιστικά

Θα μπορούσε να είναι: ηρωίδα ενός manga (τα παρακολουθεί ανελλιπώς)- φίλη της Ζάχα Χαντίντ (λατρεύει τη δουλειά της και κάθε λίγο την αποκαλεί «θεά»!)- συνεργάτις-βοηθός, σε απόσταση λιγότερη του μισού μέτρου έστω, του Ισέι Μιγιάκι και της Ρέι Καβακούμπο. Φτάσαμε και στο προκείμενο: Για αδιευκρίνιστο ακόμη λόγο, δε γεννήθηκε στην Ιαπωνία, ωστόσο έδωσε στο κάρμα της μια δεύτερη ευκαιρία δηλώνοντας στο μηχανογραφικό μία και μόνο σχολή: ΤΕΙ Σχεδιασμού και Παραγωγής Ενδυμάτων, Κιλκίς.

Έτσι, φτάσαμε στη συμμετοχή της στο fashion show που διοργάνωσε η σχολή στο «Indigo» της Ολυμπίου Διαμαντή, στη φιλοξενία των ρούχων της από το εν λόγω κατάστημα αλλά και σε δύο προτάσεις συνεργασίας από χώρους της Θεσσαλονίκης. Διαφορετικά layers, όγκοι, μινιμαλισμός, γεωμετρικά σχήματα, όχι έντονα χρώματα, αποδόμηση είναι όροι με τους οποίους απαντά στην

ερώτηση «τι σε εκφράζει», ενώ δεν παραλείπει να τονίσει πόσο έμφαση δίνει στην άνεση που οφείλει να είναι συναρτημένη με κάθε ρούχο.

Το στάδιο της προετοιμασίας είναι για εκείνη ιερό και προϋποθέτει έρευνα στον τομέα της αρχιτεκτονικής, στο ίντερνετ ή όπου αλλού μπορεί να πάρει ερεθίσματα. Η τζαζ μουσική και οι ταινίες εποχής αποτελούν πάντα μια καλή πηγή έμπνευσης, αλλά, επειδή ποτέ δεν ξέρεις πότε και πού θα σου έρθει η ιδέα, το book και τα μολύβια δε λείπουν ποτέ, μα ποτέ, από την τσάντα της. Παραδέχεται, άλλωστε, ότι αρκεί ένας άνθρωπος με θετική ενέργεια για να φωτίσει το λαμπάκι πάνω από το κεφάλι της ωσάν άλλος Κύρος Γρανάκης! Στόχος της για το μέλλον; Απλώς να έχει πάντα αυτόν τον πρώτο (παιδικό) ενθουσιασμό. Της το ευχόμαστε!

Κείμενο **Μαρία-Άννα Τανάγια**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Aztec Camera!

Ο Χρήστος Ψαθάς είναι ένας μανιακός συλλέκτης κινηματογραφικών μηχανών

Χρειάστηκε χρόνο, προσωπική θέληση και υπερατλαντικά ταξίδια. Ο συλλέκτης Χρήστος Ψαθάς δεν κατέχει τυχαία τη μεγαλύτερη ιδιωτική συλλογή κινηματογραφικών μηχανών στον κόσμο. Το «μαγικό μηχανήμα» που έτρεχε εικόνες τον συγκλόνισε από τα παιδικά του χρόνια, οπότε ξεκίνησε ως μαθητής να αποκτά σπάνια μοντέλα και εξαρτήματα. Χειροποίητες, ξύλινες, χωρίς μοτέρ κίνησης αλλά με μανιβέλα, η περίφημη σειρά Mutoscope που χρονολογείται από το 1900.

Σήμερα η μοναδική του συλλογή περιλαμβάνει εκατοντάδες τύπους και format όπως Canon, Bolex, Elmo, Victor σχεδόν σε όλα τα mm και κινηματογραφικές μηχανές που έγραψαν ιστορία στις αίθουσες προβολής, όπως Princes, Sekonik,

Bancarel, Scopitone και Wittnauer. Σε αυτή την επίπονη και δύσκολη συχνά διαδρομή, ο Χρήστος Ψαθάς απέκτησε εργαλεία από διάφορες χώρες, τα οποία αποτυπώνουν σήμερα και την ανεκτίμητη λαογραφική αξία τους σε εκείνον που είναι πρόθυμος να διακρίνει ομοιότητες και διαφορές με τις κινηματογραφικές σχολές του 20ού αιώνα. Οι μηχανές λήψεως είναι αληθινά κοσμήματα, η συλλογή του Χρήστου Ψαθά είναι ένα ξεχωριστό κεφάλαιο πολιτισμού, η καρδιά ενός συλλέκτη θα χτυπήσει δυνατά μαζί με τα γρανάζια της παράδοσης και της τέχνης.

Κείμενο Δημήτρης Αθανασιάδης
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

A Hypercritical Incident

«Every Action Has An Equal And Opposite Reaction». Η έκθεση του Νίκου Ασλανίδη στην γκαλερί Donoroulos International Fine Arts είναι ένα ταξίδι σε κάποιες παιδικές ηλικίες που ίσως να μην τελείωσαν ποτέ. Συνέντευξη **Ρουβίμ Γρηγοριάδης**

Big time Mick, 2009, ελαιογραφία, 150x110 cm.

The catcher, 2009, ελαιογραφία, 90x60 cm.

Interlude 2, 2009, ελαιογραφία, 200x180 cm.

Interlude 1, 2009, ελαιογραφία, 200x200 cm.

Untitled, 2009, ελαιογραφία, 200x160 cm.

πάνω αριστερά

Being B.t.B.C., 2008, ελαιογραφία, 250x300 cm.

πάνω δεξιά

All Of You, 2009, ελαιογραφία, 110x110 cm, work on progress.

κάτω αριστερά

Kind of blue, 2009, ελαιογραφία, 68x81 cm.

κάτω δεξιά

Sideways, 2009, ελαιογραφία, 110x80 cm.

«Σπούδασα στη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης με καθηγητές τους Γιάννη Φωκά και Βαγγέλη Πλοιαρίδη, εργάστηκα απερίσπαστος και θεωρώ ότι βοηθήθηκα πολύ. Αν θέλεις να προχωρήσεις δημιουργικά, απλώς το κάνεις, τα υπόλοιπα λειτουργούν ως δικαιολογίες.

»Το θέμα των παιδιών μπορεί εύκολα να προσεγγιστεί γλυκανάλατα ή, αντίθετα, να γίνει επιδεικτικά θεατρικό προσπερνώντας εσκεμμένα την τρυφερότητα. Τέτοιες ακρότητες προσπαθώ να αποφύγω αναλαμβάνοντας τα παιδιά οριακά στους ρόλους που αναλαμβάνουν. Άλλωστε, διαθέτουν έναν τρόπο αντιμετώπισης του κόσμου όχι απολύτως αθώο, ούτε βέβαια στερεοτυπικά ώριμο, πάντως σίγουρα εντελώς διαφορετικό από αυτόν που νομίζουμε.

»Τα έργα μου αποτελούν μάλλον καταστάσεις παρά αναπαραστάσεις ανθρώπων σε ένα χρονικό σημείο. Εστιάζω κυρίως στις αναλύσεις δικών μου σκέψεων, όχι σε εμπειρίες ή μνήμες της παι-

δικής ηλικίας. Και αυτό γιατί θεωρώ ότι ο βασικός άξονας της νόσής μου δεν έχει μεταβληθεί, παραμένω το ίδιο άτομο που ήμουν στα επτά ή στα δεκαπέντε μου. Ωστόσο, προσπαθώ να καταλάβω πρώτα από όλα γιατί ξεχνάμε. Υπάρχει ένα ανεπαίσθητο κενό μεταξύ παιδικότητας και ενηλικίωσης, ένα πολύ λεπτό αυλάκι διαχωρισμού. Το κρίσιμο άλμα μεταξύ των δύο πλευρών είναι που ουσιαστικά θέλω να αποτυπώσω.

»Την πτυχή της σεξουαλικότητας τη χορηγώ υποδόρια στους ήρωές μου, όπως αντίστοιχα βιώνεται κατά την παιδική ηλικία. Είναι παρούσα, εξελίσσεται παράλληλα με τη μετάβαση, αλλά ποτέ δεν ανάγεται σε κυρίαρχη επιλογή.

»Είναι ομφαλοσκοπικό να θεωρεί κανείς ότι η Θεσσαλονίκη εμποδίζει ή παρακινεί μια καλύτερη ή χειρότερη τέχνη. Πάντα ενέτασσα τον εαυτό μου σε ένα ευρύτερο πλαίσιο και δε με απασχολεί ιδιαίτερα αν δουλεύω εδώ ή κάπου αλλού».

VIGO MORTENSEN

Εις το όνομα του πατρός

Το «The Road» είναι ένα στοίχημα για τον Βίγκο Μόρτενσεν. Δεν είναι θρίλερ, δεν είναι περιπέτεια, είναι η σχέση ενός πατέρα κι ενός γιου σε ένα κατεστραμμένο παγκόσμιο τοπίο παρακμής και οικολογικής ανάφλεξης. Τα καταφέρνει; Συνέντευξη **Τάσος Ρέτζιος**

Έτσι απλός και οριακά ατημέλητος που κάθεται ο Βίγκο Μόρτενσεν απέναντι, σε κάνει να πιστεύεις ότι ο χαρακτήρας που ερμηνεύει στο «The Road», που γύρισε ο Τζον Χίλκοτ από το μπεςτ σέλερ του Κόρμακ ΜακΚάρθι, μπορεί και να πλάστηκε για να τον ερμηνεύσει αυτός ο αμερικανός ηθοποιός με τη βορειοευρωπαϊκή κοσιά. Πριν από λίγες ώρες τον είχαμε δει να τσουλάει το ταλαιπωρημένο του σαρκίο και μαζί τον γιο του, σε ένα μετακαταστροφικό τοπίο αποκάλυψης, να παλεύει για την επιβίωση και των δυο τους και να κυλιέται στα χαμηλά της ύπαρξης.

Το πλήθος που συνέρευσε για να δει πώς μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη ένα ιδιαίτερα πολυδιαβασμένο βιβλίο ήρθε εξαρχής αντιμέτωπο με μια ταινία που δεν είναι ακριβώς περιπέτεια, που δεν είναι ακριβώς θρίλερ, που δεν είναι ακριβώς road movie, αλλά είναι στα σίγουρα μια απρόσμενα δυνατή ιστορία αγάπης. Είδε ακόμη τον Μόρτενσεν σε κάτι που θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ο καλύτερός του ρόλος και δίπλα του τη Σαρλίζ Θερόν, τον Ρομπέρτ Ντιβάλ, τον Γκιάι Πιρς και, φυσικά, τον μικρό Κόντι Σμιτ Μακφί. Αλλά είδε και σε πρώτο πλάνο τη δύναμη της ανθρωπίνης θέλησης, αυτής που μας κάνει να σηκωνόμαστε ψηλά όσο χαμηλά κι αν έχουμε πέσει, «ακόμα κι όταν νομίζουμε πως ο ουρανός δεν υπάρχει»...

«Για μένα, ήταν μεγάλη στιγμή να παίξω σε αυτήν την ταινία, και όχι μόνο εξαιτίας της απήχησης που είχε το βιβλίο. Ήμουν κι εγώ περιέργως να δω πώς μπορεί να βγει στην εικόνα όλη αυτή η εσωτερική αναζήτηση και πορεία του ήρωα. Κατά κάποιο τρόπο το είδα σαν να περπατάω ανάμεσα στις λέξεις και όχι στο κατεστραμμένο τοπίο». Το τοπίο πάντως, αυτές οι εικόνες μιας απροσδιόριστης καταστροφής στη Γη, είναι ένα από τα δυνατότερα σημεία της ταινίας, κάτι στο οποίο εστίασαν θεατές και κριτικοί. «Το εντυπωσιακό με αυτές τις εικόνες», λέει ο Μόρτενσεν, «είναι

ότι προέρχονται από αληθινά τοπία, πολλά εκ των οποίων κινηματογραφήθηκαν σχεδόν όπως ήταν! Εικόνες παρακμής, περιοχές ολόκληρες σε σήψη και αποσύνθεση, ένα τοπίο καταστροφής, χωρίς αυτή να έχει έρθει! Δεν είμαι σίγουρος ότι θα βρίσκαμε αυθεντικότερες εικόνες μιας γκρίζας πραγματικότητας, ακόμη κι αν είχε έρθει η καταστροφή»...

Πέρα από τις δυνατές στιγμές περιπέτειας, αγωνίας και τρόμου, η ταινία παίρνει τις πραγματικές της διαστάσεις στις σκηνές όπου η επαφή και η επικοινωνία μεταξύ πατέρα και γιου χτυπάει κόκκινο: φόβος, αμφισβήτηση, αποδοχή και στο τέλος ατόφια και καίρια αγάπη. «Νομίζω ότι αυτή είναι και η ουσία της ταινίας», συμφωνεί ο Μόρτενσεν. «Η σχέση ανάμεσα στον πατέρα και στον γιο δεν αντανακλά μόνο την κλασική δομή που έχουμε συνηθίσει. Εδώ τα περισσότερα μαθήματα τα παίρνει ο πατέρας, έστω κι αν η πορεία ενηλικιώνει τον γιο. Μαθήματα όπως να μάθει να εκτιμά τις έννοιες “αλληλεγγύη”, “αλtruισμός” και “δοτικότητα”. Αλλά και μαθήματα συγχώρεσης. Όχι μόνο των άλλων, αλλά κυρίως του εαυτού μας. Μαθαίνει να συγχωρεί τον εαυτό του, ακόμα κι όταν καταλαβαίνει ότι έκανε κάτι πολύ κακό, κάτι έξω από την κοινή λογική. Χρειάζεται να το κάνει αυτό για να προχωρήσει, για να λυτρωθεί, για να μπορέσει να υπάρξει».

Όμως, μια στιγμή, αυτός ο ρόλος δεν είναι και τόσο άγνωστος για τον Μόρτενσεν. Ο ίδιος έχει έναν μικρό γιο, οπότε μάλλον θα σκέφτηκε αρκετά τις αναπόφευκτες αναγωγές. «Δεν είναι ακριβώς έτσι», λέει ο ίδιος. «Βέβαια, με βοήθησε καθώς στήνονταν τα γυρίσματα και σκεφτόμουν πώς ακριβώς θα συμπεριφερόταν και θα δρούσε ο δικός μου γιος. Σταδιακά όμως κατάλαβα ότι αυτή ήταν μια ιδιαίτερη κατάσταση κι ότι θα έπρεπε να υπάρχει κάποιου είδους αποστασιοποίηση».

Και πώς θα φερόταν ο ίδιος, αν βρισκόταν με τον

γιο του σε μια αντίστοιχη κατάσταση; «Μάλλον με τον ίδιο τρόπο ή ίσως και με πιο προστατευτικό. Δε νομίζω, εδώ που τα λέμε, ότι κάποιος πατέρας θα έκανε κάτι διαφορετικό. Όλοι θέλουμε να δώσουμε τα πάντα στα παιδιά μας, να τα προστατεύσουμε από οτιδήποτε, να τα σώσουμε. Μονάχα που οι περισσότεροι σε αυτήν την προσπάθεια ξεχνάμε ότι πρόκειται και για μια σχέση που είναι αμφίδρομη, λειτουργούμε ως μικροί θεοί, δεν ακούμε τα παιδιά μας, δε μαθαίνουμε από αυτά και τελικά δεν προχωράμε ως κοινωνία. Αν το σκεφτείτε, τα πάντα κρύβονται πίσω από το βλέμμα και τις σκέψεις των παιδιών»...

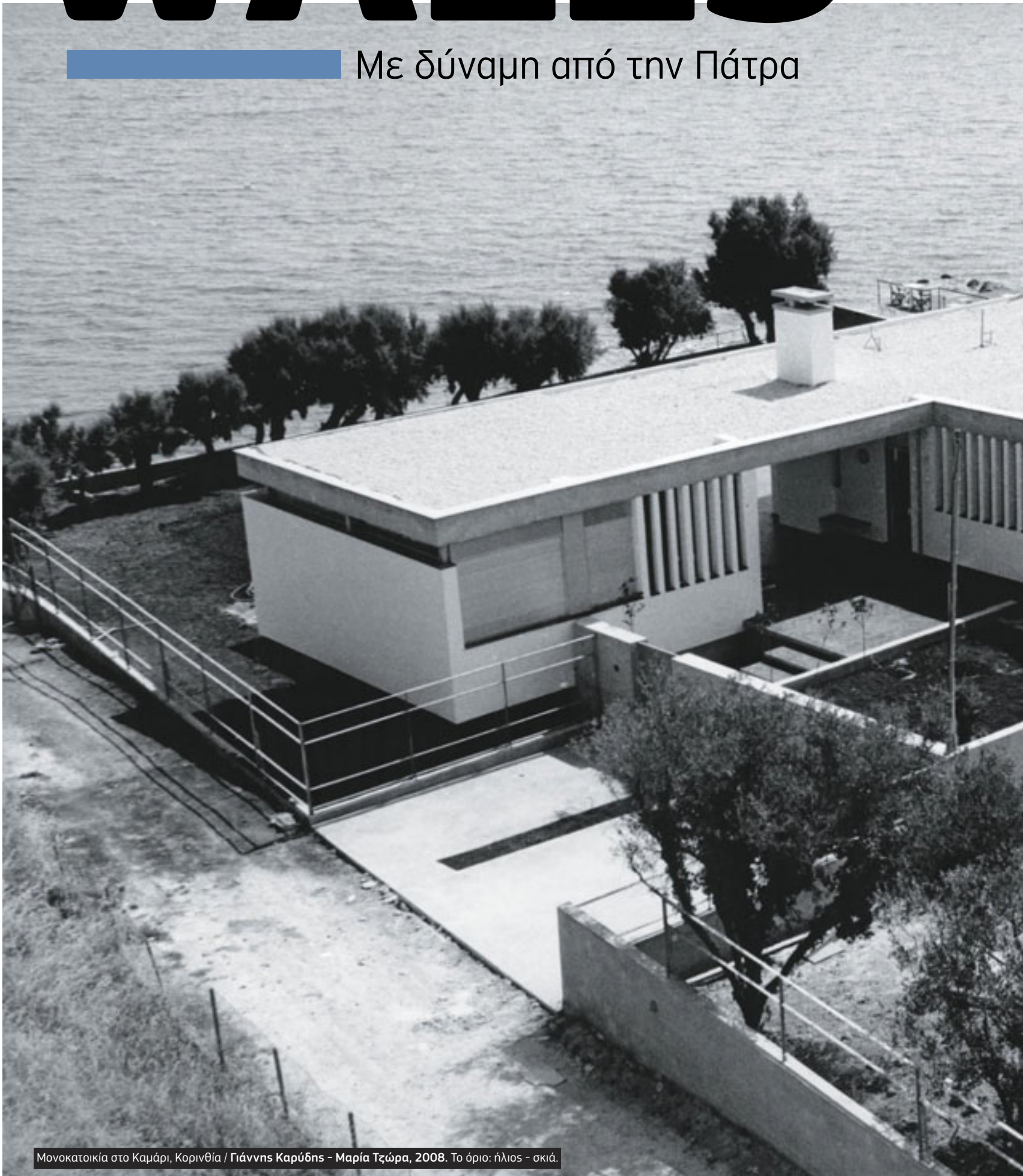
Παίζοντας σε μια τέτοια ταινία, ιδιαίτερης οικολογικής ανησυχίας, ο Μόρτενσεν άλλαξε καθόλου την οπτική του πάνω στα πράγματα; «Κάποιοι βλέποντας την ταινία είπαν πολύ εύστοχα πως όλο αυτό έμοιαζε με ντοκιμαντέρ: η καταστροφή έχει ήδη γίνει! Κάτι τέτοιο, να το πιστεύει κανείς, θα ήταν κάπως απαισιόδοξο και σίγουρα κάτι που δε θα ανάγκαζε κανέναν να δράσει, να κινητοποιηθεί. Ούτε εγώ θέλω να το πιστεύω, αλλά ολοένα και βλέπω σημάδια γύρω μας. Δεν είναι μονάχα η μόλυνση του πλανήτη και τα διάφορα φαινόμενα. Πάνω από όλα είναι η δική μας αδιαφορία που μόλυνει τα πάντα κι εκεί ακριβώς, στον καθένα μας χωριστά, είναι που πρέπει να γίνει η μεγαλύτερη προσπάθεια. Αλλά πάλι, δεν ξέρω αν αυτό από μόνο του αρκεί».

Λίγο πριν το τέλος, ο Μόρτενσεν, ένας ηθοποιός που διακρίνεται κυρίως για τους... σωματικούς του ρόλους, καλείται να απαντήσει για το πώς ένωσε σε έναν ρόλο που συνδύαζε περισσότερη εσωτερική δύναμη και φόρτιση. «Ήταν σαφώς πιο δύσκολο. Ακόμα και οι σωματικές καταπονήσεις έπρεπε να φανούν λιγότερο... κινηματογραφικές και περισσότερο αληθινές. Ο θάνατος σε αυτήν την ταινία είναι ένας πολύ... εσωτερικός θάνατος».

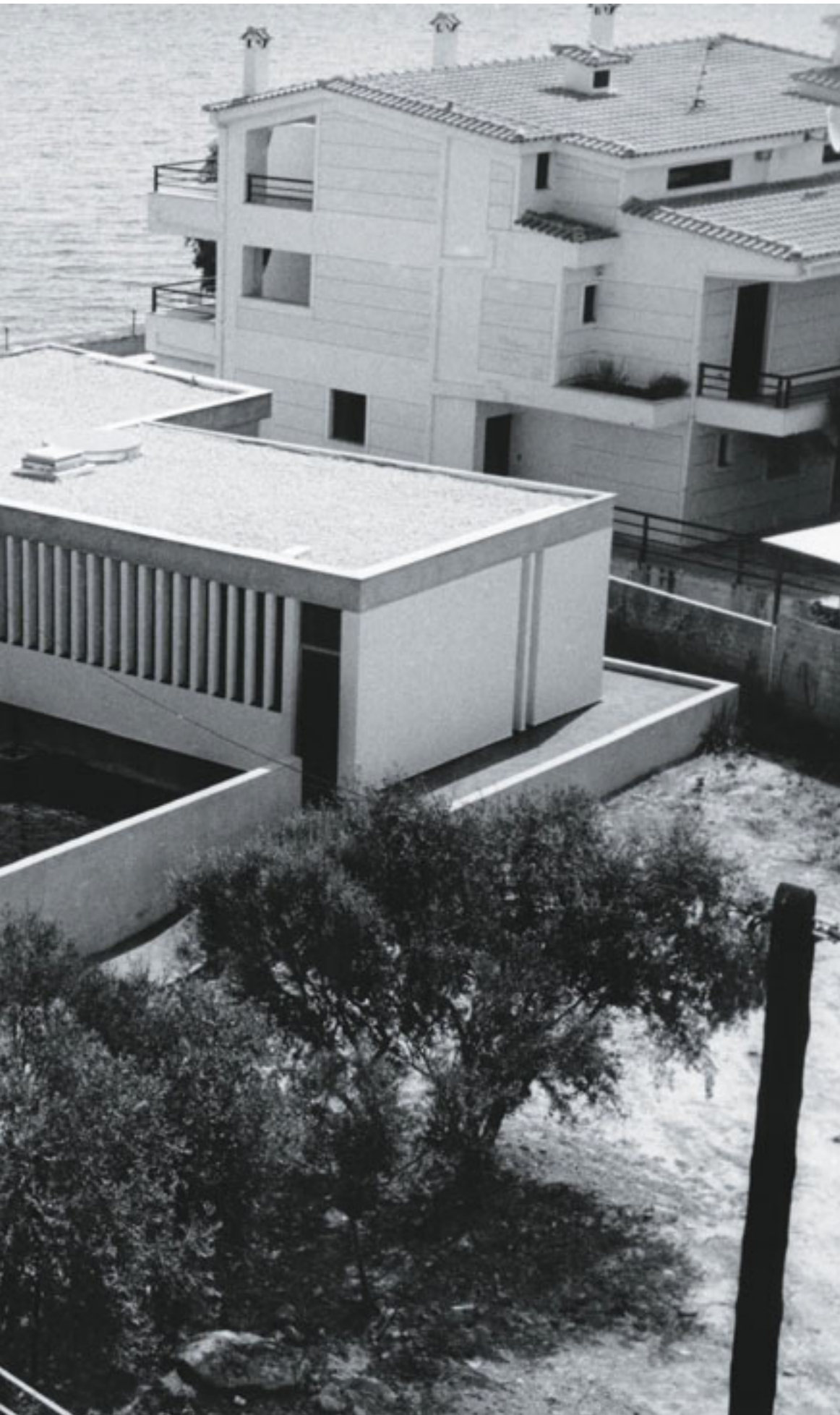
WALLS

Με δύναμη από την Πάτρα

Μονοκατοικία στο Καμάρι, Κορινθία / Γιάννης Καρύδης - Μαρία Τζώρα, 2008. Το όριο: ήλιος - σκιά.

Στο ερώτημα αν υπάρχει μια ελληνική σύγχρονη αρχιτεκτονική που παλεύει ενάντια στη διαφθορά του συστήματος, που αντιστέκεται στα μεγαθήρια τύπου mall, που σέβεται το περιβάλλον, που αγαπά τη λεπτομέρεια, που είναι δυναμική, πρωτοποριακή και ζωντανή, η απάντηση ήταν WALLS και δόθηκε στην Πάτρα. Κείμενο, Φωτογραφία **Τζίνα Σωτηροπούλου**

Ήμασταν εκεί, στην Πάτρα, στα εγκαίνια της έκθεσης WALLS για να θαυμάσουμε τα 78 έργα και τις μελέτες που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο 2004 - 2009 και επιλέχθηκαν μέσα από 234 συμμετοχές, καθώς και 18 διπλωματικές εργασίες από τις 6 αρχιτεκτονικές σχολές της χώρας. Το φετινό θέμα θίγει την έννοια του ορίου σε όλες του τις εκφάνσεις. Υπάρχει όριο ανάμεσα στον ιδιωτικό και τον δημόσιο χώρο; Ανάμεσα στο μέσα και στο έξω; Ανάμεσα στο φυσικό περιβάλλον και το κτήριο; Ανάμεσα στην πόλη και στο ύπαιθρο; Πώς βιώνεται η αρχιτεκτονική και από ποια πλευρά του ορίου; Με τον γενικό τίτλο WALLS, ένα από τα βασικά αρχιτεκτονικά εργαλεία οριοθέτησης του χώρου, η έκθεση πραγματεύθηκε τις πολλαπλές σχέσεις που δημιουργούνται χάρη σε αυτά ακριβώς τα όρια, τα οποία είναι εκεί για να δημιουργούν κελύφη, για να διαμορφώνουν χωρο-συναισθήματα, για να θέτουν διαχωριστικές γραμμές αλλά και για να υπερβαίνονται.

Είναι όμως έτοιμη η ελληνική κοινωνία να υπερβεί τα όριά της και να αγκαλιάσει την αρχιτεκτονική; «Φυσικά και είναι έτοιμη η ελληνική κοινωνία να υπερβεί τα όρια των συμβάσεών της και να προχωρήσει σε ανατροπές που έχουν να κάνουν με το πώς κατοικούμε, πώς φτιάχνουμε τις πόλεις μας, πώς αντιμετωπίζουμε το φυσικό περιβάλλον. Πιστεύω ότι στην ελληνική κοινωνία, αν υπάρχει ένα πραγματικά προοδευτικό και υπό μια έννοια επαναστατικό στρώμα, αυτό είναι το ευρύ της κοινό. Το μόνο που έχουν να κάνουν οι αρχιτέκτονες είναι να απευθυνθούν σε αυτό το κοινό συγκροτημένα και με σοβαρότητα», μας λέει η Μυρτώ Κιούρτη, μία εκ των αρχιτεκτόνων-επιμελητών της έκθεσης.

Homage

Η κατοικία είχε, όπως πάντα, την τιμητική της με έργα που αξίζουν της προσοχής μας. Το νέο κυβιστικό συγκρότημα κατοικιών και καταστημάτων, στην καρδιά του Μεταξουργείου, με το μεγάλο κεντρικό αίθριο του Γιάννη Παπαδόπουλου και της Γεωργίας Δασκαλάκη και σύμβουλο τον Τάσο Μπίρη συνδιαλέγεται επιτυχώς με τον αστικό ιστό υιοθετώντας μια μικροκλίμακα στον σχεδιασμό των επιμέρους όγκων από ανεπίχρηστο σκυρόδεμα και χρωματιστό σοβά. Οι επιμήκεις ανατρεπτικές κατοικίες στην Καλλιτεχνούπολη και στο Ντράφι των TenseArchitectureNetwork ή, αλλιώς, του Τηλέμαχου Ανδριανόπουλου και του Κώστα Μαύρου κλέβουν την παράσταση επενδύοντας στη συνθετική τους δύναμη τις ολοκάθαρους μορφές τους και την απόλυτη «αιχμηρή» τους αρμονία. Η πολυκατοικία με τα φοιτητικά διαμερίσματα στο Αιγάλεω του Γιώργου Σταματάκη και της Κατερίνας Καρανίκου μεταφράζει όσο καλύτερα μπορεί τον τρόπο που η πόλη διεισδύει στο κτήριο και οι ακάλυπτοι χώροι μετατρέπονται σε λειτουργικά «καθημερινά» αίθρια. Η μονοκατοικία στο Καμάρι του νομού Κορινθίας του Γιάννη Καρύδη και της Μαρίας Τζώρα σε κερδίζει με τη γεωμετρική της απλότητα, η κατοικία στις Πετριές στην Εύβοια του Γιώργου Αγγελή, παρά τον μεγάλο όγκο της, εντάσσεται απόλυτα στο φυσικό τοπίο και η εντυπωσιακή μοντέρνα διπλοκατοικία στο Αντίρριο των *divercity architects* καθράρει με μια τεθλασμένη χωρική διαγώνια χάραξη την υπέροχη θέα στη θάλασσα.

πάνω αριστερά

Συγκρότημα κατοικιών και καταστημάτων στο Μεταξουργείο, Αθήνα / **Γεωργία Δασκαλάκη** - **Γιάννης Παπαδόπουλος**, σύμβουλος: **Τάσος Μπίρης**, 2009. Φωτογραφία: Μπάμπης Λουϊζίδης. Το όριο: κτήριο - πόλη.

πάνω δεξιά

Διπλοκατοικία Αντίρριο, Αιτωλοακαρνανία / **Δημήτρης Τραβασάρος** - *divercity architects*, 2007. Φωτογραφία: Cathy Cunliffe. Το όριο: ανάμεσα στις δύο κατοικίες.

κάτω

Μονοκατοικία στις Πετριές, Εύβοια / **Γιώργος Αγγελής**, 2008. Το όριο: κτήριο - φυσικό τοπίο.

The office

Το αιχμηρό κτήριο γραφείων από ανεπίχρηστο σκυρόδεμα στην εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας του Τάσου Μπίρη σε συνεργασία με τον Κυπριανό Μπίρη και τη Σοφία Τσιράκη σου κόβει την ανάσα με τις μεγάλες και καθαρές γραμμές του. Το κεντρικό κατάστημα της Συνεταιριστικής Τράπεζας του νομού Τρικάλων της Κατερίνας Χελιδώνη, του Γιώργου Τσολάκη και της Ιωάννας Παπαματθαίου δίνει έμφαση σε ένα «περιστρεφόμενο» κέλυφος, το οποίο καλείται να παίξει το ρόλο αστικού τοπόσημου, ενώ, αντίθετα, η όψη του «μεγαλιθικού» συναρμολογού-μενου βιομηχανικού κτηρίου στο Κορωπί του Ζήση Κοτιώνη και του Νικόλαου Πλάτσα παίρνει τη μορφή ενός διάτρητου τείχους από προκατασκευασμένο χυτό μπετόν. Το δυναμικό, διάφανο, σύγχρονης αισθητικής κτήριο γραφείων για λογαριασμό της Alpha Bank επί της λεωφόρου Αθηνών του Αλέξανδρου Τομπάζη έρχεται σε απόλυτη ρήξη με τον κυκλικής κάτοψης εσωστρεφή και μεγαλοπρεπή Ναό της Αγίας Τριάδας, στη Φάτιμα της Πορτογαλίας, ενώ ένα κράμα κενού και πλήρους, μια αλληλουχία φωτός και νερού έρχεται να σε υποδεχθεί στο Μεταξουργείο, τόπος ανέγερσης του Ναού ZEN της Κατερίνας Τσιγαρίδα, της Ελίνας Θεοχαροπούλου και του Νίκου Μπάλιου.

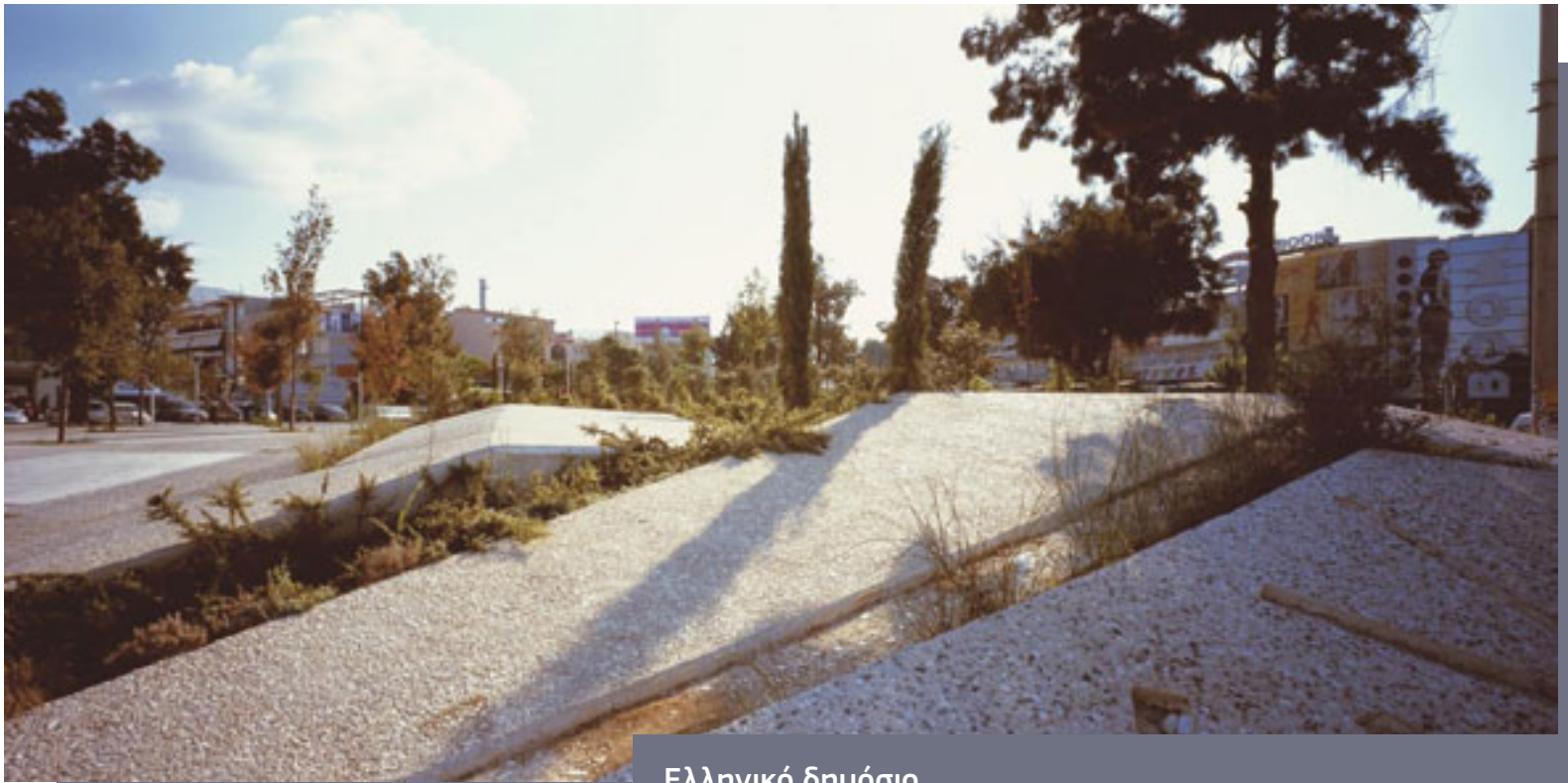
πάνω

Κτήριο γραφείων επί της εθνικής οδού Αθηνών - Λαμίας / Τάσος Μπίρης, συνεργάτες: Κυπριανός Μπίρης - Σοφία Τσιράκη - KPSS ATE, 2007. Το όριο: εθνική οδός - εσωτερικός υπαίθριος πυρήνας

κάτω

Κτήριο γραφείων στη Λεωφόρο Αθηνών, Αθήνα / Α. Τομπάζης, συνεργάτης: Ν. Βρατσάνος, 2008. Το όριο: δημόσιος χώρος - ιδιωτικός χώρος.

Ελληνικό δημόσιο

Η φετινή διοργάνωση προσέλκυσε όχι μόνο αρχιτέκτονες, αλλά κυρίως ανθρώπους με αληθινό ενδιαφέρον για το σημερινό ελληνικό αστικό και περι-αστικό περιβάλλον, με δίψα για νέα ερεθίσματα και καινούργιες εικόνες, ανθρώπους που αφουγκράζονται την κοινωνία και που πιστεύουν πως κάπου εκεί έξω σίγουρα υπάρχει μια πιο αληθινή αρχιτεκτονική. Η έκθεση αυτή, όπως μας τόνισε η οργανωτική ομάδα, στόχευσε σε όλους εκείνους που αναζητούν ποιότητα στην καθημερινότητά τους, σε όλους αυτούς που οραματίζονται έναν ευφάνταστα δομημένο χώρο. Τα περισσότερα έργα που παρουσιάστηκαν στην έκθεση ήταν κατοικίες, επαγγελματικά και πολιτιστικά κτήρια, κτήρια εκπαίδευσης και δημαρχεία, ενώ ο δημόσιος χώρος απουσίαζε αισθητά, εκπροσωπούμενος με μόνο δύο υλοποιημένα έργα, τη διαμόρφωση της κεντρικής πλατείας Θέρμης στη Θεσσαλονίκη με έντονο το στοιχείο του παραμετρικού σχεδιασμού, έργο του Δημήτρη Κονταξάκη, της Μαριλένας Κοσμίδου και του Σπύρου Ι. Παπαδημητρίου, και την α-συνεχή κεντρική πλατεία «Βάσω Κατράκη» στη Γλυφάδα, έναν δημόσιο χώρο που συντίθεται από πτυχωτές επιφάνειες μπετόν με βότσαλα της Ασπασίας Κουζούπη, της Κωνσταντίνης Καραλή και της Νέλλας Γκολάντα. Παρά το γεγονός ότι είναι τόσο απαξιωμένος ο δημόσιος χώρος στην Ελλάδα; «Η απαξίωση αυτή συνδέεται στενά με το γενικότερο προβληματικό θεσμικό πλαίσιο κατασκευής των δημόσιων έργων. Η διαδικασία μελέτης και εφαρμογής στη διαμόρφωση του δημόσιου χώρου πλήττεται από τις παγιωμένες πρακτικές της δημοπράτησης και μελετοκατασκευής που εφαρμόζεται με τις γνωστές μεθόδους της κακώς εννοούμενης μεσολάβησης του εργολάβου, σε μια διαδικασία όπου τελικά το τελευταίο μέλημα είναι ο σχεδιασμός του χώρου και ο σεβασμός στο όραμα του αρχιτέκτονα», τονίζει η Άρτεμις Φραδέλου, αρχιτέκτονας - μέλος της οργανωτικής επιτροπής της έκθεσης.

πάνω

Διαμόρφωση κεντρικής πλατείας Γλυφάδας «Βάσω Κατράκη» / Τεχνική Υπηρεσία Δήμου Γλυφάδας: **Κώστας Βαρδακούλιας - Κωνσταντίνα Κάραλη**, γλυπτά αρχιτεκτονικά τοπία: **Ασπασία Κουζούπη - Νέλλα Γκολάντα**, 2008. Το όριο: το αστικό δάπεδο - το φυσικό έδαφος.

κάτω

Β' βραβείο - Πανελληνίος Διαγωνισμός - Νέο Δημαρχιακό Μέγαρο Ιωαννίνων / **Αλέξανδρος Βαζάκας - Μαρία Μανδαλάκη - Κωσταντίνος Δασκαλάκης - Μαρίνα Στασινοπούλου**, 2006. Το όριο: το αστικό πράσινο - η δομημένη πόλη.

δεξιά πάνω

Συμμετοχή - Πανελληνίος Διαγωνισμός - Νέο Δημαρχιακό Μέγαρο Δήμου Αρκαλοχωρίου, Κρήτη / **Αλέξανδρος Βαζάκας - Μαρία Μανδαλάκη - Κωσταντίνος Δασκαλάκης - Μαρίνα Στασινοπούλου**, 2007. Το όριο: διαδοχή τριών πλατειών, η κεντρική, η εσωτερική, η ιδιαίτερη.

δεξιά κάτω

Εσωτερική τομή του Hotel-Bus.

Making of

Μεγάλα αρχιτεκτονικά γραφεία, νέοι ανερχόμενοι αρχιτέκτονες και πολυδιάστατες αρχιτεκτονικές ομάδες ήταν εκεί για να σε ξεναγήσουν στα άδυτα της αρχιτεκτονικής σκέψης, να αμφισβητήσουν τα συμβατικά όρια και να υπερβούν τα στερεότυπα. Ακόμα και ο τρόπος που εκτέθηκαν τα αρχιτεκτονικά έργα «έσπασε» κατά κάποιο τρόπο τα όρια. Με μια απλή ιδέα ανάρτησης των έργων σε κατάλευκους τοίχους, κτισμένους από τεράστια «τούβλα» από φελιζόλ, η Σοφία Ιωαννίδη, η Μαρία Σκούρα και ο Κωνσταντίνος Θόρβαλτ Μπάρλας, που ανέλαβαν τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό της έκθεσης, δημιούργησαν «μέσα σε έναν σχεδόν μονόχρωμο εκθεσιακό χώρο με έντονα όρια, έναν αναδιπλούμενο τοίχο που πρακτικά διαχωρίζει τις αρχιτεκτονικές κατηγορίες, αλλά τελικά επιτυγχάνει τη δημιουργία σαφούς πορείας με τη δυνατότητα πολλών εναλλακτικών».

Μερικά ακόμη έργα στα οποία αξίζει να σταθεί κανείς, ξεφυλλίζοντας τον υπέροχο κατάλογο της έκθεσης σχεδιασμένο από τους Θεσσαλονικιούς Designers United, είναι ο γήινος τούβλινος δημοτικός βρεφονηπιακός σταθμός στο Μαρκόπουλο του Τάσου Μπήρη σε συνεργασία με την Έφη Βιτζηλαίου και την Κέλλυ Βρεττού, το «Hotel-Bus» του Αριστείδη Αντονά, μια ευφάνταστη ιδέα «ανακύκλωσης» με την αλλαγή χρήσης και τη μετατροπή υπάρχοντος διώροφου λεωφορείου σε μικρό ξενώνα, ο διασκεδαστικός υπαίθριος χώρος για παιδιά «Ελιόπανο» στα Χαβάνια του Αγίου Νικολάου της Κρήτης της Πολυάννας-Πηνελόπης Παρασκευά, οι δυνατές συμμετοχές στους πανελλήνιους αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς για το νέο Δημαρχιακό Μέγαρο Ιωαννίνων και του Δήμου Αρκαλοχωρίου του Αλέξανδρου Βαζάκα, της Μαρίας Μανδαλάκη, του Κωνσταντίου Δασκαλάκη και της Μαρίας Στασινοπούλου και στο Α' βραβείο για τον σχεδιασμό μεταλλικών χωροδικτυωματικών αυτοφερόμενων στεγαστρών στη Μηχανία Θεσσαλονίκης της Πώτας Δαλαγγέλη και του Δημήτρη Χριστοβασιλή.

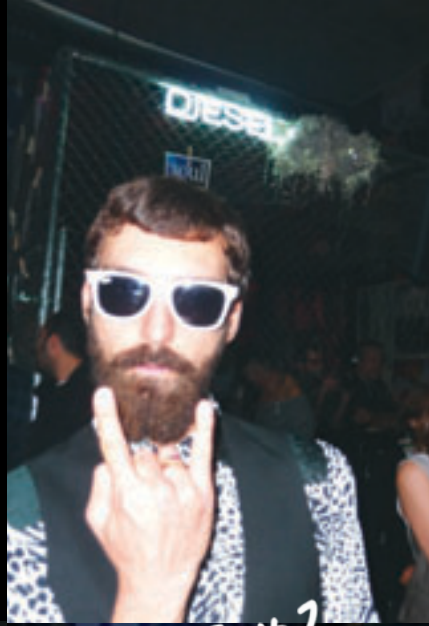

Η 6η Πανελλήνια Έκθεση Αρχιτεκτονικού Έργου με τίτλο WALLS, στο πρώην Εργοστάσιο Χαρτοποιίας Λαδόπουλου, στην Πάτρα, διοργανώθηκε από τον υπερδραστήριο σύλλογο αρχιτεκτόνων του νομού Αχαΐας με την υποστήριξη του ΤΕΕ και του ΣΑΔΑΣ, διήρκεσε έναν ολόκληρο μήνα και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις.

Street-a-rola

ΕΝΑ ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΤΣΝ :
ΒΕΡΟΝΙΚΗ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ
ΣΑΝΤΡΑΣ-ΟΝΤΕΤ ΚΥΠΡΙΟΤΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : ΣΠΥΡΟΣ ΣΙΜΟΤΑΣ

Παρουσίαση

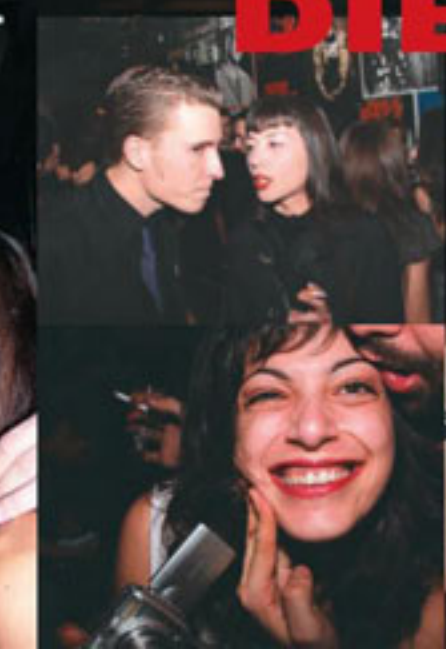
GAZINO ROYALE #2
SOUL MAG PARTY

THANK YOU PREMIUM VODKA
POTEMKIN (GREAT SHOTS),
THANK YOU MAD TV (GREAT DANCE).

DIESEL

WARM UP BY
DIESEL:U:MUSIC

Φωτογραφία **TASSOS VRETTOS**
Styling, Επιμέλεια Παραγωγής **ΜΙΝΩΑ ΒΟΡΕΑΔΟΥ**
Βοηθός Φωτογράφου **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ**
Make up **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ**
Hair **ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΟΣ**

Underworld

Μοντέλα **HEIDI, LUCIA ΚΑΙ MICHAEL (ACE), ERIKA (IMAGE), RODRIGO, LITO, BRUNO, MANOS ΚΑΙ RAFAELO (X-RAY), VIVIANE ΚΑΙ ALICE (ACTION) VANESSA (VN MODELS)**

Παπούτσι, **Camper**.

Φόρεμα Full Circle, **Castor Group**.
Ζακέτα φορεμένη σαν καπέλο, **Badila**.

Φόρεμα Gio-Goi, **Boardsports**.
Φόρμα Converse, **Elmec Sport**.
Μηλούζα, **Iso**.

Μαύρο πουκάμισο, **Joop!**.
Ροζ πουκάμισο Matix, **MicroXtreme**.
Γιλέκο Volcom, **Boardsports**.
Τζιν, **Diesel**.

Ζακέτα Hümor, **Monoi**. Τζιν Lee, **VF Hellas**. Ζώνη, **Stratigos**.

Μπλούζα Lee, **VF Hellas**. Ζώνη VonZipper, **Sportservice**.
Γάντια από προσωπική συλλογή.

Πόλο μπλούζα Lacoste, Notos.com.
Μπλούζα Billabong, Sportservice.

Μπολερό φορεμένο σαν φουλάρι, **BSB**. Σακάκι, **Diesel**.
Γάντια από προσωπική συλλογή.

Φουλάρι Bjorkvin, **Prime Timers**.

Μπλούζα Religion (Shop), **fenafresh**. Καπέλο, **Stratigos**.

Γούνινο γιλέκο **Ale**, **attr@ttivo**. Φόρεμα Collage Social (Shop), **fenafresh**.

BREAKS AND SCRATCHES

Πειραγμένο κλίμα, πειραγμένα μυαλά,
πειραγμένοι ρυθμοί, πειραγμένες ντουλάπες.
Πειράζει;

Κείμενο Δημήτρης
Αθανασιάδης
Εικονογράφηση Slipdress

RIP CURL: Σανίδα που θες!

Το «Rip Curl Prince of the Wind» ήταν για τους περισσότερους το καλύτερο freestyle event της χρονιάς. Στον τελευταίο σταθμό του πανευρωπαϊκού Freestyle Pro Tour, που έγινε στο Flisvos Sport-Club στη Νάξο, συμμετείχαν 34 αθλητές ιστιοσανίδας από όλον τον κόσμο σε ένα τετραήμερο πανηγύρι windsurfing. Ξεκινώντας με το «Best Trick Competition», που έδωσε συναρπαστικές λήψεις από στεριά, αέρα και θάλασσα, η διοργάνωση έγινε τελικά γιορτή αναδεικνύοντας αδιαμφισβήτητο πρωταθλητή Ευρώπης για το 2009 τον Van Broeckhoven και καλύτερο έλληνα αθλητή τον rider της Rip Curl Σταμάτη Προμπονά.

www.ripcurlteam.gr
Shop & Trade, 210 5231683

THE SOURCE: Με δύναμη από την Τσιμισκή

Με τρεις ορόφους αφιερωμένους στον κόσμο των board sports και καρδιά που χτυπά στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, το «The Source» δίνει νέες επιλογές σε εξοπλισμό και lifestyle σε όσους ψάχνουν περιπέτεια και αδρεναλίνη. Εδώ θα βρεις ρούχα και αξεσουάρ από Billabong, Matix, Lightning Bold, Element, Ambiguous και Hurler. Εδώ θα βρεις παπούτσια των Clrca, DVS και Lakai. Οι core skateboarders διαλέγουν σανίδια και προστατευτικά, οι snowboarders δοκιμάζουν γυαλιά και goggles που θα τους χρειαστούν. Το «The Source» όμως δεν απευθύνεται μόνο στους φανατικούς «σανιδωμένους». Αν είσαι hi-tech βλαστός, άκουσέ τα όλα με τα πασίγνωστα ακουστικά SkullCandy και δεσ το μέλλον με τις υπερμοντέρνες βιντεοκάμερες GoPro. Ένας χώρος για τα ανήσυχα φυτάνια της πόλης και τους γενναίους εμπορικούς ταξιδιώτες. Το «The Source» θα το βρεις στην Τσιμισκή 41 αλλά και στο διαδίκτυο, όπου με ένα κλικ στη σελίδα του μέχρι τις 31 Ιανουαρίου κερδίζεις αποκλειστικά 100 δώρα. Με όριο τις 2.500 συμμετοχές, ένας στους 25 εξασφαλίζει συλλεκτικά προϊόντα. Εδώ σερφάρεις, ενημερώνεσαι με φωτό και βίντεο για τα event και τα νέα της urbania, βρίσκεις την πηγή για να ξεδιψάσεις από τα συνηθισμένα.

www.thesource.gr
The Source, 2310 280271

RED BULL ILLUME: Photathlon

Ο πρώτος διαγωνισμός φωτογραφίας αφιερωμένος στα σπορ «Red Bull Illume» επιστρέφει και περιμένει επαγγελματίες και ερασιτέχνες φωτογράφους μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου για να υποβάλουν τις συμμετοχές τους. Στην πρώτη έκδοσή του, το 2007, συμμετείχαν 2000 φωτογράφοι από 90 χώρες με 7500 συμμετοχές. Η Kari Stein του περιοδικού «Sports Illustrated», ο Paul Sanders των «Times» και ο Nick Hamilton του «Transworld» Snowboarding ανέλαβαν την επιλογή των καλύτερων εικόνων. Το 2010 οι καλύτερες «σπορτίφ» φωτογραφίες έρχονται να μας δείξουν μια καλλιτεχνική οπτική των αγωνιστικών αθλημάτων, παρουσιάζοντάς τα σαν έναν συνδυασμό δράσης, περιπέτειας και τέχνης. Φέτος οι κατηγορίες Culture, Playground, Energy, Spirit, Close Up, Wings, Sequence, New Creativity, Experimental και Illumination θα αναδείξουν 50 νικητές που θα δουν δημοσιευμένη τη δουλειά της στο συλλεκτικό άλμπουμ της Red Bull.

www.redbullillume.com

JOHN DOE: Crazy in Athens

Μέσα στην πολυκοσμία της Πανόρμου υπάρχει ένας φρέσκος all day, μοντέρνος χώρος με πολύ fun διάθεση για κάθε μέρα μιας δύσκολης εβδομάδας. Το «John Doe» έχει super φροντισμένη κονσόλα που παίζει από mp3 μέχρι βινύλια, έχει νόστιμα κοκτέιλ και χαριτωμένες φατσούλες για να σου φτιάξει το κέφι. Και ο χειμώνας είναι γεμάτος happenings και εκπλήξεις για να ζεστάνεις καρδιά και ψυχή με τα καλύτερα dj sets, και όχι μόνο. Στο «John Doe» οι παρές κάνουν τις Τετάρτες χαμογελαστές και οι βραδιές stand up comedy που επιμελούνται οι Μαρία Μπαγανά, Κωνσταντίνος Ραβνιστόπουλος και Κώστας Κουκούτσος είναι ξεκαρδιστικά αξέχαστες. Alternative Πέμπτες με live σχήματα αρχικά και ανάλογα ακούσματα να παραλαμβάνουν τη σκυτάλη, οι Παρασκευές στροφάρουν σε soulful house αυλάκια εναλλάξ με Δημήτρη Φραγκούλη και Peter K., τα σαββατόβραδα χορεύουν ξέφρενα με glam φιλιά για dirty αφτιά. Γιατί έτσι πειράζει τα ντεκ η Αλέκα Απέργη: πότε με boogaloo, πότε με 60s, πότε με garage ακόνρτα, πάντα με τρέλα και εκλεκτό μουσικό γούστο. Το «John Doe» χαλαρώνει τις Κυριακές με easy listening live rock, και εμείς ετοιμαζόμαστε για άλλη μια γύρα που μοιάζει με roller coaster στη φιλόξενη μπάρα του. Έλα στην κοσμάρα του.

Πανόρμου 86 & Κηφισίας, T: 210 6983303

CROCS CROCBAND: Join the band

Η νέα indie συλλογή των Crocs φοράει ακουστικά στα αγαπημένα κροκοδειλάκια. Τα Crocband Clog δαγκώνουν για πρώτη φορά τη Βρετανία. Ιταλικό σχέδιο με ρετρό επιρροές που πρωταγωνιστούν στη νέα εποχή, όπως τα μητροπολιτικά tunes ενός ζιγκ ζαγκ στο μετρό με το mp3 player σου. Ελαφρώς υπερυψωμένα για άνετο και σταθερό περπάτημα, ντελικάτες λεπτομέρειες στα τελειώματα και το χαρακτηριστικό croslite υλικό, έρχονται σε όλα τα χρώματα από μπλε και κίτρινο μέχρι μοβ και κόκκινο, για να τα ταιριάζεις ανάλογα με τη διάθεσή σου και την περίσταση. Οι σαγιονάρες Crocband και οι χειμερινές Jaunt μπότες έχουν το hip που μόνο τα Crocs ξέρουν να δίνουν, δηλαδή αού αού άποψη και καραγκαγκάν ταυτότητα. Είναι τα πιο όμορφα, είναι πραγματικότητα.

www.crocs.co.uk

Cosmos Trade, T: 2310 805850

CAMPER: We are detectives

Η Camper έχει τόσα κι άλλα τόσα για να περπατάς άνετα και να συνθέτεις ένα ασυνήθιστο στιλ στους δρόμους. Αντισυμβατική από το 1877, πρωτότυπη μέχρι σήμερα. Φέτος η Camper ζήτησε από τη διάσημη σχεδιάστρια Hella Jongerius να δώσει το δικό της στίγμα. Όπερ και εγένετο. Είτε διαλέξεις ένα ζευγάρι Pelotas είτε ένα Brothers, θα ξεχωρίζεις. Τα Camper μπορείς να τα βρεις σε ανδρικές και γυναικείες σειρές με μια πληθώρα χρωμάτων και fits που κάνουν κάθε παπούτσι να μοιάζει μοναδικό. Μοναδική άλλωστε ήταν και η πρόσφατη κίνησή της να «ανιχνεύσει» την Αθήνα με «ειδικούς Camperολόγους» που έψαχναν να βρουν το κατάστημά της. Στην προσπάθειά τους αυτή βοήθησαν οι περαστικοί, που έπαιξαν μαζί τους, γέλασαν και τους συνόδεψαν στο προορισμό τους. Βρείτε κι εσείς το Camper που σας ταιριάζει.

www.camper.com

Camper, 210 3629398

← FNAC: Στάση Μοναστηράκι

Στην καρδιά του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, το νέο κατάστημα της Fnac στο Μοναστηράκι συνδυάζει την παραδοσιακή εμπορική δραστηριότητα με το νέο πνεύμα της πόλης, την πολυπολιτισμικότητα της Αθήνας με την ιστορία και τα νεανικά στέκια. Σε έναν μοντέρνο χώρο, τα highlights του καταστήματος δίνουν το στίγμα της Fnac. Η Apple Corner είναι παράδεισος κάθε Apple Fan, το Entertainment Floor συνδυάζει videogames, dvd, manga, επιτραπέζια, πόστερ, T-shirts και φιγουρίνια από ταινίες. Μια «μπάρα» για τους φανατικούς gamers και το forum, ο τέταρτος και τελευταίος όροφος, που κοιτάει την Ακρόπολη και πραγματοποιεί καθημερινά εκδηλώσεις, συνθέτουν τον πολυχώρο τεχνολογίας και πολιτισμού. Με το καλημέρα φιλοξένησε εικαστική έκθεση με συμμετοχές graffiti καλλιτεχνών (δες τα έργα του Mode2 μέχρι τις 15 Ιανουαρίου), έδωσε μικρόφωνο στους Matisse και τον Μύρωνα Στρατή και συνεχίζει τη νέα χρονιά με παρουσιάσεις συγγραφέων, κινηματογραφικά αφιερώματα και εκθέσεις φωτογραφίας.

www.fnac.gr

← BILLABONG: Snow me bong

Το «Air & Style», το μεγαλύτερο event που συνδυάζει snowboard και μουσική, γιόρτασε φέτος τα 15α του γενέθλιό του και οι Σουηδοί Hives μαζί με τους θορυβώδεις ράπερ K.I.Z έσβησαν τα κεράκια του μαζί με την Billabong. Μεγάλος νικητής ο ολοβένος snowboarder Marko Grilc. Οι Antti Autti και Risto Mattila μαζί με τους επαγγελματίες και rookies billabongers ήταν εκεί σε ένα στάδιο γεμάτο σανίδες, ενέργεια και 12.500 ψαγμένα τυπάκια από τις τέσσερις γωνιές του πλανήτη. Στο Ίνσμπρουκ της Αυστρίας, είχες τον αέρα της περιπέτειας και το στίλ της Billabong. Το snow party που ακολούθησε τις live εμφανίσεις εξελίχτηκε σε έναν τρελό χιονοπόλεμο με beats και νιφάδες. Είχες την ευκαιρία να το δεις μέσω stream από την ιστοσελίδα του. Έχεις τον χρόνο να το σκεφτείς για του χρόνου.

www.billabong.com
www.air-style.com
 SportService, T: 22990 49285

→ POTEKIN: White light, white heat

Με πλούσια ιστορία και απaráμιλλη γεύση, η βότκα Potemkin είναι γνωστή στους έλληνες φίλους παραπάνω από μία δεκαετία. Η μοναδική απαλότητα και η κρυστάλλινη καθαρότητα των πρώτων υλών της σφραγίζουν την ποιότητα μιας γνήσιας καθαρής βότκας. Δοκίμασέ την απολαυστικά σκέτη, αν θέλεις να αισθανθείς την πληρότητά της, ρίξε πάγο, αν την επιθυμείς δροσιστική, χτύπα σφηνάκια για να καταλάβεις την αυθεντική απόσταξή της. Η Potemkin σου δείχνει το δρόμο για υπέροχα κοκτέιλ και σου δίνει στο ποτήρι την ιδιαίτερη γεύση που θέλεις να χαρακτηρίσει το αγαπημένο σου ποτό.

LEVI'S: Το καρό σου πάει πολύ

Η νέα κολεξιόν της Levi's «Boyfriend Trend» ξαναφέρει τα καρό πουκάμισα στα πιο μοντέρνα σχέδια και χρώματα της σεζόν. Η αμερικανική αισθητική κατευθύνει την επόμενη δεκαετία με το φιλελεύθερο πνεύμα και τις εναλλακτικές τάσεις της. Οι τρέχουσες πασαρέλες και τα τελευταία εντιόριαλ μόδας το επιβεβαιώνουν. Οι άνδρες κυκλοφορούν με μεγάλες καρό τσέπες και εντυπωσιακά κουμπιά. Οι γυναίκες αρέσουν με καρό πουκάμισα σε ζωντανές πορτοκαλί και μαύρες αποχρώσεις και oversized καρό πουκάμισο-φόρεμα που μπορεί να φορεθεί μόνο του με μια ζώνη, με κάποιο κολάν ή και με skinny jean. Άνετα, ευκολοφόρετα και στιλάτα, τα πουκάμισα της Levi's θυμίζουν τις grunge νύχτες του Σιάτλ, τις τηλεοπτικές μέρες των Dukes, το αστεράτο outfit της ηπείρου που γέννησε το denim.

www.levi.com

EMU: These boots are made for...

Ο φετινός χειμώνας τις έφερε στην Ελλάδα, όπου ήδη θεωρούνται αξιολάτρευτες, οι μπότες Emu είναι το γυναικείο φετίχ που ξεχωρίζει μονομιάς παντού χάρη στο εξαιρετικής ποιότητας sheepskin, τις διαχρονικές και λιτές γραμμές του design τους και την απίστευτη άνεση που προσφέρουν στο περπάτημα. Σε γήινες αποχρώσεις, η συλλογή Emu μας μεταφέρει με ευκολία από τις πολύβουες λεωφόρους των πόλεων στη χάση των καγκουρό και της μακρινής ηπείρου.

www.emuaustralia.net
Cosmos Trade, T: 2310 805850

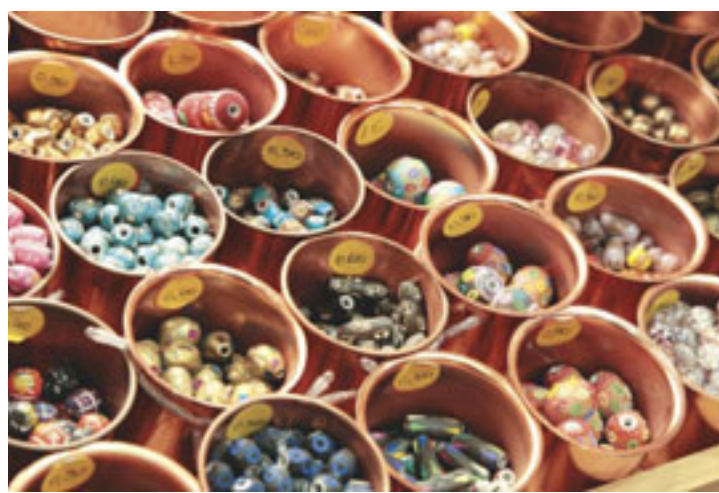
ABSOLUT ANTHEM: Doing Things Differently Leads to Something Exceptional

Η Absolut εμφανίστηκε σε ένα ιδιαίτερο μπουκάλι τύπου φαρμακείου, που σήμερα αποτελεί ένα διάσημο αντικείμενο design, την εποχή που οι περισσότερες βότκες είχαν πάνω-κάτω την ίδια όψη. Τώρα παρεκκλίνει ξανά από τον γενικό κανόνα και προσεγγίζει τον κόσμο διαφορετικά μέσα από το «Anthem». Με κεντρικό άξονα έξι αληθινές καλλιτεχνικές δημιουργίες, το κινηματογραφικό φιλμ γυρίστηκε από τον Rupert Sanders και προβάλλει από τις οθόνες το εμπνευσμένο στιλ της Absolut. Σε έξι διαφορετικές τοποθεσίες, ομάδες τεχνιτών κατασκεύασαν μεγάλες εγκαταστάσεις από πάγο, σιτάρι, 2.000 κρεμάμενα μπουκάλια Absolut, φανάρια που αφήνονται στον αέρα, γιγαντιαία μπαλόνια και αναρίθμητους γυάλινους κυλίνδρους. Κάθε κατασκευή σχηματίζει μία λέξη κι έχει δημιουργηθεί για να δηλώσει το δικό της κομμάτι της ιστορίας της Absolut.

www.absolut.com

RinTinTin: It's a sin!

Κάθε τους κόσμημα κρύβει μια ξεχωριστή προσωπική ιστορία. Κάθε ιδέα τους φέρνει και κάτι καινούργιο. Κάθε βόλτα στα RinTinTin είναι ένα ταξίδι στο μέλλον του urban styling. Θεσσαλονίκη, come on and do it yourself.

Η Έλενα έφερε τις περσινές μπότες της και τις είδε να γίνονται ολοκαίνουργιες με αλυσίδα και δέρμα αποκτώντας ένα cowboy στιλ. Ο Αχμέτ έφαχνε να κάνει ένα δώρο στο κορίτσι του και κατέληξε σε ένα πανέμορφο χειροποίητο κόσμημα από χάντρες, που θα της θυμίζουν την αγαπημένη της Δαμασκό. Η Μπέκι, εκτός από τις Erasmus περιπέτειές της, μόλις επιστρέψει στο Λονδίνο, θα έχει να διηγείται και τις φάνκι κάλτσες που απέκτησε. Ποια θα είναι η δική σου ιστορία που θα ζήσεις στα RinTinTin;

Στη διασταύρωση της Τσιμισκή με τη Δ. Γούναρη και στην οδό Καρύνη 16, στη νέα ιστοσελίδα τους, που έρχεται σύντομα κοντά σας, αλλά και στο προσωπικό τους blog, που παραδίδει μαθήματα διακόσμησης μέσα από video, τα RinTinTin φτιάχνουν μόδα, φτιάχνουν τη μέρα σου, φτιάχνουν στιλ για άνδρες και γυναίκες της νέας εποχής.

Τα RinTinTin ξεκίνησαν το 2004 το παιχνίδι τους με τις τάσεις και τους πειραματισμούς, ένα παιχνίδι χωρίς κανόνες, με νικητή τη φαντασία και την

έμπνευση. Μέσα από μια εντυπωσιακή ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων σε χάντρες, σου δίνουν την ευκαιρία να γνωρίσεις την ιδιαιτερότητα των hand made μπιζού ή να διαλέξεις μέσα από τα ήδη υπάρχοντα σχέδια που προτείνει η σχεδιαστική τους ομάδα.

Οι εφαρμογές, σχεδόν ανεξάντλητες. Τι θα λέγατε να «ανανεώσετε» την γκαρνταρόμπα σας στολίζοντας κάποιο μακό ή την τσάντα σας με hindi chic ύφος; Πώς σας φαίνεται ένα «πειραγμένο» λαμπατέρ στο νέο σπίτι σας έπειτα από μια κουραστική μετακόμιση; Είστε έτοιμοι για μια συναρπαστική έκπληξη από φοκκλόρ στολίδια στο προσωπικό σας πάρτι; Βρείτε τις απαντήσεις στα RinTinTin. Τον πιο ιδιαίτερο χώρο για χειροποίητα ποπ, έθνικ και φάνκι κοσμήματα.

www.rintintin.gr
<http://blog.rintintin.gr>
T: 2310 273117, 2310 244412

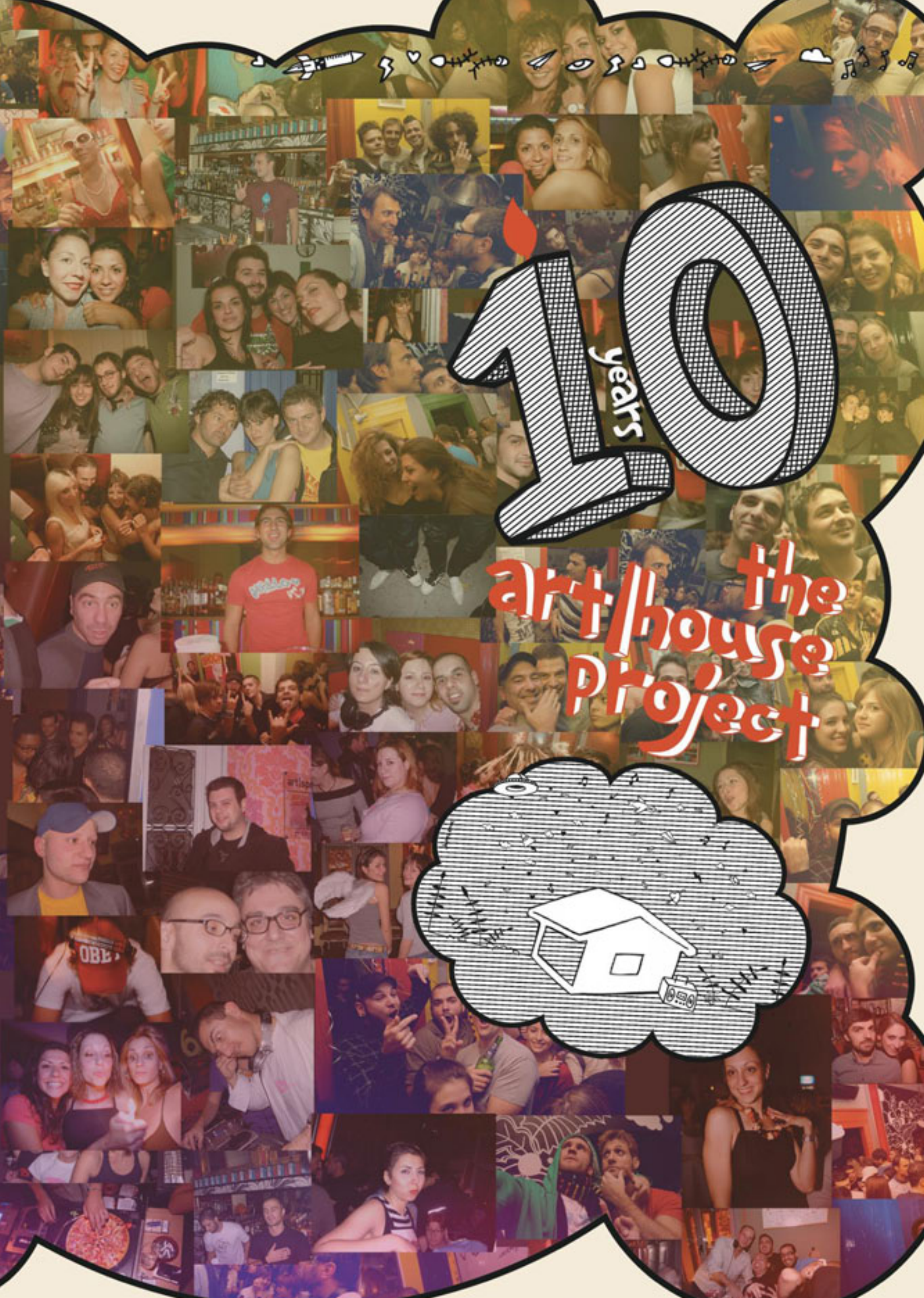

JACKETS

MR. BOON
PLAY THAT
TUNE

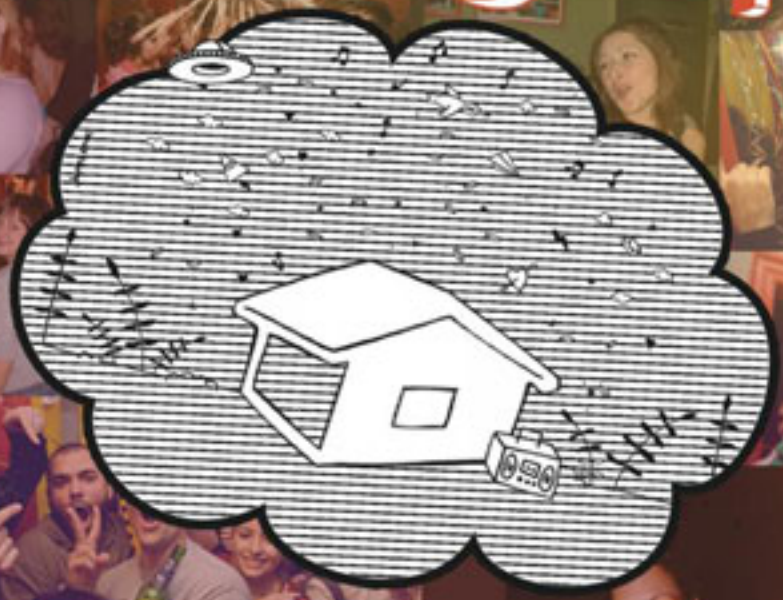
MONEY
SHOC
FRAM

MOSC

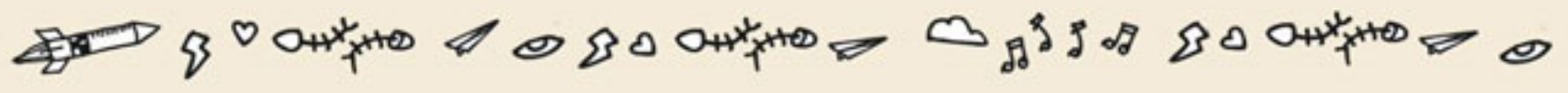
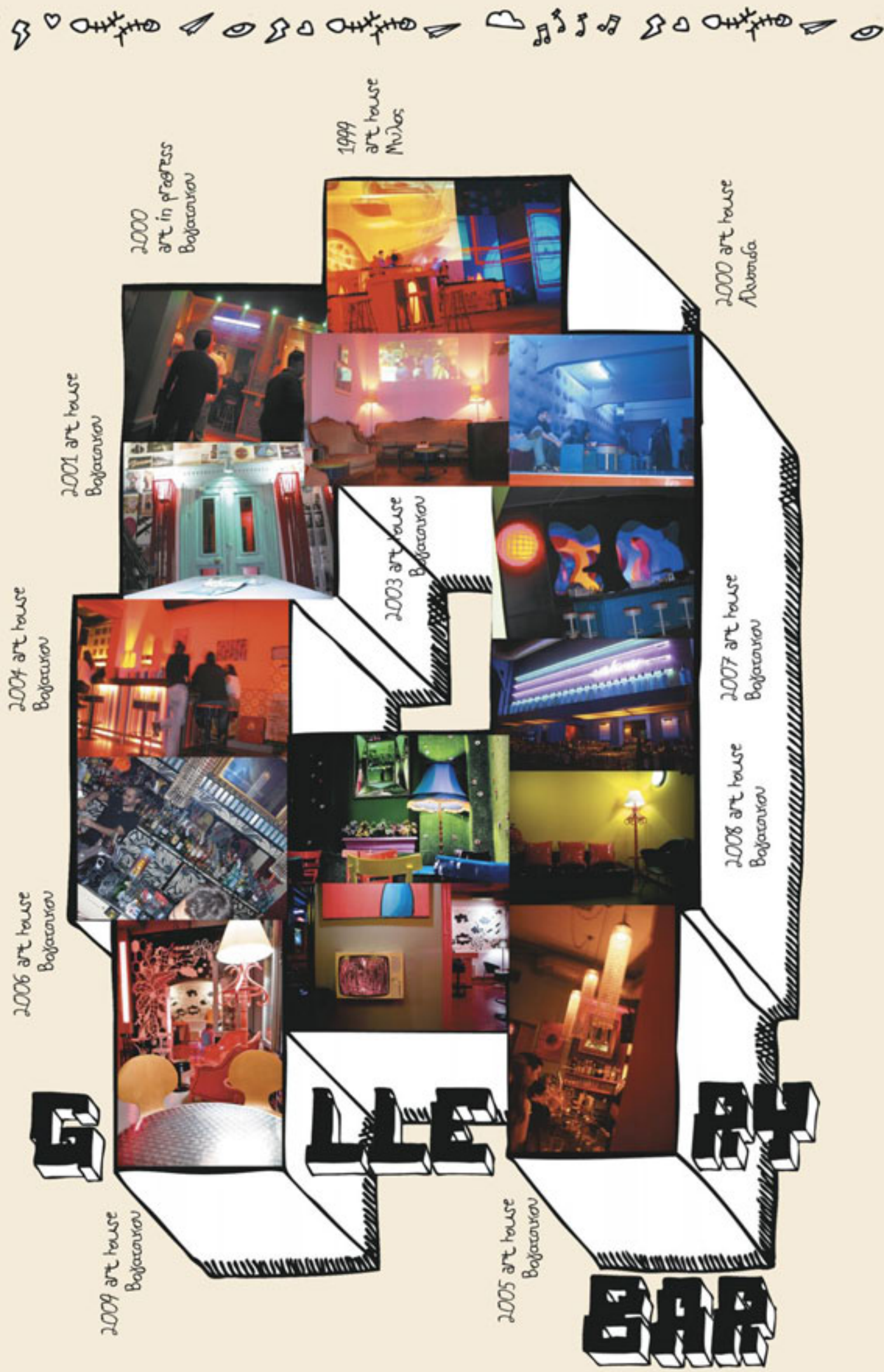
10 years

the art house Project

*** THE STORY**

1999..... Νοέμβριος.....10 χρόνια πριν το Art House ξεκινά με δράση έναρξης τη "μεγάλη" για τα τότε δεδομένα, έκθεση εικαστικών και χρηστικών αντικειμένων με περίπου 40 συμμετέχοντες (από Θεσσαλονίκη και Αθήνα) και 300 περίπου αντικείμενα. Η "τέχνη" αποκτά την ανάγκη να διασκέδασει, με αποτέλεσμα η διασκέδαση.....γίνεται "τέχνη". Έκτοτε το Art House έχει πάρει πολλές μορφές με δεκάδες καλλιτέχνες να έχουν παρελάσει γεμίζοντάς το με φρέσκιες μουσικές, ιδέες, τέχνη....

*** THE MUSICART.ISTAS**

Το νέο αίμα.....Πιο φρέσκοι από ποτέ ο Γιάννης Δρίζης (Wicked), ο Γιώργος Τουκμενίδης, ο Χρήστος Εξαρχόπουλος (the Trouble), ο Βαγγέλης Ρίσσος και ο Δημήτρης Κούγιος, «φορτώνουν» τα decks του Art House με nu disco tracks, free style tunes, mashups, indie beat και trashy old school moods.

*** THE MEN BEHIND/ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ**

Οι άνθρωποι πίσω από το Art House Project. Διακόσμηση, bookings, web connecting, posters, παραγωγές. Με το μυαλό γεμάτο ιδέες, δεν σταμάτησαν ποτέ να αναενώνουν την οπτική τους γωνία, φρεσκάροντας κάθε τόσο την εικόνα του ΑΗ, αλλά και επιδιώκοντας να διατηρήσουν ενεργό το motto που αυτά τα δέκα χρόνια το συνοδεύει, «όταν η τέχνη διασκεδάζει, όταν η διασκέδαση γίνεται τέχνη»

*** THE ARTISTA/JAMES ENOX**

Χρησιμοποιώντας μέσα όπως στυλό (γραφιστικά), μολύβια, μαρκαδόρους καθώς και τις ψηφιακές τέχνες, ο **JAMES ENOX** εκθέτει έργα του σε καμβάρια και T-shirts. Επηρεασμένος από τη street art κουλτούρα και την ηλεκτρονική μουσική της δεκαετίας του '90, τα θέματά του χαρακτηρίζονται από γραμμική απλοϊκότητα!

myspace.com/james_enox

*** THE IMPORTER/i am!**

Ο κατά κόσμο Αλέξανδρος Μάρης, ζει κυριολεκτικά μεταξύ Λονδίνου και Θεσσαλονίκης. Εμφανίζεται συχνά σε μπαρ-κλαμπ του Λονδίνου, ενώ το ίδιο συχνά μεταφέρει στα decks του Art House φρέσκες μουσικές με ευρωπαϊκό στιλ και πολλά crossovers μεταξύ των indie dance και nu disco.

Σχέδια: James Enox

Φωτογραφίες: Αλέξανδρος Οικονομίδης, βοηθός Κυριάκος Χολέβας
Σχέδια, επιμέλεια: Παννης Οικονομίδης (FABRICART)

* THE OLDIES/CAPTAIN K, PENELOPE & ALEX O'RIGHT

Γοπεύουν το κοινό του Art house με μουσικές άλλων εποχών. Ρομαντικοί Party Animals, ταγμένοι σε vintage ήχους και ρυθμούς, λάτρεις του χρατς χρατς του Βινίλιου, εραστές των δυνατών κιθαρών, του κουρδίσματος του γραμμόφωνου και των καλών ποτών!

* THE THEATRE/AKAZOO

Η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία ακαζοο ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 2008, προκειμένου να μιλήσει μέσω του θεάτρου για όσα εμείς προσπαθούμε να πούμε, αλλά είμαστε τρομοκρατημένοι και μόνο με την ιδέα να τα σκεφτούμε. Τα μέλη των ακαζοο ξεδιπλώνουν μέσα από δράσεις, κείμενα και αυτοσχεδιασμούς ένα συναισθηματικό καλειδοσκόπιο εμπειριών, τα οποία άπτονται του κεντρικού άξονα προσεγγίζοντας τα ζητήματα της απώλειας άλλοτε με χιούμορ άλλοτε με σοβαρότητα και άλλοτε με αναπάντεχες εκπλήξεις. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ανεβάζουν παράσταση στο χώρο του Art House και μας εκπλήσσουν ευχάριστα, όπως πάντα.

* THE CAST

Οι ήρωες του Art House, που κάθε βράδυ με όρεξη μας διασκεδάζουν.
Από κάτω και αριστερά: Γιώργος, Ζωή, Δημήτρης, Νάντια, Γιώργος, Ηλίας, Ελένη, Ιωάννα, Θεοδωρής και Γιάννης

BeetRoot

REPUBLIC 100.3

JOIN THE RADIOLUTION

THEM CROOKED VULTURES

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

S T E R E O L A B

Του Δημήτρη Καραθάνου

THEM CROOKED VULTURES (SONY)

Λένε πως τα ζώα δε χρειάζονται γυαλιά ηλίου, γιατί είναι αρκετά έξυπνα ώστε να στέκουν στη σκιά, όταν ο ήλιος τσουρουφλίζει. Αναρωτιέμαι αν ισχύει το ίδιο και για τις ωτοασπίδες. Πόσα θηλαστικά εκτός του ανθρώπου είναι πρόθυμα να ξεστράτσουν από τις αισθητηριακές τους ζώνες ασφαλείας, προκειμένου να αναζητήσουν την απόλαυση σε μια αμμουδιά με ένα ζευγάρι Ray-Ban ή σε ένα βουνό υπερθερμασμένων Marshall με το volume στο 10; Και ενώ ο ήλιος λάμπει το ίδιο για όλους, δύσκολα θα μπορούσε να ειπωθεί το ίδιο και για την ένταση του θορύβου. Αυτό που μοιάζει δυνατό για εσένα μπορεί να πχει ήπιο σε εμένα, αλλά κανείς από τους δυο μας δε θα διαφωνούσε ότι το «Them Crooked Vultures» αγγίζει τέτοια θορυβοποιό ισχύ, που επιβάλλεται σε οποιοδήποτε περιβάλλον και μας συστήνει σε έναν ανεξερεύνητο βίοτοπο.

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι που καθιστούν αυτό το άλμπουμ μια από τις πιο ιντριγκαδόρικες κυκλοφορίες της χρονιάς. Κυριότερος, η τριανδρία

των δημιουργών του: Dave Grohl, John Paul Jones, Josh Homme. Ή, αλλιώς, Foo Fighters, Led Zeppelin, Queens of the Stone Age. Ο πρώτος διετέλεσε Nirvana ώς τον θάνατο του Cobain και στη συνέχεια έφτιαξε τους Foo Fighters, για να αναδειχθεί στον πρώτο frontman συγκροτήματος από τη θέση του ντράμερ, με έξι πολυ-πλατινένια άλμπουμ και εμφανίσεις ενώπιον του Μπαράκ Ομπάμα την επέτειο της 4ης Ιουλίου -ένα αμερικανικό trademark ακλόνητης ισχύος. Ο John Paul Jones ήταν ο ρυθμικός οπισθοφύλακας, ο πολλαπλασιαστής ενέργειας των Led Zeppelin, ένας σκανδαλωδώς ταλαντούχος μπασίστας που περιέπεσε σε αχρηστία μετά τη διάλυση του γκρουπ γιατί, όπως εύστοχα το ερμηνεύει ο ίδιος, «θα ήθελες τον Paul McCartney στην μπάντα σου τη στιγμή που διαλύθηκαν οι Beatles;».

Μέχρι στιγμής έχουμε τα δύο συστατικά μιας σωστής ροκ αριστοκρατίας, ενός σουπεργκρούπ. Όμως τα σουπεργκρούπ συνήθως τα γιουχαρούμε. Είναι ρηκά, βαρετά και αναχρονιστικά. Εκτός αν υπεισέρχεται ο παράγοντας Josh Homme. Ο οποίος είναι ο λιγότερο εμπορικά επιτυχημένος εκ των τριών, αλλά ταυτόχρονα ο πιο πολυπράγμων,

ηγέτης της ηλεκτρικής σέκτας των Queens of the Stone Age και των αμέτρητων παραφυάδων της. Στο «Them Crooked Vultures», ο Josh Homme είναι το πολικό αντίθετο άκρο του Jimmy Page, παίζοντας ακριβή, επαναληπτικά ριφ που αρνούνται να πλατειάσουν, ακόμα και καθώς τραγουδία σαν το «Warsaw» τεντώνονται προς το έβδομο λεπτό. Θέτοντας αυτό το πανίσχυρο rhythm section υπό τις υπηρεσίες του, ο Homme μετατρέπει τους αστέρες συναδέλφους του σε εκτελεστικά όργανα του πρωτογονικού ροκ των Queens of the Stone Age.

Ως αποτέλεσμα, διάφορα εκπληκτικά εκτυλίσσονται καθώς το τρίο εξαπολύει τον ηλεκτρικό ιό του. Ανήκουστες αλλαγές ρυθμού, κλίμακας και ταχύτητας, καθώς και αμέτρητες εκτελεστικές μετατοπίσεις. Τραγούδια που μυρίζουν βρόμικη σάρκα, ιδρώτα και μια αίσθηση επικείμενου παλιοροκάδικου κινδύνου που πλανιέται στον αέρα σαν αιθαλομίχλη. Εντάσεις τόσο δυνατές που προκαλούν σκοτοδίνη και παιξίματα τόσο εμπνευσμένα, που αμφιβάλλω αν μπορεί να τα αποδώσει σωστά το στέρεο. Τους Them Crooked Vulture πρέπει κάποιος να φροντίσει να τους δούμε σύντομα live. Χεστήκαμε για τους U2, στο φινάλε.

G A M E S

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

BRÜTAL LEGEND-PS3
(Double Fine/EA/Electronic Arts Hellas)

Ο Tim Schafer πρέπει να έχει φτιάξει το καλύτερο παραμύθι για τους έφηβους gamers, που τέτοιες μέρες, έτσι και περάσει η γιαγιά από την οθόνη την ώρα που παίζουν, είναι ικανοί να στελεχώσουν τις φυλακές ανηλίκων. Θήτευσε επί μακρόν στη Lucas Arts, του χρωστάμε ευγνωμοσύνη για το «Grim Fandango», επέστρεψε με την καρακάτ περσόνα του ηθοποιού Jack Black και το «Brütal Legend». Ένα action/strategy αφιερωμένο στα κλισέ και την κουλτούρα του σωστού κερβιμεταλά. Στο BL ο ήρωας Eddie Riggs είναι ένας roadie που κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας παθαίνει ένα ατύχημα που θα του αλλάξει τη ζωή: θα μεταφερθεί σε έναν υποχθόνιο κόσμο, όπου οι θνητοί καταδυναστεύονται από δαιμονικά. Ο Eddie θα πολεμήσει τον Άρχοντα του Σκότους για να ελευθερώσει την ανθρωπότητα. Σε μια μάχη, όπου τα πιστά σκυλιά του Σατανά τα ξεπαστρεύεις σολάροντας με μια Flying V και συνοδοιπόροι σου είναι ο Lemmy των Motorhead, ο Ozzy Osbourne και ο Rob Halford των Judas Priest, έχεις καταλάβει τι σε περιμένει. Ο μπαλτάς σου πρέπει να είναι ακοινισμένος, τα κρανία σχηματίζουν λόφους, οι μαρσαλιέρες φτάνουν ως τον ουρανό αντηχώντας τα τραγούδια που «ξεκλειδώνεις» έπειτα από κάθε αποστολή. Μια 80s ατμόσφαιρα από εξώφυλλα δίσκων, ποικιλότητα gameplay, ενδιαφέρον και για κάποιον που δεν είναι die hard του ιδιώματος.

ASSASSIN'S CREED 2-PS3
(Ubisoft/CD Media)

Το «Assassin's Creed» πρόπερι αποθεώθηκε για τα λεπτομερή γραφικά του και το ταξίδι στην εποχή των Σταυροφοριών. Τώρα βρίσκεσαι στην περίοδο της Αναγέννησης, Ιταλία του 15ου αιώνα, λέγεται Ezio Auditore, γόνος των εύπορων οικογενειών της Φλωρεντίας, ζητάς εκδίκηση για τη δολοφονία του πατέρα και των αδερφών σου από αντιπάλους ευγενείς. Assassins vs Templars, παρελθόν και παρόν μέσα από το Animus, εμπιστοσύνη και προδοσία. Μισθοφόροι, πόρνες που θα πλαγιάσουν για να πάρουν πληροφορίες, ο τρόπος να χειρίζεσαι τους ανθρώπους σαν πιόνια. Το AC2 είναι safe πρόταση για να παίξεις έναν πλούσιο τίτλο που θα σε κρατήσει απασχολημένο για μέρες. Έχει επενδύσει στον εποχικό του χαρακτήρα επαρκώς, αλλά τεχνικά δεν προκαλεί το ίδιο ενδιαφέρον με τον προκάτοχό του. Οι Μακιαβελήδες θα ενθουσιαστούν, είναι εύκολο να είσαι ηγεμόνας στην κονσόλα σου.

EYE PET-PS3
(London Studio/SCEE/Sony Hellas)

Ένα χριστουγεννιάτικο δώρο για μικρούς συγγενείς ή μια γεύση για τον τρόπο που θα παίζουν οι επόμενες γενιές. Χρειάζεσαι μια κάμερα PS Eye, που ελέγχει τον χώρο σου, και μια magic card. Δημιουργείς το εικονικό σου κατοικίδιο, το οποίο ανιχνεύει κίνηση και φωνή, και «εκπαιδεύεται», αφού σπάσει το τσόφλι του δεσμεύοντας τον χρόνο σου με την επιμέλειά του. Εσύ το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να εγγυηθείς τη φροντίδα και τη θαλπωρή του. Η κατηγορία Eyetoy που έχουν αναπτύξει τα London Studios θα έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον στο μέλλον, το EP προς το παρόν θα κρατήσει το ενδιαφέρον των παιδιών αμείωτο.

WIN, WIN, WIN!
10 T-shirts και 5 αντίτυπα «Dragon Age: Origins», καθώς και 5 αντίτυπα «Brütal Legend» περιμένουν τους αναγνώστες του SOUL, που θα στείλουν e-mail στο info@soulmag.gr. Με την ευγενική χορηγία της EA Hellas.

DRAGON AGE: ORIGINS-PS3
(Bioware/EA/Electronic Arts Hellas)

Ένα role playing game, μια επική ιστορία φαντασίας, ένας κόσμος στον οποίο έρχεσαι αντιμέτωπος με διλήμματα κι έχεις την επιλογή να δράσεις θετικά ή αρνητικά, αλλάζοντας αντίστοιχα την εξέλιξη ολόκληρου του παιχνιδιού. Το «Dragon Age: Origins» είναι μια ολοκληρωμένη δουλειά ετών της Bioware με πρωταγωνιστές ξωτικά, δράκους και ανθρώπους σε ένα περιβάλλον κοινωνικών αντιθέσεων και πολιτικών συγκρούσεων. Η πανάρχαια τεφροδόχος ενός ιερού προφήτη είναι η αρχή μιας ιστορίας που αξίζει να την εξερευνήσετε μέχρι το τέλος, αυτό που εσείς θα δώσετε. Οι αναφορές στον Τόλκιν είναι αρκετές, οι παραλληλισμοί με τη σημερινή κοινωνία περισσότεροι, οι πρώτες εντυπώσεις που μένουν οι καλύτερες.

P R I N T

Του Θανάση Μήνα

ΠΑΡΙΣΙ - Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ANDREW HUSSEY
ΠΑΠΥΡΟΣ

«Και το Παρίσι γοπεύει ανελέητα». Ξεκινώντας με αυτή την παραδοχή, ο Άγγλος συγγραφέας και κριτικός λογοτεχνίας Άντριου Χάσεϊ διατρέχει σε τούτες τις σελίδες την ιστορία της γαλλικής πρωτεύουσας, προκειμένου να αναζητήσει αυτό ή αυτά τα στοιχεία που έχουν προσδώσει στο Παρίσι την ακαταμάχητη διαχρονική γοπευία του. 46 ετών ο ίδιος σήμερα, επισκέφτηκε την πόλη για πρώτη φορά το 1970, «για ένα προσκύνημα στον τάφο του Τζιμ Μόρισον», στο κοιμητήριο του Περ Λασέζ, και, όταν επέστρεψε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Λίβερπουλ, έχοντας κολήσει τη συνήθεια να καπνίζει μανιωδώς Gauloises, υποσχέθηκε στον εαυτό να ξαναγυρίσει μια μέρα στο Παρίσι για μόνιμη εγκατάσταση, όπερ και εγένετο. Σήμερα κατοικεί στο 14ο Διαμέρισμα και είναι πρόεδρος του τμήματος Γαλλικής και Συγκριτικής Λογοτεχνίας του University of London.

Ο τίτλος του βιβλίου είναι κάπως παραπλανητικός. Η «μυστική ιστορία» που υπόσχεται ότι θα αφηγηθεί δεν είναι και τόσο... μυστική. Αλλιώς, δεν πρόκειται για μια ιστορία που σχετίζεται με τίποτα μυστικές σέκτες ή εταιρίες ή που άπτεται της συνωμοσιολογίας. Τουναντίον, πρόκειται για μια ιστορία ιδωμένη από την οπτική της βάσης, του ίδιου του λαού των Παρισίων, τεκμηριωμένη και θεμελιωμένη σύμφωνα με την επιστημονική μεθοδολογία του ιστορικού υλισμού. Το βάρος της αφήγησης πέφτει στο «περιθώριο» και στα στοιχεία εκείνα που συνιστούν, ανά τους αιώνες, τη λούμπεν ταυτότητα της πόλης. Εξάλλου, ο συγγραφέας διαρκώς υπεν-

θυμίζει ότι το υπέρλαμπρο Παρίσι με τα εντυπωσιακά κτήρια, τα άνετα βουλεβάρτα και τους αχανείς κήπους δεν αποτελεί παρά τη βιτρίνα - συν ότι η εικόνα αυτή διαμορφώθηκε συγκριτικά πρόσφατα, μόλις από τα μέσα του 19ου αιώνα κι έπειτα. Κατά τα άλλα, το Παρίσι ήταν και παραμένει μια πόλη σκληρή για τον απλό λαό και κάποτε η ζωή στους δρόμους του δεν κόστιζε τίποτα.

Στην εισαγωγή, που φέρει τον εύστοχο υπότιτλο «Αυτοψία σε μια γριά πουτάνα», ο συγγραφέας αναζητά τον ψυχισμό των κατοίκων της πόλης. Παραδέχεται εξ αρχής ότι «οι Παριζιάνοι αναγνωρίζουν τον εαυτό τους σαν μια ξεχωριστή τάξη ή μια σειρά από τάξεις τόσο διαφορετικές και πλούσιες όσο και η ίδια η πόλη». Αναζητά επίσης την πηγή από όπου εκπορεύεται αυτή η περιλάλητη «επαναστατική βιασύνη» που διακρίνει τους Παριζιάνους ανά τους αιώνες. Κατά γενική ομολογία, το Παρίσι υπήρξε ανέκαθεν η «πόλη της επανάστασης». Η παραδοχή αυτή δεν αφορά μόνο τη Γαλλική Επανάσταση ή την Κομμούνα του 1871 ή τον Γαλλικό Μάη. Στην πορεία του χρόνου, στην πόλη έχουν ξεσπάσει αναρίθμητες jacqueries, δηλαδή αυθόρμητες εξεγέρσεις υποκινούμενες από τα κάτω. «Δεν είναι τυχαίο ότι η λέξη Παριζιάνος ήταν για πολύ καιρό συνώνυμη με τη λέξη ταραχοποιός», γράφει ο ίδιος, και στη συνέχεια για να αποδείξει του λόγου το αληθές αναγιγνώσκει γραμμικά την παρισινή ιστορία από την εποχή της ίδρυσης της αρχαίας Λουτέσια έως τον Μάη του '68 κι ακόμα πιο πέρα. Αυτό που ενδιαφέρει τον συγγραφέα δεν είναι τόσο τα ιστορικά γεγονότα καθαυτά, αλλά το πώς επέδρασαν αυτά στη διαμόρφωση της φυσιογνωμίας της πόλης μέσα στον χρόνο, το πώς καθόρισαν την πολεοδομία, την αρχιτεκτονική της, την ονοματολογία των δρόμων της...

Ο λόγος του Χάσεϊ έχει κάτι το ποιητικό που ταιριάζει γάντι με το θέμα του. Η γραφή του είναι απλή, πλην όμως η ματιά του είναι εξόχως διεισδυτική. Δεν παραθέτει απλώς πληροφορίες και στοιχεία. Πίσω από κάθε αράδα του παραμονεύει ένα «γιατί»; που δε μένει ποτέ αναπάντητο.

Είναι προφανές ότι ο ρέκτς Χάσεϊ αφιέρωσε ατελείωτες ώρες στην αναζήτησή του. Τα ιστορικά και σημειολογικά στοιχεία που προσφέρονται εξαντλούν το αντικείμενό του. Όποιος έχει ζήσει στο Παρίσι και το έχει αγαπήσει ή, έστω, το φαντασιώνεται από απόσταση, θα βρει σε τούτες τις σελίδες μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών. Οι κυριότεροι σταθμοί της νεότερης παρισινής ιστορίας αναλύονται διεξοδικά και μαζί τους η επίδρασή τους στη φυσιογνωμία της πόλης: ο Διαφωτισμός και η Γαλλική Επανάσταση, οι Ναπολεόντειοι πόλεμοι, η αναμόρφωση (με τα καλά και τα κακά της) της πόλης από τον βαρόνο Οσμάν, η Κομμούνα του 1871, η belle époque, το Εβραϊκό ζήτημα, οι δύο Παγκόσμιοι πόλεμοι, ο πόλεμος της Αλγερίας και ο Μάης του '68, το σύγχρονο Παρίσι των banlieues και των κοινωνικά αποκλεισμένων.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα κεφάλαια που αναφέρονται στην τζαζ, και δη στη «μαύρη» τζαζ, την οποία οι Παριζιάνοι αγάγια-

σαν θερμά από τότε σχεδόν που γεννήθηκε. Ο συγγραφέας όμως και πάλι δεν αρκείται στο να συντηρεί μύθους. Οι Παριζιάνοι αγάπησαν τη «χοτ-τζαζ, τη Ζοζεφίν Μπέικερ, τον Σίντνεϊ Μπεσέ και τον Λάιονελ Χάμπτον, όμως αυτό δε σημαίνει ότι είχαν λύσει το πρόβλημα του ρατσισμού. Ήταν απλώς πιο «επιλεκτικοί». Ανέκαθεν διαχώριζαν τους Αφροαμερικανούς, τους οποίους θεωρούσαν «πολιτισμένους», από τους μαύρους που προέρχονταν από τις αποικίες της Δυτικής Αφρικής, τους οποίους αποστρέφονταν ως υπανάπτυκτους.

Ζουμερό είναι επίσης και το κεφάλαιο που είναι αφιερωμένο στους αμερικανούς λογοτέχνες-εμιγκρέδες στο Παρίσι (Χέμινγκγουεϊ, Ντος Πάσος, Φιτζέραλντ, Γερτρούδη Στάιν) και στον κύκλο τους, με κέντρο το βιβλιοπωλείο «Shakespeare and Company» στην οδό de L' Odeon, σχεδόν απέναντι από τη Νοτρ Νταμ. Ο συγγραφέας δικαίως αποδίδει τα εύσημα στην ιδιοκτήτριά του, την «καταπληκτική» Αντριέν Μονιέ, που ήταν η πρώτη που αποφάσισε να χρηματοδοτήσει την έκδοση των βιβλίων του Τζέιμς Τζόις, την εποχή που κανείς άλλος αγγλόφωνος εκδότης δεν τολμούσε να αγγίξει τα έργα του. Το ίδιο βιβλιοπωλείο προσέφερε επίσης δωρεάν στέγη στη σοφίτα του σε λογής απέναντους συγγραφείς που σουλατσάρizαν στο Παρίσι, με προεξέχοντες τον Κέρουακ και τη γενιά του μπι.

Η αυτόχθονη λογοτεχνική παράδοση είναι, φυσικά, πανταχού παρούσα, από τον Ουγκό και τον Μπαλζάκ, τον Ρεμπό και τους καταραμένους, τον Ζολά και τα λαϊκά αναγνώσματα του Εζέν Σι έως τους υπερρεαλιστές, τον Μπρετόν και τον Αραγκόν έως τον Προυστ, τον Αντρέ Ζιντ, τον Σαρτρ, τον Καμί και τον Ντεμπόρ. Μια λογοτεχνία μέσω της οποίας οι Παριζιάνοι «κατόρθωσαν να δουν πως δεν ήταν απλώς παθητικοί θεατές στην αφήγηση της πόλης, αλλά δραστηριοί παράγοντες μετασχηματισμού με ιστορική μοίρα».

Για να τελειώσουμε όπως αρχίσαμε, το Παρίσι εξακολουθεί πάντα να γοπεύει ανελέητα. Παραμένει πάντα μια πόλη που θεωπεί το φαντασιακό. Το spleen που περιφέρεται προσέτι στον αέρα του, όπως διατύπωσε την έννοιά του ο Μπωντλέρ, εξακολουθεί να μαγνητίζει τους απανταχού flaneurs, δηλαδή αυτούς που ανακαλύπτουν την ψυχή της πόλης περιπλανώμενοι αέναα και χωρίς αιτία. Ο γερμανός φιλόσοφος Βάλτερ Μπένγιαμιν, περιβόητος flaneur και ο ίδιος, υποστήριξε ότι «το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της πόλης μπορούσε να ιδωθεί σαν μια συνέχεια μέσω της αλληλεπίδρασης μεταξύ των ανθρώπων και της πόλης που είχε αρχίσει να δημιουργείται γύρω τους».

100 περίπου χρόνια πριν από την εποχή του Μπένγιαμιν, ένας άλλος Γερμανός, που τότε ήταν μόλις 25 ετών, έγραφε σε μια επιστολή σε κάποιον σύντροφό του: «Και έτσι, στο Παρίσι, στο παλιό πανεπιστήμιο της φιλοσοφίας και τη νέα πρωτεύουσα του νέου κόσμου[...] το νευρικό κέντρο της ευρωπαϊκής ιστορίας, που ανά τακτά διαστήματα προκάλεσε τραύματα, τα οποία σοκάρizαν τον κόσμο». Το όνομά του ήταν Καρλ Μαρξ...

WINTER 2009 / FASHION & THE CITY LOOK MAGAZINE ΤΕΥΧΟΣ 38 / FREE PRESS

LOOK mag

38

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE

It's party time

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΠΑΝΤΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ

255
ΔΩΡΑ
ΓΙΑ ΕΣΑΣ

ΕΣΘΥΛΑΟ
H CLAUDIA SCHIFFER φωτογραφηθήσεται από τη ROXANNE LOWIT

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE
ΤΟ ΠΙΟ ΣΙΚΑΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Κούτσα κούτσα προς τη δόξα

Τέτοια κόμικ δεν υπάρχουν πια, σας λέω. Δεν υπάρχουν και βάζω και χέρι στο βαγγέλιο (του Βαγγέλη). Η τραγική όσο και επική ιστορία του Λέσλι Τόμπσον, ο οποίος, αφού χάνει πατέρα, μάνα σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα, χάνει και κάτι ψιλά από το ποδάρι του, το αριστερό αν ενθυμούμαι σωστά, που καταλήγει πιο κοντό και άρα μένει ελαφρώς κούτσαβλος. Αυτό, βέβαια, ουδόλως απασχολεί τον τίμιο Λέσλι, ο οποίος σκέφτεται για λίγο και λέει: Γονείς χάσαμε, κομμάτι από πόδι χάσαμε, τι μας μένουμε; Ένα τσοπανόσκυλο και μια μπάλα. Τον τσοπανόσκυλο, τον περιφήμο Παλ, τον κάνει σκυλούριο άλφα ποιότητας, σε σημείο να κάμει δουλειά 5 σκύλων και να μην ιδρώνει, ενώ την μπάλα την κάνει επάγγελμα και φοράει φανέλα επαγγελματική. Ο τυχερός σύλλογος ακούει στο όνομα Ντάρμπουρι Ρέιντζερς και ανακαλύπτει ότι, ο μικρός και αν κουτσάθηκε, το τόπι καθόλου δεν το ξέχασε, μη σου πω ότι του έκανε και καλό.

Βλέπετε, σε μια παγκόσμια ιατρική πρωτοτυπία που μόνο τα κόμικ μπορούν να εισάγουν, ο Λέσλις, επειδή έχει κοντό ποδάρι, ξηγιέται φάλτσα που δεν τα κάνεις ούτε με δύο καφάσια τεμπεσίρι. Φάλτσα βάζει, και η μπάλα κάνει δύο φορές τον γύρο του γηπέδου. Ό,τι δηλαδή δεν έχει σε ταχύτητα, το έχει σε δαντελιλικί. Έτσι, λοιπόν, με σκύλο φυσέκι και με φάλτσο διαστημικό, ξεκινάει να ξαναχτίζει τη ζωή του, παλεύοντας με τις δυσκολίες της αγγλικής αγροτιάς αλλά και με τις δυσκολίες του να παίζει σε

μια ομάδα που είναι κάπως για τα χάρχαλα.

Σίγουρα δεν είχε ποτέ τα στρας ενός Τζίμι Γκραντ ή τις τζορτζκλουινικές ιδιότητες ενός Μπεν Λίπερ, αλλά, ανάθεμα τον διάολο, ο τύπος ήταν σπέζιαλ ολίμπικς και τους έκανε καλά, όχι παίξε γέλασε. Δοξάστηκε στις σελίδες του «Μπλεκ», κέρδισε με το σπαθί του μια θέση στις καρδιές των φίλων των ποδοσφαιρικών κόμικς, στήνοντας έτσι το σκηνικό για τη μεγάλη του έξοδο από την ενεργό δράση. Ο Λέσλις, έχοντας κρατήσει από τα κορδόνια την ομάδα του όρθια και έχοντας προσφέρει στην πόλη του αναρίθμητες χαρές και επιτυχίες, φτάνει στο σημείο να πρέπει να πάρει μια μεγάλη απόφαση: ένα πέναλτι που θα κρίνει την παραμονή της ομάδας του στην κατηγορία ή το να μείνει ο ίδιος ανάπηρος διά παντός. Μη με ρωτήσετε τώρα τι και πώς, εδώ σας λέω ότι έκανε φάλτσα, επειδή είχε κοντό ποδάρι, τι ψάχνετε τώρα! Το σκέφτεται, το ξανασκέφτεται και το χτυπάει. Καληνύχτα ποδάρι, καλημέρα καρτόσι. Μιλάμε για δράμα.

Αν ενθυμούμαι σωστά, το γύρισε εν τέλει στο μανατζερίλικο, αλλά αυτό καμία σημασία δεν έχει. Σημασία έχει ότι ο μέγας Λέσλι Τόμπσον ήταν ο πρώτος και τελευταίος οσιομάρτυρας του comic-ού φουτμπόλ. Ξανθός, βοσκός, κουτσός. Για φαντάσου ότι υπάρχουν κάτι τύποι που διαμαρτύρονται για δύο ματς σε μία βδομάδα. Ανύπαρκτοι.

SCREEN

Του Τάσου Ρέτζιου

Agora

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΑΛΕΧΑΝΔΡΟ ΑΜΕΝΑΜΠΑΡ

ΠΑΙΖΟΥΝ: ΡΕΪΤΣΕΛ ΒΑΪΣ, ΜΑΞ ΜΙΝΓΚΕΛΑ, ΟΣΚΑΡ ΙΖΑΑΚ

Τι γυρεύει ένας σκηνοθέτης σαν τον Αμενάμπαρ στον παραλογισμό της Αιγύπτου της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας; Δίπλα στους μισαλλόδοξους χριστιανούς, που έχουν τη μορφή ταλιμπάν, και στην αφοπλιστική αθωότητα της Υπατίας, μιας φιλοσόφου που έλαχε να είναι γυναίκα σε δύσκολες εποχές; Τι, στ' αλήθεια, βρήκε σε μια ιστορία αγάπης, μίσους, εκδίκησης και σήψης που κινείται ανάμεσα σε κίονες και χλαμύδες; Κι αν βρήκε, πώς ακριβώς μας το πρόσφερε;

Η εύκολη απάντηση, βέβαια, θα μπορούσε να είναι ότι αυτή δεν είναι ακριβώς μια ταινία του σκηνοθέτη της «Θάλασσας μέσα μου», αλλά της τεράστιας παραγωγής που κρύβεται από πίσω. Βέβαια, το να πεις «κρύβεται» σε μια τέτοια ταινία

είναι μάλλον ευφημισμός, αφού κάθε ευρώ αυτής της διεθνούς παραγωγής αποκαλύπτεται με εντυπωσιακό τρόπο στην οθόνη, αφήνοντας πολλές φορές τον θεατή με ανοικτό το στόμα. Έχοντας αυτό ως «αντίπαλο», ο Αμενάμπαρ δεν είχε άλλη επιλογή από το να επενδύσει στους χαρακτήρες και στις ραφές της ιστορίας του.

Η θρησκευτική μισαλλοδοξία μιας ολόκληρης εποχής είναι στο επίκεντρο, αλλά οι αναγωγές και οι αλληγορίες και εμφανείς είναι και στοχευμένοι. Αυτοί που κάποτε ήταν διωκόμενοι τώρα γίνονται θεματοφύλακες και οι πιο σκληροί διώκτες και οι ρόλοι συνεχώς εναλλάσσονται. Ανάμεσά τους, συμπεριεσμένη και αποκαμωμένη παρά τον δυναμισμό

της, η νεαρή φιλόσοφος προσπαθεί να προτάξει τον ορθό λόγο, την ψυχραιμία και τη μετριοπάθεια, σε ένα κοινό όμως που καθόλου δε θέλει να ακούει τέτοια κλισέ. Ναι, κάτι μας θυμίζει όλο αυτό...

Πέρα από τον εντυπωσιακό διάκοσμο, έναν ρυθμό συγκρατημένα εκρηκτικό και μια μεγαλοσύνη που απλώνεται από τους ρόλους μέχρι το ηχητικό μοντάζ, το «Agora» είναι μια ταινία που δεν περνάει απαρατήρητη και για την τόλμη της: δε διστάζει να αντιμετωπίσει μετωπικά τη βία, δε σταματάει να αποκαλύπτει την πηγή των δεινών και δεν τελειώνει έτσι εύκολα με τις κατηγοριοποιήσεις. Συμπερασματικά, ένα θρίλερ από άλλη εποχή που μιλάει για την κόλαση μέσα μας. Ταινία εποχής είπαμε;

Barθelonika La Ramblarιστοτέλους!

Κείμενο Γιώργος Μπάκας Φωτογραφία Σάκης Γιούμπας

Ελληνική κουζίνα ισπανικών αποχρώσεων ή ισπανική κουζίνα ελληνικών αποχρώσεων; Και τα δύο! Το φρεσκότατο, μόλις τριών μηνών, bar restaurant «Barθelonika» συνδυάζει με υποδειγματικό τρόπο τις δύο μεσογειακές κουζίνες (βλέπε τортίγια εσπανιόλα με τυρί φέτα), που διαθέτουν πολλά κοινά σημεία, αλλά ταυτόχρονα και πολλές διαφορετικές γεύσεις. Ο χώρος, ανοιχτός και καθαρός σαν την κουζίνα του (με τη δράση ορατή στο «κοινό»), με κεφάτη και χαρούμενη διακόσμηση, καταφέρνει να προσελκύσει όλες τις φυλές της πόλης, από φοιτητές, hippies και hipsters μέχρι δικηγόρους, τραπεζίτες και επιχειρη-

ματίες, για κουβέντα, χαβαλέ, επαγγελματικά ραντεβού και, πάνω από όλα, νόστιμο και ποιοτικό φαγητό. Εμπνευστές αυτού του επιτυχημένου εγχειρήματος ο Αλέξανδρος Τζίμος (ιδιοκτήτης του θρυλικού μπαρ «Ανεμόεσσα») και ο Χοσέ Αρκάς Πέρεζ ή, αλλιώς, «Πέπε», που με τη μεγάλη του επαγγελματική εμπειρία στους χώρους εστίασης μας φέρνει από τη χώρα των Βάσκων τον αέρα της ισπανικής κουζίνας και της προσφιούς στους Θεσσαλονικείς ισπανικής κουλτούρας. Βούτα λοιπόν στη γαστριμαργική αρένα του «Barθelonika», αλλά μην πιάσεις τον ταύρο από τα κέρατα, πιάσ' τον από την ουρά. Ουρά ταύρου με

πουρέ, μαγειρεμένη με την παραδοσιακή ισπανική συνταγή. Θα σε αφήσει... ξέρεις!

Hola για όλα!

Ο σεφ Σίμος προτείνει σαλάτα «Barθelonika» με διάφορα baby λαχανικά, ρόδι, ξινόμπλο, βιναγκρέτα και ξηρούς καρπούς, και μαζί με τη σαγκρία ένα κρύο πιάτο με κότσι αρνίσιο, πουρέ γλυκοπατάτας και σάλτσα ξινόμαυρη.

Βενιζέλου 3, Τ: 2310 225242

Micromond Καλεί Χιούστον!

Το «Micromond» είναι από εκείνα τα café bar που, μόλις τα ανακαλύψεις, θέλεις να φωνάξεις «δικό μου στέκι, φτου και το πατώ!»! Μικρό, ζεστό και φιλόξενο, σε κερδίζει προτού προλάβεις να εξετάσεις τις λεπτομέρειες του εξαιρετικά καλόγουστου διακοσμημένου χώρου του, που ρέπει προς τη space romantic αισθητική με ισχυρές δόσεις pop κουλτούρας του '60, του '70 και του '80. Ο διαστημάνθρωπος Γιούρι Γκαγκάριν, το πολυβόλο του Έλβις, ο κρυφοκομμουνισμός της Μάργκαρετ Θάτσερ, η «χιονισμένη» τηλεόραση του Αϊνστάιν, οι βιντεοκασέτες του Μπαγκς Μπάνι, το φιλήδονο

κορμί της Μπαρμπαρέλα, το πλυντήριο του Χρουτσόφ και η σκυλίτσα Λάικα βρίσκονται σε τροχιά γύρω από το «Micromond» (στα γερμανικά σημαίνει «μικρό φεγγάρι») από τον περσινό Οκτώβρη και σε καλούν στο ψυχεδελικό διαπλανητικό ταξίδι τους. Από τις 10:30 μέχρι αργά το βράδυ θα διασκεδάσεις με τις μουσικές των δημοφιλέστερων dexters (Πετρίδης, Κούτσαρης, Ιουλία, Ευριπίδης) της πόλης και θα γίνεις κομμάτι ενός «κλειστού πάρτι για όλους» υπό το ηχηρό σύνθημα «3 is free!» που αντηχεί σαν χάδι στον διψασμένο ουρανίσκο σου. Τουτέστιν, πίνεις τρία (ποτά, μπίρες,

ό,τι γουστάρεις) και πληρώνεις δύο. Μήπως ήρθε η ώρα να βγάλεις τον large εαυτό σου;

Everyday is a happy mojito day

Το τρίτο μοχίτο είναι κερασμένο και, όπως και τα άλλα δύο που χτύπησες πριν, βασίζονται στην αλάνθαστη συνταγή: Ρούμι Havana, μαύρη ζάχαρη, λάιμ, дуόσμος, σόδα, χτύπημα, ανακάτεμα, στην υγεία σου!

Ισαύρων 9, Ναυαρίνο

CANDY SHOP

MLS DESTINATOR TALKS & DRIVES

Το MLS Destinator Talk&Drive™ 43SL ξεχωρίζει στους ελληνικούς δρόμους με την αισθητική και τεχνολογική του υπεροχή, καθώς ενσωματώνει τη διεθνή καινοτομία Talk&Drive™ της MLS, με την οποία μιλάς στον πιλοτό σου και αυτός σε ακούει και σε οδηγεί. Η πιλοήγηση με τα ηλεκτρολόγια, τα πολύπλοκα μενού και τη δύσχρηστη τεχνολογία είναι πλέον παρελθόν. Τώρα λένε στο νέο slim, ultra-stylish MLS Destinator Talk&Drive™ 43SL που θέλετε να πάτε και αυτό σας οδηγεί στον προορισμό σας με τις πλέον κατατοπιστικές οδηγίες, προφέροντας επι-

πλέον και τα ονόματα των δρόμων. Μέλος της νέας γενιάς hi tech συσκευών πιλοήγησης MLS Destinator, διαθέτει οθόνη αφής υψηλής ευκρίνειας 4,3 ιντσών, με σύστημα αυτόματης προσαρμογής φωτισμού, φωνητική και οπτική προειδοποίηση για κάμερες ταχύτητας, τα πλέον ενημερωμένα πολύ υψηλής ποιότητας γεωγραφικά δεδομένα για όλη την Ελλάδα και την Κύπρο. Επιπλέον, προσφέρει απλή και γρήγορη αναζήτηση των 70.000 διαθέσιμων σημείων ενδιαφέροντος με το όνομά τους, ενώ διαθέτει και όλες τις γνωστές multimedia εφαρμογές. T: 2310 929090

HALLS COOLWAVE

Η Halls Coolwave ανατρέπει τα δεδομένα στην κατηγορία της καραμέλας με μια γεμιστή καραμέλα που χαρίζει δροσιά και φρεσκάδα, σε τρεις αγαπημένες και απολαυστικές γεύσεις: δυόσμο, φράουλα και λεμόνι, σε μια εντυπωσιακή premium συσκευασία με ανάγλυφα γραφικά, χωρίς ζάχαρη, και φυσικά με την υπογραφή της Halls. Δοκιμάστε τις νέες Halls Coolwave και αφεθείτε στο εκρηκτικό κύμα δροσιάς τους. T: 210 2704227

SANTA GOES TO MEDITERRANEAN COSMOS

Το Mediterranean Cosmos διηγείται το χριστουγεννιάτικο παραμύθι καθ' όλη τη διάρκεια του Δεκεμβρίου δημιουργώντας μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα για τους μικρούς και τους μεγάλους επισκέπτες του. Ο Άγιος Βασίλης στη Χώρα των Ζαχαρωτών μαζί με τα ξωτικά του παίζουν κάτω από το σοκολατένιο δέντρο. Η Χώρα της Περιπέτειας περιμένει με το carousel και το τρενάκι του στο αμφιθέατρο του Cosmos. Η Jazz Christmas Band χαρίζει μελωδίες και η μαγεία του πατινάξ στο παγοδρόμιο του Cosmos σας περιμένει με τα πέδιλά σας στο Πάρκινγκ 4. Ο κόσμος των Χριστουγέννων σας περιμένει στο Mediterranean Cosmos. T: 2310 489571

HAIG PRESENTED BEST OF MOMIX

Παρουσιάζοντας αληθινές ιστορίες καλλιτεχνικής έκφρασης που αξίζει να τις ζήσεις, το Haig υποστήριξε τις παραστάσεις «Best of MOMIX» σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη στο πλαίσιο των «Haig Originals». Η παράσταση «Best of MOMIX» αποτελεί ένα ταξίδι στις καλύτερες στιγμές της σπουδαίας καριέρας της ανατρεπτικής χορευτικής ομάδας του φημισμένου χορογράφου Moses Pendleton. Οι «Μάγοι Χορευτές» MOMIX επέστρεψαν στην Ελλάδα παρουσιάζοντας ένα ανθολόγιο από τις καλύτερες στιγμές των πιο θρυλικών τους παραστάσεων. Το Haig, το παλαιότερο όνομα στο σκοτσέζικο ουίσκι, στηρίζει ιστορίες που αντέχουν στο χρόνο και μιλούν για γνώση, ποιότητα και μοναδικότητα. T: 210 6660404

PLAISIO 40TH ANNIVERSARY

Σαράντα χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη «γέννησή» του και το Πλαίσιο σβήνει τα κεράκια του, μετρώντας αντί για χρόνια λέξεις. Σαράντα λέξεις που όλα αυτά τα χρόνια καθόρισαν την κουλτούρα, τη φιλοσοφία και την ιστορία του. Ο εορτασμός των 40 χρόνων από το Πλαίσιο θα διαρκέσει συνολικά 40 ημέρες, με διαφορετικές εκπλήξεις κάθε εβδομάδα. Κάθε εβδομάδα το Πλαίσιο προσφέρει σε 40 άτοκες δόσεις σε 40 top προϊόντα πληροφορικής, τηλεπικοινωνιών και ψηφιακής τεχνολογίας. T: 210 5587355

Badila www.badila.gr, 210 2520 366 **Bepanthol** Bayer, 210 6187 500 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calzedonia** www.calzedonia.gr **Camper** Ερμού 34, 210-3216709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείτου 210 3629398, Κολωνάκι **Castor Group SA (A-Style, FullCircle, Skunkfunk)** 210 2759 571 **Chapstick** Wyeth 210 9949 500 **Cosmos Trade O.E. (Crocs, Emu)** 9ο κλμ Θεσσαλονίκης - Ωραιοκάστρου, Θεσσαλονίκη, 2310 805 850 **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλαγαμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Fena** Δημοκρίτου 14, 2310 471 093, Εγνατία 52, 2310 253 930 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65 (Εναντι Βιαμούλ), 2310 474 041 **Intimissimi** www.intimissimi.gr **ISO** Ερμού 67, Αθήνα, 210 3217 873 **John Enzzo** Κεντρική διάθεση: 17 Νοέμβρη 81, Θεσ/νικη, 2310 951 616 **Korres** 22620 54500 **Lacoste** www.lacoste-parfums.com **mod's hair** www.modshair.gr, Κεντρική διάθεση: 210 2723 413 **Mah Jong** Σέκερη 5, Κολωνάκι, 210 3622 860 **microXtreme (CIRCA, Lakai, Matix, Forum)** Αιμιλιανού Γρεβενών 5, 2310 240 832 **Miss Sixty - Energie** Σκουφά 29, Κολωνάκι, 210 3603 264 & Α. Μεταξά 30Α, Γλυφάδα, 210 8944 565 **Monoi (Humör)** 210 8943336 **Murphy & Nye** Αλωνίων 2, Κηφισιά, 210 8012 060 **Notos Com** www.notoscom.gr **Prime Timers** Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **RinTinTin** Τιμισκική113 & Δ. Γούναρη, 2310 273117, Καρύνη 16, 2310 244412 **Shop & Trade** Κεντρική διάθεση Ακομινάτου 37, 210 5231 683 **Shop** Ερμού 112Α, 210 3232 683, Attica corner 3ος όροφος, Attica corner Golden Hall 3ος όροφος **Sixty Hellas** Ακομινάτου 50, 210 5231 681 **SportService (Billabong, Element, VonZipper)** 22990 49285 **Stratigos** Ηφαιστου 14, Μοναστηράκι, 210 3233 205 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 6198 650

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2010 / DESIGN & LIFESTYLE HOME MAGAZINE ΤΕΥΧΟΣ 10

HOME mag

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΤΑΣΟΣ
ΖΕΠΠΟΣ
Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

DESIGN LOVERS

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ
ΜΑΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ
ΠΟΝΗΡΑ ΤΟ ΜΑΤΙ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ
+ ART DE LA TABLE

* ΟΔΗΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΤΕΥΧΟΣ
ΧΕΙΜΩΝΑΣ
2010

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ένεκα της χειμωνιάτικης παγωνιάς και της ενεδρεύουσας γρίπης των χοίρων, ο Γενάρης θα σε βρει τυλιγμένο/η με διπλές κουβέρτες και θερμήν υπόδεσιν διὰ τους παγωμένους πόδας σου, με ένα τεράστιο ερωτηματικό να κόβει βόλτες γύρω από το κεφάλι σου. Να το κάνω το εμβόλιο ή να μην το κάνω; Θα υποστώ άραγε τις συνήθεις παρενέργειες (πυρετός, πονοκέφαλος, υπνηλία) ή θα αποκομίσω καμιά «δυστονία» και θα περπατάω σαν εκείνη την τσιρλίντερ με την όπισθεν; Και αν περπατάω με την όπισθεν και στραβολαιμιάσω σαν τον Στίβεν Χόκινγκ, δε θα μοιάζω σαν τρελός που παρκάρει τον εαυτό του;

ΥΔΡΟΧΘΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)
Το 2010 πρόκειται να έχει για σένα έντεκα μήνες, αφού ο Γενάρης θα σε βρει να καίγεσαι μπροστά στον υπολογιστή σου, διαβάζοντας πλθίθεις μελέτες αργόσχολων κωλομπαράδων επιστημόνων του τύπου «οι γυναίκες με μεγάλο πηγούνι είναι πιο άπιστες», «η ύπαρξη ενός κατοικίδιου στο σπίτι μειώνει τα επίπεδα χοληστερόλης και τριγλυκεριδίων» και «τα παιδιά που παίζουν μπόουλιγγκ με νέου τύπου ηλεκτρονικά παιχνίδια καίνε κατά 451% περισσότερες θερμίδες από εκείνα που απλώς πατάνε τα πλῆκτρα του υπολογιστή». Get a life!

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)
Μπήκε ο Δεκέμβρης, βγήκε ο Δεκέμβρης, και ακόμα να φύγει από το μυαλό μας η αποκρουστική σου ύπαρξη η να γυροφέρνει έξω από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου καμαρωτά-καμαρωτά, μοστράροντας με περισσή υπερηφάνεια τη δημοσιογραφική της κάρτα. Μου θυμίζεις κάτι μανάδες που κρατάνε το παιδί τους σαν τρόπαιο, λες και έκαναν τίποτα σπουδαίο (δοθείσης της ευκαιρίας: Κυρά μου, δεν είσαι η πρώτη γυναίκα που γεννάει! Πάρ' το χαμπάρι!). Πήγες στο φεστιβάλ, είδες 5-6 ταινίες (βαρετές, στάνταρ) και απέκτησες το ηρεσιζ του Μπακογιαννόπουλου; Για χαλάρωσε λίγο.

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)
Ω έλατο, ω έλατο, ω έλα τώρα που σε έπιασε η ξαφνική διάθεση να στολίσεις δέντρα, βεράντες και караβάκια, όταν μέχρι χθες στόλιζες γονείς, φίλους, συγγενείς, τις γρέντζες που σε σπρώχνουν μέσα στα λεωφορεία για να κατεβούν οκτώ στάσεις μετά και τους ταρίφες που σε αφήνουν ένα χιλιόμετρο μακριά από το σπίτι σου για να μη χώνονται μέσα στα στενά. Αν θέλεις να μπεις στο κλίμα των Χριστουγέννων, κοίτα να απαλλαγείς από τα νεύρα σου και να παρουσιάσεις αληθινά δείγματα καλοσύνης, συγχώρεσης και συμπόνιας. Όλοι οι άνθρωποι αξίζουν μια δεύτερη ευκαιρία, και ας είναι μαλάκες οι περισσότεροι.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)
Οι φωταγωγημένοι δρόμοι, τα λαμπερά καταστήματα, τα χαμογελαστά ζευγαράκια, ένα πεταμένο μεταχειρισμένο προφυλακτικό έρχονται να σου υπενθυμίσουν πως η μοναξιά των Χριστουγέννων δεν παλεύεται με τίποτα, ειδικά όταν δεν υπάρχει κάποιος να παλέψεις μαζί του. Κάθε χτύπος του

ρολογιού σου φέρνει έναν σφάχτη στην καρδιά, ένα σφίξιμο στο στομάχι (τι μπαχάρια έβαλε πάλι ο Ινδός;) και σου θυμίζει αυτό που έλεγε ο Γουίλιαμ Φόκνερ. Όχι, δε θυμάσαι τι έλεγε ο Γουίλιαμ Φόκνερ, γιατί δεν ήσουν και πολύ συγκεντρωμένος/η, όταν το είχες διαβάσει.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)
Δύο χρόνια πριν από το τέλος του κόσμου (Εμερικ σπίκινγκ) και μια σειρά υπαρξιακών ερωτημάτων έρχονται να παρελάσουν πάνω στις νευρικές ίνες του πολτοποιημένου εγκεφάλου σου. Υπάρχει Θεός ή είμαστε απόγονοι της αμοιβάδας; Υπάρχουν εξωγήινοι ή είμαστε οι βρικόλακες του σύμπαντος; Και επιτέλους, είναι «καλσόν» ή «καλτσόν»; Συμπλήρωσε τις απαντήσεις, μπες στον διαγωνισμό και κέρδισε ένα ανθρώπινο γέυμα με την Τατιάνα Στεφανίδου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)
Ένας χρόνος γαλιφιών, γλειφιμάτων και εμετικών PR με ανθρώπους του φιλικού και επαγγελματικού σου περιβάλλοντος έκλεισε, και το στομάχι μας ακόμα να γυρίσει στη θέση του. Το στιλάκι Βίκυ «σας αγαπάω πολύ» Καγιά και Γιώργος «σας λατρεύω όλους, σε σε σε» Τσαλίκης άρχισε να γίνεται πιο επικίνδυνο και από εντομοαπωθητικό με deet ή από τάλκιν του Σωτήρη Κυργιάκου. Βγάλε επιτέλους τον αληθινό σου εαυτό, μίσησε με όλη σου την ψυχή, και ίσως να μη χρειαστεί να σε ψεκάσουμε (ακόμα).

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)
Το είκοσι δέκα έρχεται με φούριες να σε ξεγυμνώσει μπροστά στους φίλους σου και να αποκαλύψει την κρυφή σου σχέση με το χρήμα, τη χλιδή και την πολυτέλεια. Τόσο καιρό μάς πούλαγες φύκια για μεταξωτές κορδέλες και ψευτοαριστερό επαναστατισμό «κουκουλώνοντας» επιμελώς τη μεγάλη σου λαχτάρα να μεθύσεις με το άρωμα της Μαρίας Σταματέρη (οσμή γίασεμιού, ευκαλύπτου και άνηθ βλαχογκλαμουριάς) και του Χρήστου Ζαμπούνη (οσμή δυόσμου, φύλλο βασιλικού και φιλοβασιλικού). Τώρα που σε μάθαμε, θα φας gala.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)
Το 2009 ήταν για σένα μια χρονιά στείρα επαγγελματικά, οικονομικά και κυρίως αισθηματικά. Μια σειρά μικρών και αποτυχημένων σχέσεων σε έσπρωξαν στον βούρκο της ακολασίας και σε μέτρεψαν σε ένα ηδυπαθές και νοσηρά φιλήδονο

κτήνος (μπρρρ!). Δε λέω, καλό το one night stand. Βγαίνεις έξω, γνωρίζεις καινούργιους ανθρώπους, καινούργιες ασθένειες, αφροδίσια νοσήματα με περιέργα ονόματα που τελειώνουν σε «-όρροια», τις αντοχές σου στο ποτό, στο σεξ, ενώ το επόμενο πρωί διασκεδάσεις και με το συναρπαστικό παιχνίδι «μάντεψε ποιος κοιμάται δίπλα σου».

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)
Με την Πανσέληνο στους Κριούς, σύντομα θα διανύσεις μια μεγάλη περίοδο καθυστέρησης (όχι καθυστέρηση της περιόδου, κάτι ακόμα πιο αιματηρό) όσον αφορά την καταβολή των μηνιαίων αποδοχών σου. Το 2010 θα σε βρει έγκλειστο/η στο ιγκλού σου να φτιάχνεις πυργάκια από απλήρωτους λογαριασμούς και να προσπαθείς να λυγίσεις κουτάλια με τη δύναμη της απειροκεφίας. Λύσεις για να βγεις από την οικονομική κρίση δεν υπάρχουν, εκτός και αν το γυρίσεις στην πορνεία (το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου μετά το μάρκετινγκ) και βγάλεις καναφράγκο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)
Με την έλευση του νέου έτους, θα κληθείς να δοκιμασθείς σε νέους σεξουαλικούς πειραματισμούς βγαλμένους από τους χειρότερους εφιάλτες του Ντε Σαντ και από τις πιο διεστραμμένες και ανώμαλες φαντασιώσεις του Ρασπούτιν! Ποιος ορίζει όμως, αλήθεια, τι είναι ανωμαλία; Εγώ: «Ανωμαλία είναι κάτι που δεν ορίζεται!». Its ap του γιου, αν θα ενδώσεις στην πρόκληση, όμως συμβουλευέω να μη διστάσεις, αν δεν είσαι απόλυτα σίγουρος/η για τα αποτελέσματα. Σε πολλούς δεν αρέσουν τα σαλιγκάρια, αλλά λίγοι τα έχουν δοκιμάσει.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)
Ένας Δεκέμβρης γεμάτος επεισόδια, διαδηλώσεις, φωνές, ξύλα, μπάχαλα, βότκες μολότοφ, βόμβες σμιρνόφ, βόλτες στο αυτόφωρο, φτάνει στο τέλος του και σε βρίσκει να λαγιάζεις σαν τρομαγμένο ποντίκι μέσα στην κρυψώνα του περιμένοντας να κοπάσει η αντάρα. Καλά κάνεις και είσαι κατά της βίας (μαζί σου), όμως εσύ πότε σκατά θα υψώσεις τη φωνή σου απέναντι σε αυτήν την κωλοκατάσταση που βιώνεις; Πότε θα φωνάξεις «κάτω η χούντα των καταστηματαρχών;» που σου πουλάει τον καφέ με μονάδα μέτρησης το καράτι; E;

ΣΥ.Π.ΟΙΚ.ΑΓ.Α.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ & ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Best Christmas Everyone!

Ο Σύλλογος Προστασίας & Διατήρησης Παραδοσιακού Οικισμού Αγίου Αθανασίου στο Καϊμάκτσαλαν
σας προσκαλεί

σε ένα μοναδικό **party** στην Πλατεία του πιο funky χωριού στην Ελλάδα!

Παραμονή Χριστουγέννων 24/12

&

Παραμονή Πρωτοχρονιάς 31/12 από το απόγευμα μέχρι την αίσλαγή του χρόνου

SOUL
2010 MAGAZINE BY THE MUSIC

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ :

HAVANA CLUB

EL CULTO A LA VIDA